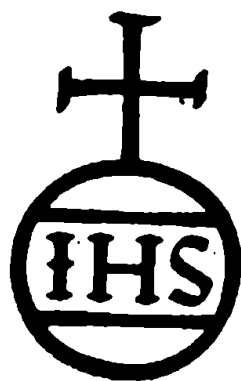

ČESKÝ KANCIONÁL
SVATOVÁCLAVSKÝ

ČESKÝ
KANCIONÁL
SVATOVÁCLAVSKÝ

LÉTA PÁNĚ 1947

ORDINARIUS PRAGENSIS

NIHIL OBSTAT

Mons. Josef Bouzek,

censor

IMPRIMATUR

Pragae, die 27. Novembris 1946

Prael. Dr. Theophilus Opatrný,

vicarius generalis

N. 17773

PÍSNĚ

STÁTNÍ HYMNA

Kde domov můj, kde domov
můj? Vo-da hu - čí po lu -
či-nách, bo-ry šu - mí po ska-
li-nách, v sa-dě skví se ja-ra
květ, zemský ráj to na po -
hled. A to je ta krá - sná

HOSPODINE, POMILUJ NY

Nejstarší česká duchovní píseň z doby před r. 1055; je zbytek slovanské liturgie. Později se stala písní válečnou a korunovační hymnou. Přepsáno z nejstaršího notovaného zápisu v traktátu břeunovského mnicha Jana z Holešova z r. 1397 (rkp. Nár. a univ. knih. pražské III D 17).

A) Nápěv nejstarší

Ho-spo-di - ne, po-mi - luj ny! Je-zu
Kriste, po-mi - luj ny! Ty Spase
vše-ho mi - ra, spasiž ny i u - slyš,
Hospodi-ne, hla - sy ná-šě! Daj nám
všem, Hospodi-ne, žizň a mír v ze-mi!
Kr - leš! Kr - leš! Kr - leš!

POZNÁMKA: Pomiluj ny = smiluj se nad námi. Spase všeho míra = Spasiteli celého světa. Žizň = život, hojnost, úroda. Krleš = Kyrie eleison.

HOSPODINE, ULITUJ NÁS

*B) Nápěv novější podle kancionálu Svatojanského,
slova v M. B. Boleluckého „Rosa Boëmica“ z r. 1668.*

1. Ho-spo-di - ne, u - li - tuj nás,
2. Je - zu Kri-ste, u - li - tuj nás,
3. Spa-si - te - li vše-ho svě - ta,
4. spasiž nás i u - sly - šiž,
5. Ho-spo-di - ne, hla-sy na - še,
6. dej nám všem, Ho-spo-di - ne,
7. hojnost, po-koj, v na - ší ze - mi.

Ky - ri - e e - lei - son.

SVATÝ VÁCLAVE

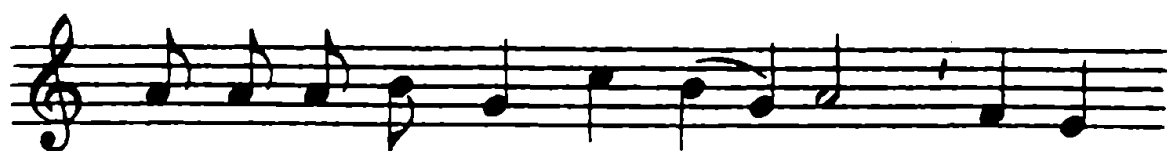
Druhá nejstarší česká píseň duchovní asi ze 12. století, která později se stává také písní válečnou a národní hymnou. V původní podobě měla jenom tři sloky. Ostatní sloky vznikly v 15. století. Nejstarší text bez nápěvu zapsal svatovítský kanovník Beneš Krabice z Veitmile († 1375) ve své kronice brzy po r. 1370. Nejstarší nápěv první sloky je v rukopisném katolickém graduálu z r. 1473. (Nár. museum v Praze, XII. A 1, list 219a.)

A) Nejstarší nápěv

The musical notation is written on four staves, each with a treble clef. The notes are connected by horizontal lines, indicating a continuous melody. The lyrics are written below the notes, aligned with the corresponding syllables.

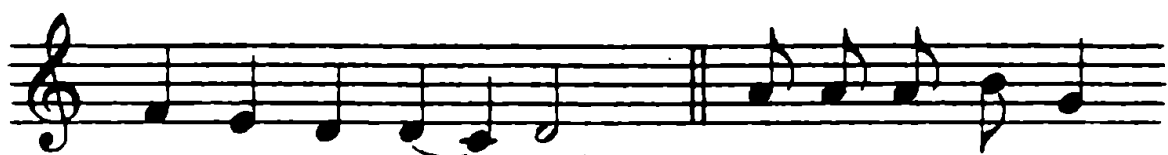
Sva - tý Vá - cla - ve, vé - vo - do
če - ské ze - mě, kně - že náš, pros za ny
Bo - ha, sva - té - ho Ducha! Ky - ri - e -
lei - son. 2. Nebeskét' jest dvorstvo krásné,

bla-zě to-mu, ktož tam pó - jde, ži-vot

vě-čný, o-heň ja-sný sva-té-ho Ducha.

Ky-ri - e - lei - son. 3. Po-mo-ci my tvé

žá-dá - my, smi-luj se nad ná - mi,

u - těš smutné, ot - žeň vše zlé,

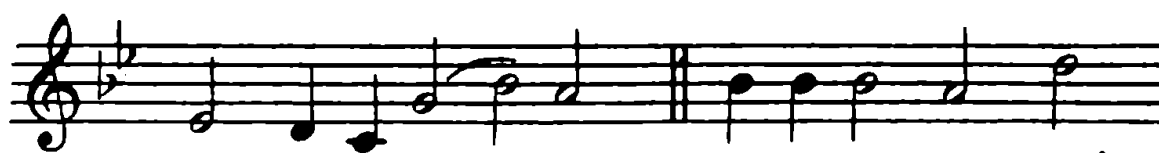

sva-tý Vá-cla-ve! Ky-ri - e - lei - son.

B) Nápěv novější

Slova podle kancionálu Šteyerova, sloka 6. doplněna z rukopisu kancionálu litoměřického z 2. pol. 15. století. Nápěv ze Svatojanského kancionálu zaznamenan podle nynějšího rytmiického znění.

Kri-ste e-lei - son. 3. Pomoci my Tvé

žá - dá - me, smi-luj se nad ná-mi,

u - těš smutné, za-žeň vše zlé, svatý

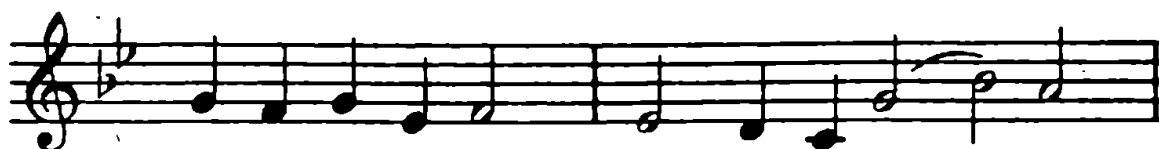
Václave! Kri-ste e-lei - son. 4. Nebeské

jest dvorstvo krásné, blaze to - mu, kdož

tam do-jde, ži-vot věčný, o-heň jasný

sva-té-ho Ducha. Kri-ste e-lei - son.

5. Ma-ri-a, Ma-tko žá-dou-cí, Tys krá-

lo - vna vše - mo - hou - cí, pro - siž za nás,

za křesťany, své - ho Sy - na, Ho - spo -

di - na. Kri - ste e - lei - son. 6. Andělé

sva - tí ne - be - ští, račte nás k sobě

při - vé - sti tam, kde chvála nepřestá - vá

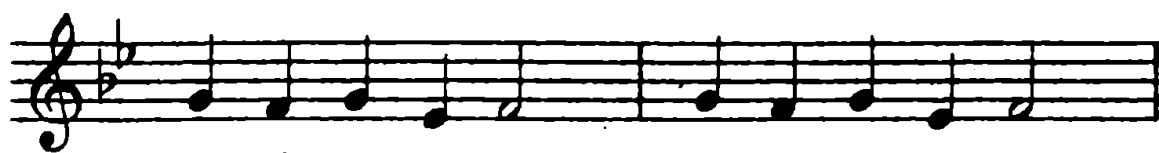
věčného Bo - ha. Kri - ste e - lei - son.

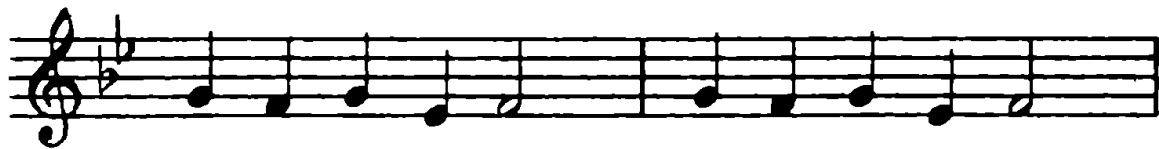
7. Všichni sva - tí za nás pro - ste, za - hy -

nou - ti nám ne - dej - te, sva - tý Ví - te,

svatý Norberte, svatý Zikmunde,

svatý Proko-pe, svatý Voj-tě-še,

sva-tý Je-ne Ne-po-mu-cký, svatá

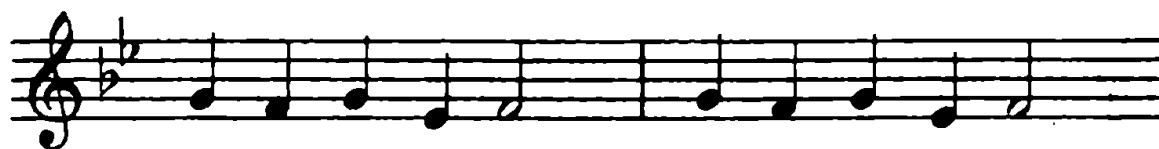
Lid-mi-lo, svatý Václave. Kri-ste

e-lei - son. 8. Bo-hu Ot - ci chvá-lu

vzdejme, svatým křížem se že-hnejme:

ve jménu Ot-ce i Sy-na je-ho

i Ducha svaté-ho. Kriste e-lei - son.

TAM, KDE STRMÍ CÍRKVE TÝMĚ

Původní slova kardinála M. Wisemana, arcibiskupa westminsterského († 1865), přeložil Josef Antonín

Šrůtek, kanovník v Hradci Králové.

Nápěv Jana Nep. Škroupa, dóm. kapelníka v Praze (1811-1892).

Tam, kde str - mí ' cír - kve

tý - mě v sta-ro - slav-ném, věčném

Ří-mě, ná - ro - dů všech ja - zy -

ko - vé svor-ně pě - jí v pí-sni

no - vé: Bo - že, Pi - a Dva-ná -

cté - ho že-hnej a nám za-cho -

vej! Bo - že, Pi - a Dva-ná - cté - ho

že-hnej a nám za-cho - vej!

2. Sedmi chlumu báně zlaté, - vatikánské síně
svaté, - hroby svatých v širém kraji - ozvěnou se
otřásají: - Bože, Pia Dvanáctého - žehnej a nám
zachovej! - Bože, Pia Dvanáctého - žehnej a nám
zachovej!

MODLITBA ZA VLAST

*Na slova K. V. Raise („Dárek maličkým“ r. 1899)
složil Josef Bohuslav Foerster.*

Be-ránku Bo-ží, Dě-tát-ko z rá - je,

po-hlédni z luhů věčných krás na na-še

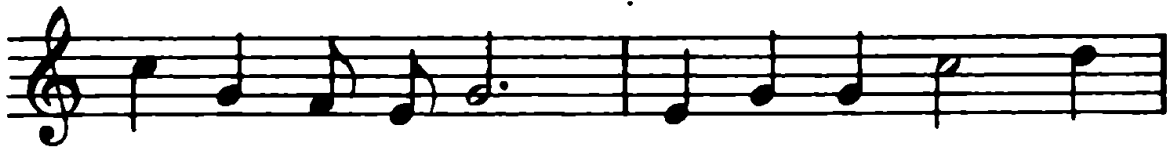
dra-hé vl - tavské kra - je: Je - ží - šku

dra-hý, vy - slyš nás! Po-koj a

bla-ho dej ze - mi na-ší, vždyť vi-díš

s ne-be na lid svůj, jak vroucně k To - bě

dla-ně své vzná-ší, na Če-chy, Bo - že,

pa-ma-tuj, pa - ma - tuj!

PÍSNĚ ADVENTNÍ

VYROS, NEBE, SPASÍTELE

Slova i nápěv upraveny podle kancionálu Svatojanského.

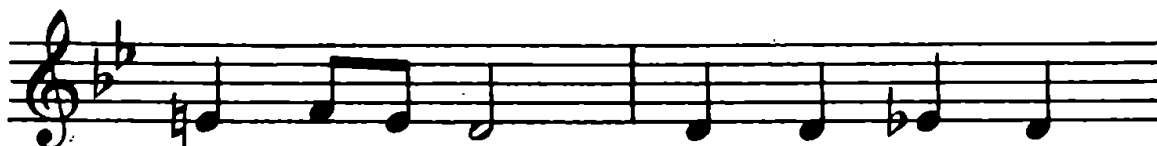
Vy-ros, ne-be, Spa-si-te-le,

vy-puč nám Ho ze-mě klín! Tak vo -

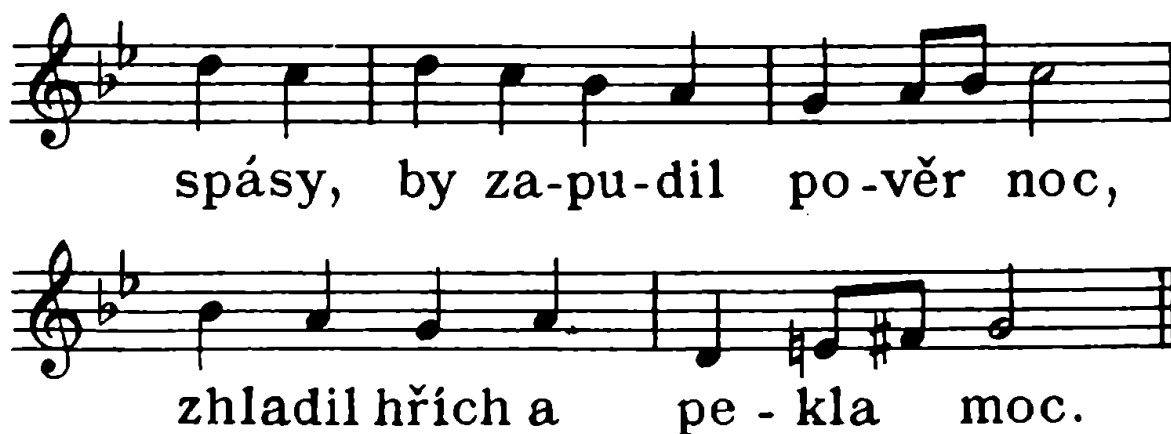
lá-no z du-še vřelé, když pa-no-val

no - ci stín. Vy - sly - šel Bůh

Ot-ců hla-sy, seslal Krista, dár-ce

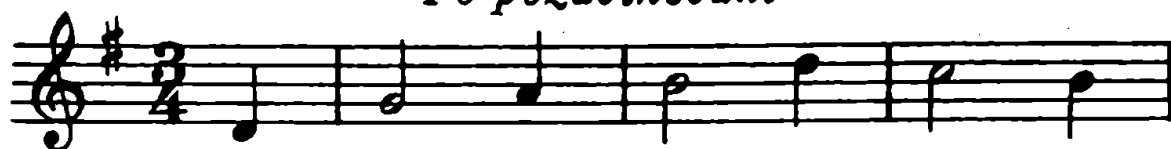
2. *Evangelium.* „Pán je blízko,“ od Jordánu - Janovo zní volání, - „připravujte cestu Pánu, - čiňte, čiňte pokání!“ - Chcem se káti, Jezu Kriste, - milost dej, ať žijem čistě, - svatě dle tvých rozkazů - a Tvých ctností obrazu!

3. *Kredo.* Dej nám Otce svého znáti, - jeho moc a dobrotu, - církvi Ducha rač vyslati, - aby střežil jednotu. - Synu Boží, až pak zase - přijdeš k soudu v hrozně kráse, - duše pak svých ctitelů - uveď v radost andělů!

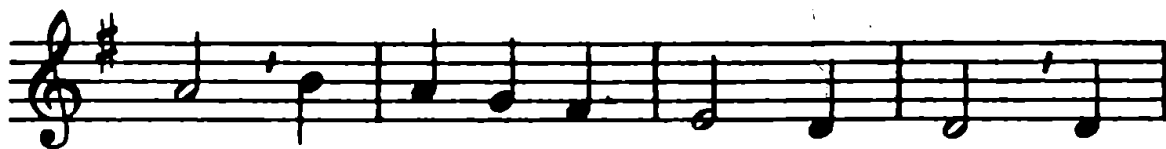
4. *Obětování.* Když se naplnily časy, - anděl k Panně zavítal, - přeslavný den míru, spásy - všemu světu zasvítal. - Lásko, Spáso, Světlo skvoucí, - Kriste, přijmi díky vroucí, - Tobě nesem v ústrety - srdce naše k oběti.

5. *Sanktus.* I my pějme s těmi sbory, - jež smí zříti na Pána, - v citu nejhlubší pokory - slávu, díky, hosanna. - Bůh náš svatý, pramen spásy, - trůní v světle věčné krásy, - svatý, svatý Hospodin, - svatý Duch a svatý Syn.

Po pozdvihování

6. Aj, Si - o - ne, k tvé - mu mě -

stu blí - ží se již slav - ný Král, u -

čiň je - mu pří - mou ce - stu, do -

ly vyplň, ho - ry vzdal. Král tvůj

vzal na se - be ho - ře, krá - čí

s kří - žem u po - ko - ře, a - by

hří - chy svě - ta sňal, sám se

O - tci vo - bět' dal.

7. *Agnus Dei*. Ó Beránku náš bez viny, - který snímáš světa hřích, - smiluj se nad svými syny - a ukryj nás do ran svých. - Sstup i k otcům v místo strasti, - uveď je v ráj věčné slasti, - spoj nás s nimi v pokoji, - dej všem slávu po boji.

8. *Přijímání*. Radujte se, k nám se béře, - v chleba způsobě náš Pán, - otevřte Mu srdcí dveře, - svatý připravte Mu stan. - Přijď, ó, přijď k nám, svatý Hosti, - čekáme Tě s toužebností, - duše od vin očistiž, - životem nás ujistiž!

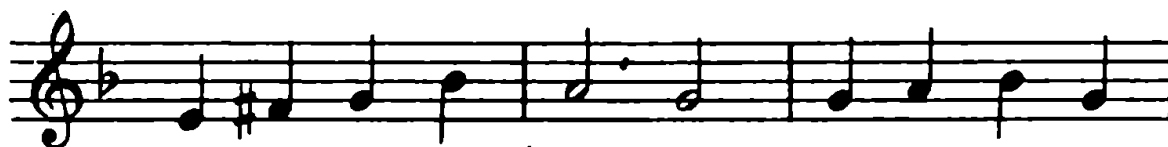
9. *Ke konci*. Přijď a zůstaň stále s námi - a nás věrou osvěcu, - v srdci skleslém nehodami - lásku svatou rozněcu! - Nadějí těš v každou dobu - a nás jednou z noci hrobu - k věčné slávě pozvedni, - ať se nám tam rozední!

HLE, PŘIJDE PÁN

Slova i nápěv podle Šteyerova kancionálu českého z r. 1683.

Hle, při-jde Pán, Spa-si - tel náš,

ce-stu je - mu spra-vte, přijde žá-da -

ný Me-si-áš, srd-ce mu při-pra-vte!

Při-jde, při-jde náš Spa-si-tel,

všichni za-ple-sej-te, při-jde, přijde

Vy-ku-pi-tel, chválu Bo-hu vzde-jte!

2. Plesejte, svatí Otcové, - kteříž jste v tem-nosti, - neb stanou se věci nové, - plesajte rado-stí! - Přijde, přijde...

3. Již přijala Panna čistá - nebeské poselství, - že má poroditi Krista, - nezruší panenství. - Při-jde, přijde...

4. O kterém prorokovali - svatí prorokové, - kterého z dávna žádali - všichni národové. - Při-jde, přijde...

5. Obrátte se, ó hříšníci, - a číňte pokání, - buďtež svých hříchů kající, - čas jest smilování! - Přijde, přijde...

JAKOŽ O TOM PROROCI

Slova, která podle akrostichu složil Jakub Písecký, otištěna s nepatrnou retuší podle nejstarších vydání v „Písniích“ V. Miřinského z r. 1522 a 1531 a podle „Písniček křesťanských“ z r. 1530. Sloky 3, 8 a 9 vynechány. Nápěv u Franuse r. 1505 a v rorátech, upraven podle Šteyera.

Ja-kož o tom pro-ro-ci sva-tí

zvěsto-va - li, Duchem svatým

pohnu-ti, vi - dě - ti žá-da - li

Kri-sta Pá-na vtě-le - ní v ži-vot

Panny či - sté, to-ho jsme se

dočka-li v tom-to ča-se ji - stě.

2. Ano, v nebi andělům - bylo jest předivné - jeho svaté vtělení - a velmi neznámé. - Od věků neslýchána - tak milost přehojná, - aby přenejvyšší Pán - vzal nízkost člověka.

3. Učiniž nám milost svou, - přežádoucí Pane, - ať hříchů nechájíce - v lásce přebýváme! - Ó Hosti převznešený, - přijď s novou milostí, - a navštiv duše naše - s nebeské výsosti.

4. Buď naše utěšení - v času nebezpečném, - neb se zlost rozmnožila, - v lásce velmi stydnem. - Pravda malé místo má - všudy po všem světě, - ó, dej pomoc, Nejvyšší, - ať nezahyneme!

5. Pýcha, závist, nesvornost, - ta nyní panuje, - pokora, trpělivost - již se umenšuje. - Všechnen svět je naplněn - neřestmi mnohými, - ó Pane všemohoucí, - račiž býti s námi!

6. Jakkoli jsme zhřešili, - za milost prosíme, - již jsme nezasloužili, - Tobě se modlíme. - Učiň pro své vtělení, - všemohoucí Pane, - ať s čistotou srdečnou - na Tebe čekáme.

7. Čiňmež pravé pokání, - zlý život změníce, - jako věrní sluhové, - Pána čekající: - neb On stojí u dveří - ustavičně tluka, - zda by příbytek čistý - našel u člověka.

8. Z nesmírné své milosti - ráčil se snížiti - Ten, kterého nebesa - nemohou stihnouti. - Ó pokoro hluboká - Krále andělského, - žes pokutu na se vzal - člověka padlého!

9. Kriste, Králi nebeský, - my k Tobě zpíváme,

- ač hlasy velmi mdlými - vždy chválu vzdáváme.
 - Ó Králi všemohoucí, - přijmiž naše chvály, - přítomen jsa pomoci, - dokud jsme zde v práci.

10. Jakž můžem, usilujme, - o milost pracujme - a Krále nejvyššího - vždy v svém srdci mějme! - Ó vtělený Ježíši, - dej nám zde svou milost - a po tomto životě - přijmi nás v svou radost!

VESELE ZPÍVEJME

Slova upravena podle nejstarších textů v „Piesničkách“ z r. 1501, v „Písniích“ V. Miřinského z r. 1522 a v „Piesniích duchovních“ z r. 1541. Nápěv (Ave hierarchia) ve Vyšebrodském rkp. z r. 1410, nepatrně upraven.

Ve-se-le zpí - ve-jme, Boha Otce

chval-me, že nám Sy-na své-ho

jedno-ro-ze - né - ho dal na vykou -

pe - ní ná-ro-du lid - ské - ho.

2. Krista čtvero příští - Písmo svaté jistí: - nejprvnější v těle, - druhé v duši cele, - a třetí při smrti, - čtvrté má souditi.

3. Proč nejprv přišel jest - a narodil se jest, - ukazuje Čtení: - by kázal spasení, - ku pokání volal, - mnohé uzdravoval.

4. Vůli Otce hlásil, - aby hříšné spasil, - proctví nezrušil, - neb trpěti musil, - a tak lid vykoupil - a peklo obloupil.

5. Druhé příští jeho - do srdce lidského - skrze slovo jeho, - tak jde milost jeho; - stojí, tluč u dveří, - každý Mu otevři!

6. Třetí má přijíti - člověku při smrti; - protož velí bdíti - a strážlivu býti, - neboť neví člověk, - v který smrt přijde věk.

7. Čtvrté příští bude, - když v den soudný přijde: - to bude hrozný den, - když půjdou z hrobů ven, - tu by se již rád skryl - před Pánem nejeden.

8. Ten den bude úzký, - den náhlý, den brzký, - den veliký, hrozný, - den hněvu a pomsty, - v kterémžto odsoudí - v peklo hříšné všecky.

9. Protož se připravme, - všech zlostí zůstavme, - v svatém obcování - a v pravém pokání - v modlitbách trvejme, - tak Pána čekejme!

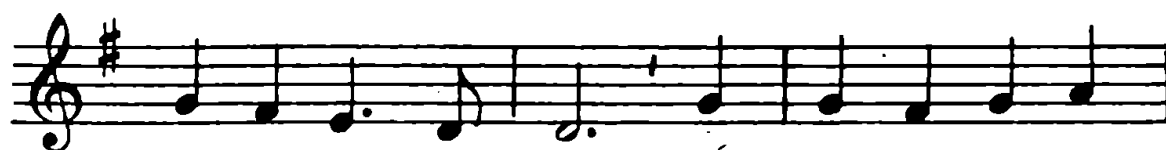
10. Rač, Pane, popřáti - v tvé pravdě vždy státi, - abychom v ní bděli - a Tebe viděli, - Pána milostného - v den příchodu tvého.

Z NEBE POSEL VYCHÁZÍ

*Slova i nápěv ze „Svatoroční muziky“ Adama Michny
z Otradovic r. 1661.*

Z ne - be po-sel vy - chá - zí, zdá -

vna již žá - da - ný, k Pa-nně Ma-ri - i

vchá - zí, od Bo-ha po-sla - ný, ten

rajský archan-děl, na-zvaný Gabri - el.

2. Pokorně se pokloniv, - koná své poselství, -
svou hlavu ctně nakloniv, - ctí svaté panenství.
- Pannu pozdravuje, - divnou věc zvěstuje.

3. „Zdrávas, Panno, milostí - božskou napl-
něná, - krásou všelikých ctností - nad jiné vzne-
šená; - porodíš Synáčka, - Božího miláčka.

4. Syn Boží Tebe volí, - chce Tě matkou míti,
- jak jen srdce tvé svolí, - hned Ho máš počítí. -
Svol, Panenko čistá, - počni Pána Krista.

5. Proč se rdíš, proč vyptáváš, - jak to může

býti? - Ač muže nepoznáváš, - nemeškej svoli-
ti. - Panenství nezrušíš, - že jsi matkou, zkusíš.

6. Neboj se, to učiní - sám Bůh všemohoucí,
- Tobě čisté, zastíní - Duch svatý žádoucí, - co
nelze mysliti, - může Bůh činiti.“

7. Když tak Maria slyší - anděla svatého, -
dí: „Já jsem ta nejnižší - dívka Pána mého. -
Chci, ať se mi stane - podle vůle Páně!“

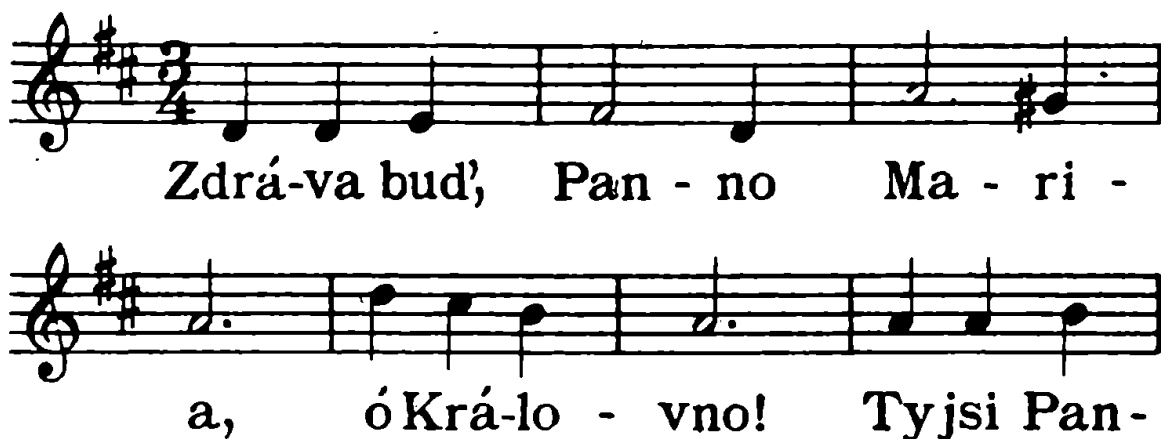
8. Plesej, Královno rajská, - že jak jsi svolila,
- divné věci moc božská - v Tobě způsobila, -
počalas v svém těle - světa Spasitele.

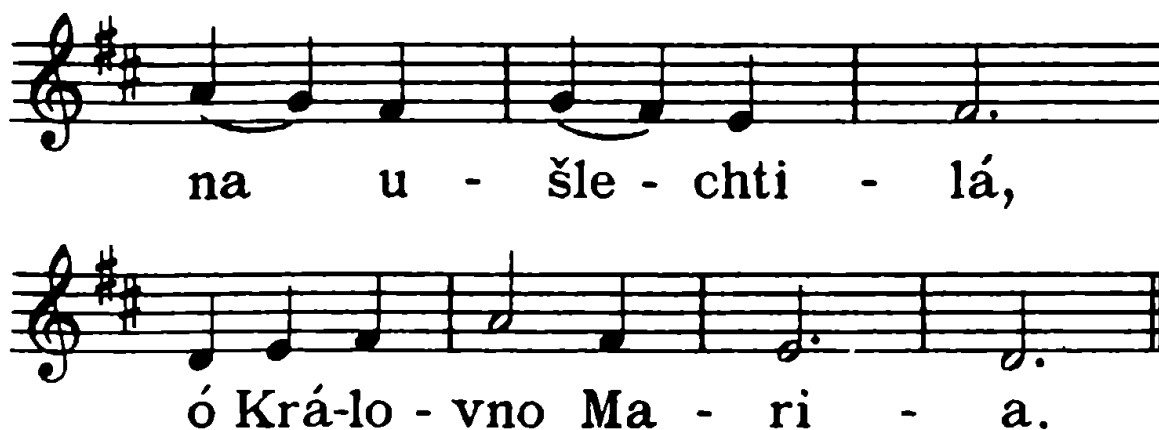
9. Ó, divná věc a nová, - Boha jsi obsáhla, -
tak mocná jsou tvá slova, - Boha's s nebe stáhla,
- na tvé jedno slovo - vtělil se Bůh Slovo.

10. Milá Boží Matičko, - buď naší řečnicí, -
promluv za nás slovíčko, - buď orodovnicí, - ko-
ho Ty zastáváš, - věčně zachováváš!

ZDRÁVA BUĎ, PANNO MARIA

*Píseň ze XVI. stol. upravena podle vydání J. F.
Pospišila z r. 1823 v Hradci Králové.*

2. Shlédni na nás dolů s nebe, - ó Královno, -
my snažně prosíme Tebe, - ó Královno Maria!

3. Matka jsi milosrdenství, - ó Královno! - Ži-
vot nebeské sladkosti, - ó Královno Maria!

4. Po Bohu naše naděje, - ó Královno! - Pří-
mluva tvá nám prospěje, - ó Královno Maria!

5. K Tobě voláme v soužení, - ó Královno, -
vyhnání synové Evy, - ó Královno Maria!

6. K Tobě voláme lkající, - ó Královno! - Te-
be žádáme plačící, - ó Královno Maria!

7. V tomto slzavém údolí, - ó Královno, - ne-
opouštěj nás ubohých, - ó Královno Maria!

8. I protož orodovnice, - ó Královno, - nás
dítek svých milovnice, - ó Královno Maria!

9. Obrát' milosrdné oči, - ó Královno, - a při-
spěj nám svou pomocí, - ó Královno Maria!

10. Ukaž nám Synáčka svého, - ó Královno, -
plod života přečistého, - ó Královno Maria!

11. Po vezdejším putování, - ó Královno, - ať
dojdeme smilování, - ó Královno Maria!

12. Matko velmi milostivá, - ó Královno, -
přesladká a dobrotivá, - ó Královno Maria!

13. Ó svatá Boží Rodičko, - ó Královno, - oro-
duj za nás, Matičko, - ó Královno Maria!

14. Bychom Božích zaslíbení, - ó Královno, -
hodni byli učiněni, - ó Královno Maria!

15. Skrze tvé orodování, - ó Královno, - ať
naše prozpěvování, - ó Královno Maria,

16. před tvář Božské velebnosti, - ó Královno,
- přijde, ať dojdeme milosti, - ó Královno Maria!

17. Prosiž za nás hříšné nyní, - ó Královno, -
též i v hodině poslední, - ó Královno Maria!

PÍSNĚ VÁNOČNÍ

NÁŠ SPASITEL S NEBES TRŮNU

Upraveno podle kancionálu Svatojanského.

Náš Spa-si - tel s ne - bes trůnu

sstou-pil v ze - mě kon - či - ny,

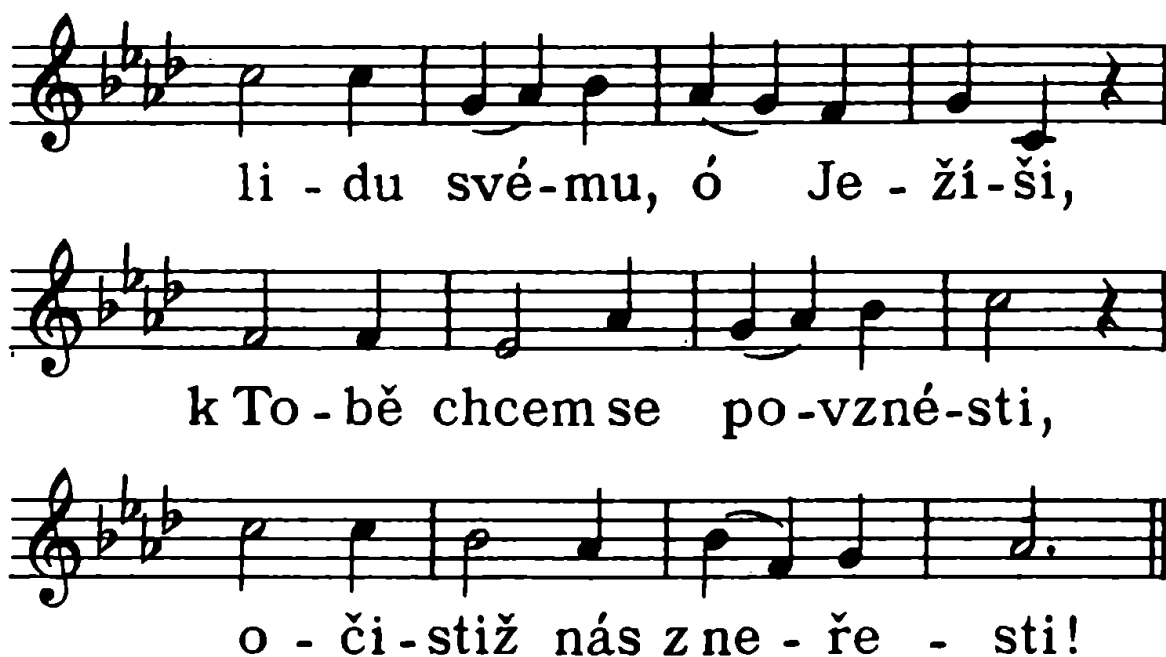
vtě-len v či - sté Pan-ny lů-nu,

na - ro - dil se v je - sky - ni.

Ví - tej, ví - tej v pro - sté chý - ši,

2. *Gloria*. Slávu zvučte, hvězdné výše - v betlemské to údolí, - ať dnes všechny světa říše - slávu Bohu hlaholí; - nebe se dnes k zemi sklání - a nám hlásá smilování, - Bůh, jenž vládne od věků, - pokoj nese člověku.

3. *Evangelium*. Slova Páně budou zníti - k západu a k východu, - světlo betlemské roznítí - lásku v srdcích národů; - slunce zhasne a svět zhyne, - slovo Boží nepomine, - duše k spáse v každý čas - bude zvat ten s nebe hlas.

4. *Kredo*. Ty jsi zplozen, Boží Synu, - již před věky od Otce, - Duchem vtělen v Panny klínu, - života jsi původce; - věkem, v bytosti a moci - Duchu roven jsi a Otci; - s plesem žasne lidský duch: - člověk jsi a spolu Bůh!

5. *Obětování*. Spějme tedy ku Betlemu - pokorit se Dítěti, - nesme Bohu vtělenému - mysl

čistou k oběti; - nechať srdce Tobě hoří, - Tobě,
Jezu, ať se koří, - po Tobě ať touhou vře, - dokud
v Tobě neumře.

6. *Sanktus*. Neobsáhnou věčné síně, - Boží Sy-
nu, slávu tvou, - a Ty skrýváš v Panny klíně -
velebnost a mocnost svou. - Svatý, mocný, velký
Bože, - jesle volíš za své lože, - chceš být jako
člověk živ, - kdo té lásky pojme div?

Po pozdvihování

7. Ne - jen ži - tí to - ho bří - mě,

ne - sls ta - ké Ot - cův hněv,

pod kříž sklonil jsi své tý - mě,

za hřích lid-stva ce - dils krev.

Ty, o - bě - ti nej-výš sva-tá,

8. *Agnus*. Spasiteli přežádoucí, - poklade náš v chudobě, - vítáme Tě s láskou vroucí - v něžné dítko podobě; - shlédni okem své milosti, - přioděj nás nevinností, - uveď nás, náš Beránku, - slávy věčné do stánku!

9. *Přijímání*. Svaté Dítě, k Tobě touží - duše naše sklíčená, - kdy se v lásce tvé pohrouží, - blahem rajským plamenná; - schyl se, Kriste, v krmi svaté - k duši láskou k Tobě vzňaté: - ať má spásy jistotu, - nasytiž ji k životu!

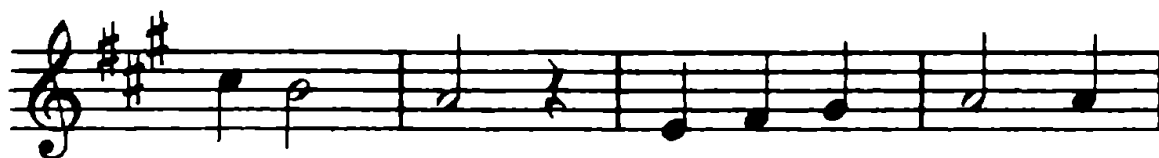
10. *Ke konci*. Dítky tvé Tě vroucně prosí, - věčné Slovo vtělené, - dej, ať stále milost roší - v srdce bojem umdlené; - střež a sil nás na té pouti, - vzdal, co duši hubí, rmoutí, - v poslední pak hodině - připoj nás k své rodině!

CHTÍC, ABY SPAL

Slova i nápěv Adama Michny z Otradovic „Česká Mariánská muzika“ z r. 1647. Malé noty jsou původního znění.

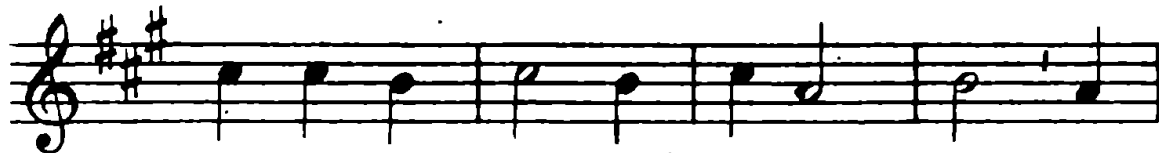
Chtíc, a-by spal, tak zpí-va - la Sy-

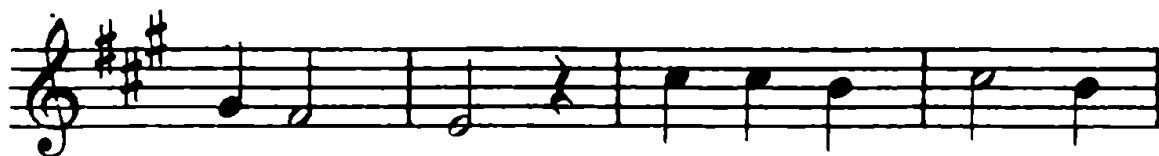
náčko - vi Matka, jež po - no -

co - va - la mi - láčko - vi:

„Ny-nej, ro - zko-šné dě-t'á - tko, Sy-

nu Bo - ží, ny-nej, ny - nej, ne -

mluvná - tko, svě - ta zbo - ží!“

2. Tobě lůžko jsem ustlala, - Spasiteli, - tvory
k tvé chvále svolala, - Stvořiteli. - Nynej, krásno

a koruno - svrchovaná, - nynej, milujících ceno
- zaslíbená!

3. Nynej, ta jest matky žádost, - holubičko, -
nynej, všech andělů radost, - má perličko! - Slá-
vu, chválu vždy nabudeš - od mamičky, - když
se vyspíš, jísti budeš - med včeličky.

4. Osladímť jím tvou kašičku - k tvé libosti, -
otevřeš, vím, svou hubičku - k té sladkosti. - Ny-
nej, ráje mého kvítku, - rozmarýne, - z tebeť so-
bě dělám kytku, - jež nezhyne!

5. Ó fialo, ó lilium, - ó růže má, - nynej, von-
né konvalium, - zahrádko má! - Ó loutno má,
ó labuť má, - můj slavičku, - nynej, líbezná harfo
má, - cymbalíčku!

6. Na dobrou noc, ej, hubička, - nynej, dítě!
- Kolíbat bude matička, - nynej hbitě! - Spí mi-
láček, umlkněte, - andělové, - se mnou k Bohu
přiklekněte, - národové!

JAK JSI KRÁSNÉ, NEVIŇÁTKO

Národní koleda moravská.

Jak jsi krás-né, ne - vi - ňá - tko,

v prostřed bí-dy, ne-bo-žá-tko; před Tebou

pa - dá - me, da - ry své skládá - me.

2. Já Ti nesu dvě kozičky, - by zahřály tvé
údičky, - já zas trošku mlíčka, - by kvetla tvá líčka.

3. Já Ti nesu veselého - beránka ze stáda své-
ho, - s ním si můžeš hrát, - libě žertovati.

4. A co my Ti nuzní dáme? - Darovati co ne-
máme, - my Ti zadudáme, - písňe zazpíváme.

5. Pastuškové mu dudají, - zvuky dud se roz-
léhají, - slavně dudy dují, - všichni prozpěvují.

6. Měj se dobře, Jezulátko, - přespanilé pa-
cholátko, - s Tebou se loučíme, - Bohu porou-
číme.

NARODIL SE KRISTUS PÁN

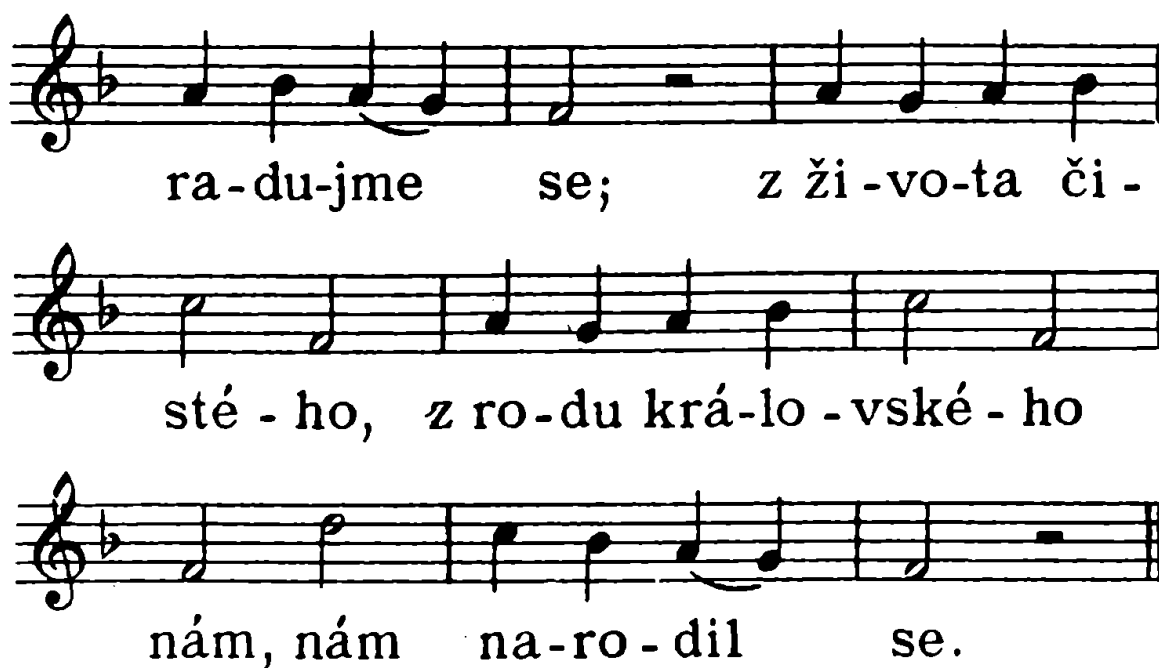
*Slova podle kancionálu Franusova z r. 1505, nápěv
ze 17. stol. v dnešním vžitém znění podle kancionálu
Svatojanského.*

Na - ro - dil se Kristus Pán, ve - sel -

me se, z rů - že kvítek vykvet nám,

2. Jenž prorokován jest, veselme se, - ten na svět poslán jest, radujme se; - z života čistého...

3. Člověčenství naše, veselme se, - ráčil vzíti na se, radujme se; - z života čistého...

4. Goliáš obloupen, veselme se, - člověk jest vykoupen, radujme se; - z života čistého...

NESEM VÁM NOVINY

Slova i nápěv z kancionálu Tomáše Bečáka z r. 1852.

2. Syna porodila čistá Panna, - v jesličky vlo-
žila Krista Pána. - [: Jej ovinula a zavinula :]-
plenčičkama.

3. K němužto andělé s nebe přišli - i také pa-
stýři jsou se sešli, - [: Jeho vítali, Jeho chválili, :] -
dary nesli.

4. Anděl Páně jim to sám přikázal, - když se
jim na poušti všem ukázal, - [: k Betlemu jíti,
neprodlévati :] - hned rozkázal.

5. Ejhle, při Kristově narození - stal se div ve-
líký v okamžení, - [: neboť noc tmavá se promě-
nila :] - v světlo denní.

6. Andělé v oblacích prozpěvují, - narození
Páně ohlašují, - [: že jest narozen, v jeslích po-
ložen, :] - oznamují.

7. I my též, křesťané, nemeškejme, - k těm
svatým jesličkám pospíchejme, - [: Ježíše svého,
Pána našeho :] - přivítejme!

8. Vítej nám, Ježíšku, s nebe daný, - jenž jsi se narodil z čisté Panny, - [: pohlédni na nás a přijmi od nás :] - tyto dary!

9. S nebe jsi sstoupil k nám z pouhé lásky, - krásné Jezulátko, kvítku rajský, - [: jak jsi spanilý a ušlechtilý, :] - celý krásný!

10. Tak jsi svůj lid sobě zamiloval, - žes i pro něj nebe nelitoval, - [: sstoupil jsi s nebe, abys sám sebe :] - obětoval.

11. Přijmi ty nábožné dary od nás, - milostivý Králi a Pane náš, - [: svoje poddané, Tobě oddané, :] - Ty dobře znáš.

12. Děkujem Ti za tvé narození, - které nám přineslo vykoupení, - [: na které jistě čekalo lidské :] - pokolení.

13. Žádáme s upřímnou zkroušeností, - abys nás uvedl do radosti - [: tam, kde přebýváš, slávy požíváš :] - na věčnosti.

POJĎTE VŠICKNI K JESLIČKÁM

*Slova P. Floriana Březiny O. F. M. (1849-1915),
nápěv složil Josef Wunsch, řed. kůru v Žásmukách.*

Pojd'-te všickni k je - sličkám,

ra-do-stí ple - se - jte: Spa-si -

2. Hle, na výsosti nebes - andělů sbor jásá: -
 „Sláva Bohu, neboť dnes - přišla lidstvu spása.“
 - Vítej nám...

3. Noc tmavá se mění v den, - jasnost s nebe
 plaje, - lid betlemský poděšen - patří v ony kra-
 je. - Vítej nám...

4. Tam ve chlévě v Betlemě - dal Bůh smilo-
 vání; - kéž celé lidské plémě - za to dnes se sklá-
 ní! - Vítej nám...

5. Chudoba mu podílem, - jes však přeboha-
 tý; - Bůh všemocný přesilen, - vševědoucí, sva-
 tý. - Vítej nám...

6. Před Tebouse koříme, - božské, krásné robě, -
 láskou vřelou hoříme, - dary nesem Tobě. - Vítej...

7. Kadidlo proseb zbožných - nechť se k jeslím vine, - od ctnostných i bezbožných - ať Ti chvála plyne. - Vítej nám...

8. Zlatem Tebe uctíme, - co milého krále, - v srdci trůn Ti stavíme, - nechť potrvá stále. - Vítej nám...

9. Myrhu Tobě neseme, - přijmi naše kříže; - všecko, co je vznešené, - nechť nás k Tobě víže. - Vítej nám...

10. Ó, jaké to radostné - Tebou vzejdou doby; - zajde vše, co žalostné, - zhynou lidstva mdloby. - Vítej nám...

11. Jezulátko rozmilé, - vyslyš naše přání; - ó děťátko spanilé, - dej nám požehnání. - Vítej...

SLYŠTE, SLYŠTE, PASTUŠKOVÉ

Slova i nápěv podle kancionálu Svatojanského.

Sly - šte, sly - šte, pa - stu -

ško-vé, ja - ké zně - jí .

zpě - vy no - vé v té - to

2. Andělé se tam zjevují, - slávu a čest prozpěvují - pacholíčku zkroušeně, - jenž si hová na seně.

3. Děťátko to je Syn Boží, - od něho je všecko zboží; - a zde leží maličký - synek chudé matičky.

4. Pěstoun Josef po Betlemě - hledal nocleh Pánu země; - nikdo neměl místečka - pro tohoto poutníčka.

5. Tehdy Matka v noční době - chlív zvolila za byt sobě, - a v kouteček nejnižší - sestoupil Pán nejvyšší.

6. V jeslích leží pacholátko, - plesej, plesej, blahá Matko, - byť i Betlem neznal tě, - ty zde nejsi v samotě.

7. Andělé se, co své paní, - tobě s uctivostí klání - a líbají ručičku - vroucně tvému Ježíšku.

8. Nejsi více chudá žena: - pastýři zde na kolena - před tvým Synem padají, - písňě chvály zpívají.

9. A sem od východu z dáli - pospíchají moudří králi, - aby vzdali chválu, čest - tomu, jenž Pán králů jest.

10. I my jdeme k chudé stáji, - tať dnes podobá se ráji: - zpěv andělský tamo zní, - a sám Pán Bůh bydlí v ní.

11. Rač u Syna, drahá Máti, - laskavě se přimlouvati: - ať svou ruku vztáhne k nám, - a laskavě žehná nám.

SVATOU DOBU JIŽ TU MÁME

Lidová koleda, slova podle kancionálu Tomáše Masopusta z r. 1860.

Sva-tou do - bu již tu má-me

nej - mi - lej - ších svá - tků,

pro - to rá - di zazpí-vá-me:

Slá - va Je - zu - lá - tku,

slá - va Je - zu - lá - tku.

2. V Betlemě a ve vřkólí - všichni lidé spali,
- pastýři jen v širém poli - [: o své ovce dbali. :]

3. Znenadání o půlnoci - divné slyšet hlasy, -
nebe skví se Božskou mocí, - [: věstí nové časy. :]

4. Polekání pastýřové - jako sochy stojí, - mníce,
že to jsou jen snové, - [: promluvit se bojí. :]

5. Anděl Páně u nich stojí, - praví: „Pán Bůh
s vámi! - Odložte své nepokoje, - [: radujte se
s námi! :]

6. Boží Syn, jenž od věčnosti - býval v nebe
ráji, - dnes se mezi lidmi hostí, - [: najdete Ho
v stáji.“ :]

7. Pastýři hned k chlévu běží, - každý Bohu zpí-
vá, - Jezulátko v jeslích leží, - [: milostně se dívá. :]

8. Pastýřové na zem padli, - klaněli se Králi, -
potom Matce dary kladli, - [: zpívající chvály. :]

VESELÉ VÁNOČNÍ HODY

*Slova upravena podle Bridelových „Jesliček“ z roku
1658, nápěv podle Jana Maláta „Posvátný čas
vánoční“.*

2. Onť je světa Spasitelem, - Slovo učiněno tělem, - Syn Boží a Syn člověka, - Otec budoucího věka, - Děťátko.

3. Jehož Panenka počala, - v zimě, v chlévě porodila, - položila do jesliček, - obvinula do pleníček - Děťátko.

4. Vůl a oslíček tu stáli - a na Pána jsou dýchali, - zahřívali nemluvňátko, - roztomilé pacholátko, - Děťátko.

5. Potmě ležíš, nemáš svíčky, - na nebi svítí hvězdičky; - Ty, jenž všechněm oděv dáváš, - sám jsi nahý a nic nemáš, - Děťátko.

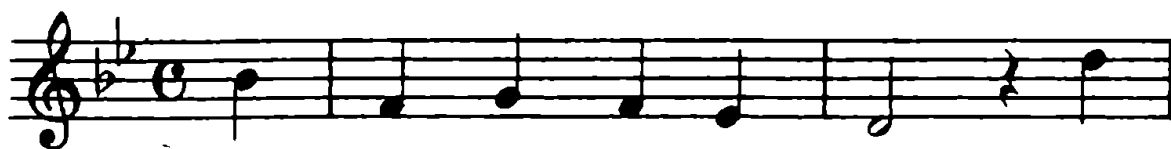
6. Chudí duchem pastuškové - vydali se v chvály nové: - Vítej nám, andělský Králi, - Tebe jsme z dávna žádali, - Děťátko.

PÍSNĚ POSTNÍ

JIŽ JSEM DOST PRACOVAL

Slova P. Šebastiana Labeho S. J. (26. II. 1635, † 21. II. 1710) viz Appendix-III-Liber memorabilium ecclesiae et cappellarum Rokiczanensium, Tom. I. Upraveno podle „Písní k veřej. i domácí pobožnosti“ z r. 1789. Nápěv Jana Josefa Dusíka (1739-1818).*

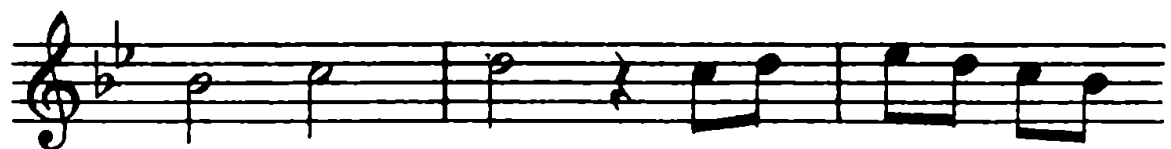
Již jsem dost pra-co - val pro

te-be, člo-vě - če, po tři-a-tři-cet

let, ó bí-dný hří-šní - če. Pů-

jdu, pů - jdu do Je - ru -

sa-le - ma, tam co o mně psá-

2. Ještě jednou s vámi - za stolem posedím, -
chléb v tělo, víno v krev - svou vlastní promě-
ním; - v stálou paměť svého umučení - službu
vám prokáži - v smutném rozloučení.

3. Kam se obrátit mám? - Již mne Jidáš pro-
dal, - můj vlastní učenník - židy na mne svolal.
- Ti mne najdou, an v sadě se modlím, - pro
vaše spasení - krvavě se potím.

4. Hle, již jsem přiveden - k soudu k Anná-
šovi, - pak zase povedou - mne ke Kaifášovi; -
tu mne bijí, haní a v tvář plijí, - křivé svědky
slyší, - k smrti mne odsoudí.

5. Korunu trnovou - na mne přistrojili - vel-
mi bodlinatou, - a mne bičovali. - Stůjte, hled-
te, zevšad krev mi teče; - ach, velké množství
ran - mám pro tě, člověče!

6. Praví Pilát k lidu: - „Hle, člověk nevinný,
- bych na smrt vám Ho dal, - neznám na něm
viny!“ - Však lid volá: „Nemůž být nevinný, -
přijď jeho krev na nás - a na naše syny!“

7. Král slávy nebeské - již se na smrt béře; -
ó duše křesťanská, - považ, břímě kříže! - Svaté
nohy již pod ním klesají, - On nemůže vstáti, -
kati Ho tepají.

8. Ó horo vysoká, - horo Kalvarie, - cesto kamenitá, - ó, jak dlouhá chvíle! - „Již nemohu mdlobou kříž unést, - ach, Šimone, pomoz - nahoru jej nésti!“

9. „Svůj kříž jsem tu složil, - roucho mi svláčejí - a ruce, nohy mé - hřeby prorážejí; - ach, mé údy již jsou nataženy, - tu pním mezi lotry, - k nebi vyzdvižený.“

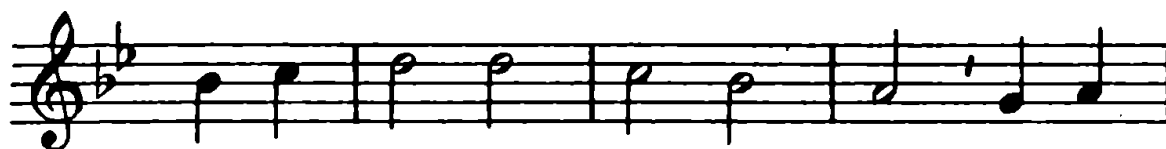
10. „Na tebe, křesťane, - s láskou dolů hledím - a z boku poslední - pro tebe krev cedím; - máš-li ke mně též srdce upřímné, - polituj, požaluj - mé smrti nevinné!“

PŘISTUP, DUŠE, V ZKROUŠENOSTI

Slova i melodie podle kancionálu Svatojanského.

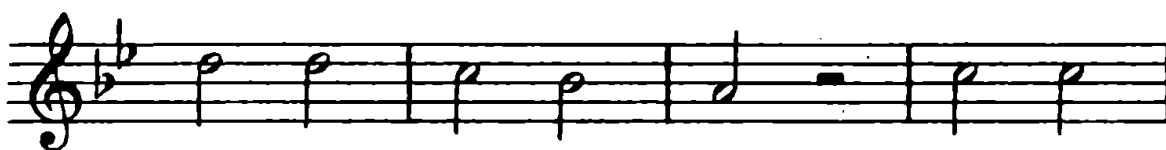
Přistup, du - še, vzkroušeno - sti

ke Gol - go - tě pa - má - tné, kdež pil

ka - lich vši hořko - sti Kristus

v do - bě po - svá - tné. Na kříž

vzhledni k své-mu Pá-nu, ro-zvaž
je - ho bol a ha-nu, zal-kej,
za-plač nad svou vi - nou, ty jsi
smr - ti té pří - či - nou!

2. *Graduale*. Ó náš drahý Spasiteli, - líbáme tvůj svatý kříž, - my pro svoje hříchy měli - mu-ky tvé nést hroznou tíž. - Ustrň se, an k Tobě lkáme - a se světa odříkáme, - ve své krvi, Boží Synu, - zahlad' naši těžkou vinu.

3. *Evangelium*. Třiatřicet let jsi chodil, - Kris-te, ovec hledaje, - slovy víry jsi je vodil - zde na cestu do ráje. - Aj, tvá slova blahodatná, - jež jsou pravda nevývratná, - zněte slavně, mocně, mile - nám všem až do smrti chvíle!

4. *Obětování*. Chléb a víno nesem Tobě, - velký Bože, k oběti, - již Pán u večerní době - stanovil k své paměti. - Kriste, nesem srdce spolu,

- zúčastni je svého bolu, - ať za Tebou jdeme
v kříži, - jen dej blaho po obtíži.

5. *Sanktus*. Ty, jenž vládneš věky v slávě -
s Otcem, s Duchem na trůnu, - Synu Boží, na
své hlavě - neseš z trní korunu. - Andělských zá-
stupů Králi, - ježž dost nikdo nevychválí, - veške-
rý tvor pěj Ti vděčně: - Svatý, svatý, svatý věčně!

6. *Po pozdvihování*. Synu Boží, když tvé tělo
- pnělo v hrozném zápasu, - anděl v prach své
sklonil čelo, - zem ztrnula v úžasu. - A zde div
se nový stává, - náš Pán se zas v oběť dává; -
skloň se, duše, u pokoře - a važ lásky Boží moře!

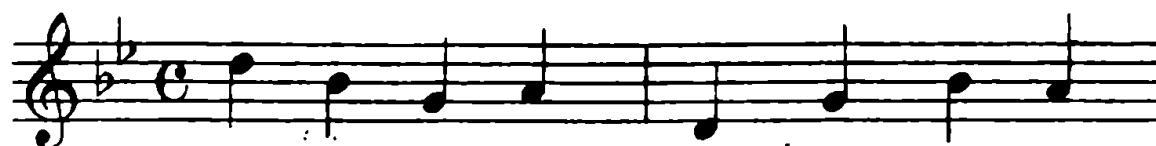
7. *Agnus*. Beránku, jenž všeho lidu - knězem
jsi a obětí, - smiluj se a rač poklidu - myslí naší
sdíleti. - Rač provodit z muk a strasti - duše
mrtvých k věčné slasti, - k nám všem s kříže
ruce vztáhni - a nás k svému stánku táhni.

8. *Přijímání*. Na tom, žes nás koupil draho, -
není dosti lásce tvé, - Tys pro věčné duší blaho -
za pokrm dal Tělo své. - Nejsme hodni této lás-
ky, - svírají nás hříchů svazky, - učiň, Jezu, ať
jsme čisti, - hodni s tvého stolu jísti.

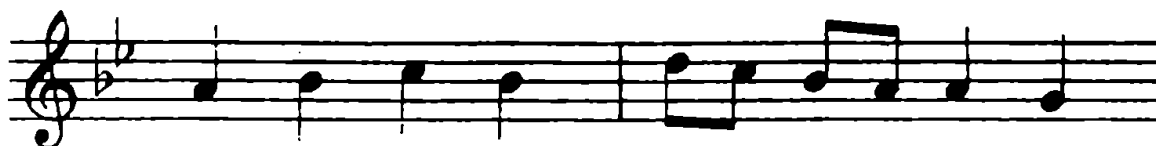
9. *Ke konci*. Zůstaň, Pane, s námi stále, - do-
kud v světě trváme, - ať zde k tvojí cti a chvále
- žijeme a skonáme, - a pak při posledním kro-
ku - přiviň duši k svému boku, - pro své svaté
drahé rány - otevři nám nebes brány!

DOKONÁNO JEST

Slova v „Růži sionské“ E. K. Tupého (Boleslav Jablonský) z r. 1844. Nápěv podle kancionálu Svatojanského upraven rytmicky podle dnes užívaného znění. Původ melodie jest podle Dr Aloise Hniličky přiznáván Janu Josefu Dusíkovi.

Do - ko - ná - no jest, smrt ple - sá,

Kri - stu · hla - va sva - tá kle - sá,

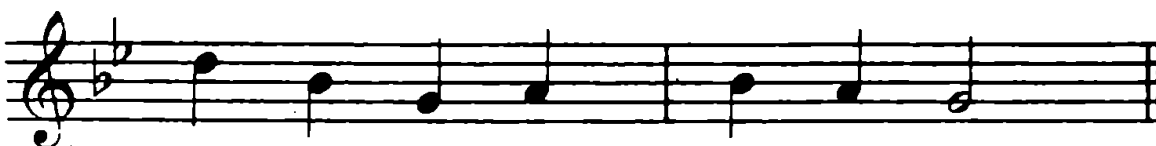
mdlo - bou du - cha vy - pou - ští.

Skon - če - na je ce - sta kří - že,

duch se k ne - bi vzná - ší blí - že,

ne - vdě - čný svět o - pou - ští.

2. Užasni, ó Kalvarie, - skála tvá ať slzy lije,
- ztrne v této hodině. - Krása, sláva lidstva zhas-
la, - před níž se moc pekla třásla, - zlostí vražd-
nou nevinně.

3. Nad slunce že skvěl se ctností, - miloval svět
s horlivostí, - těšil, lehčil v obtíži. - Bídným spě-
chal ku pomoci, - žehnal, zval vše k svému Otci,
- za to skonál na kříži.

4. Smutně na kříž pohlédněte, - kvílit nad ním
neumdlete, - Ježíšovi přátelé. - Vás On v srdci
věrně choval, - pro vás život obětoval, - plačte
pro Spasitele.

5. Plačte, příroda již lkala, - zem se třásla,
pukla skála, - slunce zakrylo se tmou. - Pán že
poddal smrti sebe, - želí země, truchlí nebe, -
každý tvor žalostí svou.

6. Již Ho není. Tělo svaté - od přátel je s kříže
sňaté - s hořkým pláčem, kvílením. - Do skály
v hrob bylo dáno, - mastí drahou pomazáno, -
libovonným kořením.

7. Odpočiň již sladce sobě - v tomto klidném,
tichém hrobě, - umučený Ježíši! - Dost již pře-
drahé tvé tělo - potup, ran, muk vytrpělo, - Be-
ránku náš nejtišší.

8. Odpočívej, až svou mocí, - jako vítěz tem-
né noci, - z mrtvých vstaneš oslaven. - Až jsa
nebes oděn září, - světu živou zjevíš tváří, - smrt
že jest jen pouhý sen.

9. Smrt tvá z lásky neobsáhlé - láskou zapal

srdce zprahlé, - ať za Tebou přijdeme. - Hrob
tvůj těš nás ve trápení, - že my také po skončení
- v hrobě pokoj najdeme.

10. Ach, jen Ty, náš Pane Kriste, - zachovej
nám srdce čisté, - svůj nám svatý pokoj dej. -
Bychom v dobrém prospívali, - Tebe vroucně
milovali, - k tomu v nás svou milost vlej.

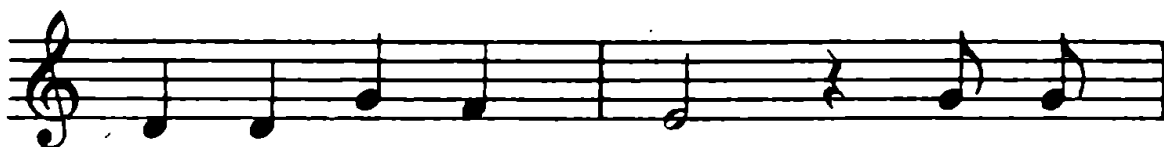
11. V posledním pak krutém boji - dej, ať
smrt tvá upokojí - duše naše trnouce. - V ráj
tvůj ať jsou uvedeny, - a v tvém kříži oslaveny,
- toužebností planoucí.

MATKA PLÁČE

*Slova Jos. Vlast. Kamarýta otištěna v Časopise
katol. duchovenstva z r. 1829, nepatrně upravena.*

Matka plá-če, ru-ce spí-ná, ach,můj

Bo - že ro-zmi - lý, bož-ské -

ho lká své-ho Sy-na, je - hož

na kříž při - bi - li. V té-to

pře - ža - lo - stné do - bě chce u -
mří - ti s Je - ží - šem, ble - dá
na zem kle - sá v mdlobě, lí - to
jest - Ma - ri - e všem. Ó bo -
le - sti, ó ža - lo - sti sr - dce,
tvé - ho či - sté - ho! Ach, a
na - še ne - pra - vo - sti vbo - dly
meč ten do ně - ho!

2. Nyní vzhůru pozdvihuje - oči pláčem zkalené, - a zas kvílí, když spatřuje - nohy, ruce zbodené: - ruce, které líbávala, - které vždycky žehnaly, - nohy, které vídávala, - k ubohým jak spěchaly. - Ó bolesti...

3. Žízní, prosí, umíraje, - matka nesmí k dítěti! - Hrubý kat mu vzhůru laje, - Ona musí slyšeti! - Velké bídy nesem sice, - bolesti my trpíme, - Ta však nevýslovně více, - nad kteroužto kvílíme. - Ó bolesti...

4. „Proč jsi opustil mne, Otče!“ - trpce voláš, Ježíši! - A Marii přehluchoce - jímá bolest nejvyšší. - Vidí sebe opuštěnou - od Synáčka milého, - vidí sebe povrženou - pro tvou smrt od každého. - Ó bolesti...

5. Čeho někdy s pečlivostí - po Sionu hledala, - to jí s takou ukrutností - Kalvarie odňala! - Již na kříži dokonává - všecka její naděje; - Ježíš ducha odevzdává, - kam se Matka poděje? - Ó bolesti...

6. Janovi jsi poručena, - ale sám Jan opuštěn, - jeho mysl poraněna, - že jest Ježíš umučen. - Jan, ta dušička milostná, - hořce musí kvílit: - kdož tě tedy, Přebolestná, - kdo tě bude těšit? - Ó bolesti...

7. „Otče, přijmi ducha mého, - nebo vše jsem dokonal!“ - byla ještě slova jeho - a pak ducha odevzdal. - Duše jeho k otcům vešla, - Maria však viděla, - jak mu svatá hlava klesla, - a žalostí kvílela. - Ó bolesti...

8. Již neměla žádné síly, - předc ještě se vzcho-

pila, - a v tu hrůzyplnou chvíli - novou hrůzu spatřila: - Srdce jeho probodeno! - S vodou krev se vylila, - „Ach, kéž mně tak učiněno!“ - ruce lomíc, pravila. - Ó bolesti...

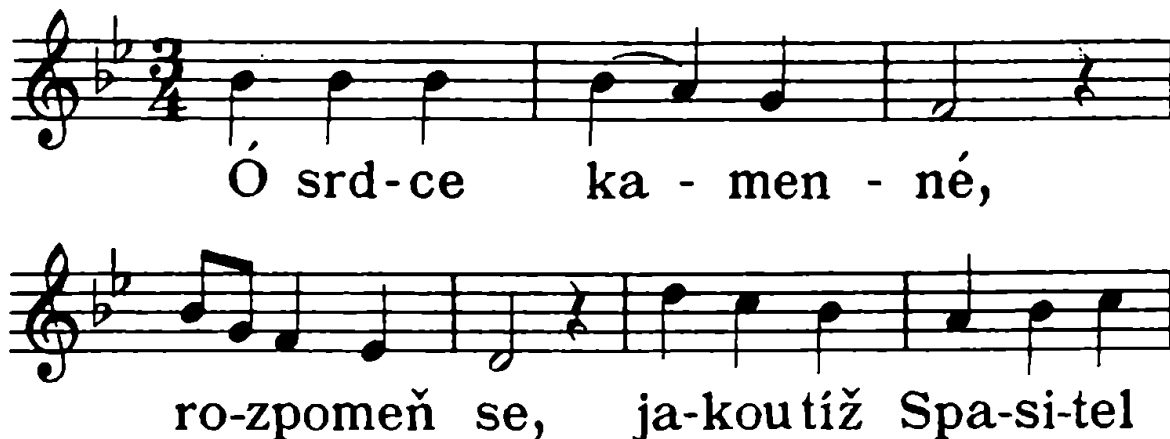
9. Potom s dřeva kříže sňali - tělo svaté k pohřebu, - Matce na klín pokládali - zprobodané od hřebů. - Když ponejprv andělové - „Sláva Bohu“ zpívali, - toť na klíně její rtové - krásné Dítě líbali. - Ó bolesti...

10. Kde ta krása tvého těla, - kde ty růže tváře tvých? - Kam se božská jiskra děla - tvojích očí nebeských - Ztuhlé údy, bledé líce, - nejsi sobě podoben! - Krvavých ran na tisíce, - jak jsi, Jezu, zohaven! - Ó bolesti...

11. S Marií chceme naříkati - nad našimi vinami; - k té Bolestné chceme lkáti: - „Ach, smiluj se nad námi!“ - Abychom se z hříchů káli, - pro něž Ježíš křížován, - abychom tam došli chvály, - Bůh kde věčně milován. - Ó bolesti...

Ó SRDCE KAMENNÉ

Slova i nápěv podle kancionálu Svatojanského.

2. Ach, kat mu bodlinou ovíjí skrání, - železem probíjí patu i dlaň, - do země zaráží ohavný kmen - hle, Kristus Pán visí na hřebích jen. - Krev se řine, síla mine, - proč jsi Jej opustil, Hospodine?

3. A žáha traplivá jícen pálí, - vody mu ni kapku nepodali. - Aj, kdo Ho vydali tak zlé mu - ce, - kdo krutě probili nohy, ruce? - Ach, jediná ta příčina - jesti duší našich mnohá vina.

4. Na ruce, nohy, bok, člověče, hled', - prýští

z nich podivných pramenů pět: - bys obmyl duši svou v těch potocích - a z nich i ozdravěl v svých nemocích. - Kolik je ran, tolik je schran, - ty abys životu byl zachován.

5. Děkuj a pokání s lotrem zde čin, - aby ti odpustil též Boží Syn, - aby tě milostný nebeský Král - po smrti do svého ráje též vzal. - „Hříchů lituj, chceš-li být můj!“ - To tobě vzkazuje s kříže Bůh tvůj.

SVATÝ BOŽE, SVATÝ, SILNÝ

Slova v „Pokladu svatováclavském“ (Václav Müller r. 1898), nápěv u Jos. Foerster a „Katol. varhaník“.

Sva-tý Bo-že, sva-tý, si-lný,
sva-tý, ne-smr - tel - ný,
smi-luj se nad ná - mi.

2. Pro svou smrt a svaté rány, - Kriste požehnaný, - smiluj se nad námi!

3. Z hlubin hříchů k Tobě lkáme, - kříž tvůj uctíváme, - smiluj se nad námi!

4. Svatý Bože, svatý, silný, - svatý, nerozdílný,
- smiluj se nad námi!

SVATÝ KŘÍŽI

Slova podle misionářského letáku z olomoucké tiskárny Halouskovy r. 1853, nápěv podle písně „Kdož jsi křesťan“ v kancionálu Svatojanském II. 548.

2. Svatý znaku umučení, - láskou Boží naplň nás, - chraň nás všeho provinění, - smrti Páně hlásej čas! - Slovem, srdcem...

3. Praporem nám, svatý kříži, - v boji, v každé bídě buď, - zkoušky těžké když nás tíží, - víru pevnou v srdci vzbud'! - Slovem, srdcem...

4. Vítězství tys rukojemství, - k tobě kdo se přivine, - hledě na tě v protivenství, - ten se cíle nemine. - Slovem, srdcem...

5. Pomník, prapor, zaručení - vítězství i obranu - s nadějí mám v tom znamení, - ctíti je nepřestanu. - Slovem, srdcem...

6. Nyní pak jest naše přání: - Až nás Pán Bůh povolá, - aby ústa při skonání - chválu kříže hlásala. - Slovem, srdcem...

PÍSNĚ VELIKONOČNÍ

ROZLEŤTE SE, ZPĚVY, VZHŮRU

*Slova Dr Čeněk Tomáško, nápěv Stanislav Mach
(1943).*

Ro-zlet'-te se, zpě-vy, vzhů-ru,

za-já-se-jte mocně vdál, vystří-da-la

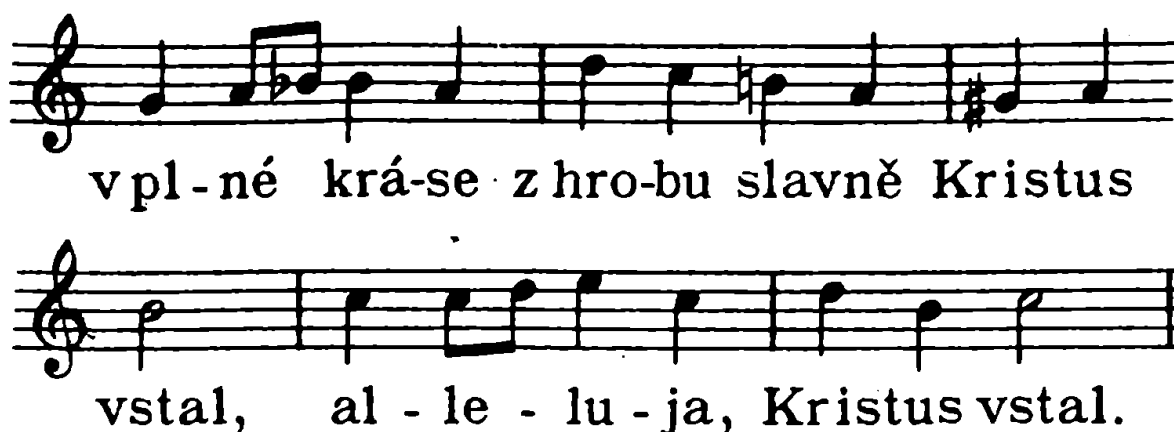
radost chmuru, na vý-chodě úsvit vzplál;

ze-mě blahem zachvěla se, s pří-ro -

dy Bůh smu-tek sňal: vlastní mo-cí

2. *Gloria*. Sláva Bohu na výsosti, - pokoj budiž zemi dán! - Člověk, jenž byl v nemilosti, - Bohem zas je milován. - Pokořením přemoh' pýchu - Nejvyšší, všech světů Pán, - aby lidstvo zbavě hříchu, - ukryl si nás do svých ran, - alleluja, do svých ran!

3. *Evangelium*. Láska zbožných k hrobu spěla: - „Kdo jen kámen zvedne nám?“ - Tu však slyší od anděla: - „Zmrtvých vstal, jak řekl sám!“ - Nechať znovu touto zvěstí - zahlaholí Boží chrám, - aby duše, plna štěstí, - povznesla se k výšinám, - alleluja, k výšinám!

4. *Kredo*. „Věřím v Tebe, Trojjediný!“ - nadšeně již pěje hlas. - Svatá víro, chraň své syny, - které nebi zrodilas! - Zaplaš z duší našich mdlobu, - buď nám silou v každý čas: - Ten, jenž slavně vyšel z hrobu, - také jednou vzkřísí nás, - alleluja, vzkřísí nás!

5. *Obětování*. S knězem celé lidské plémě - předstupuje před tvou tvář, - chléb a víno, dary země, - přináší Ti na oltář. - Učiň naše srdce čistá, - co v nich zlé, to, Bože, zmař! - Nechať

tato oběť chystá - v nebesích nám slávy zář, -
alleluja, slávy zář!

6. *Sanktus*. V základech se rozechvívá - přenesmírná hvězdná báň: - cherub Bohu slávu zpívá,- perutí si cloně skrání. - Duše moje, zanech lkání, - nad zemskou se zvedni pláň: - Ježíšovo zmrtvýchvstání - ráje klíč ti dalo v dlaň, - alleluja, dalo v dlaň!

7. *Po pozdvihování*. Klaním se Ti, Všemohoucí, - proti Tobě jsem jen prach. - Ty však chceš, bych v lásku vroucí - proměnil své bídy strach. - Dej, by oko víry zřelo, - co se tají v způsobách: - zmrtvýchvstalé tvoje Tělo, - živé Krve svatý nach, - alleluja, svatý nach!

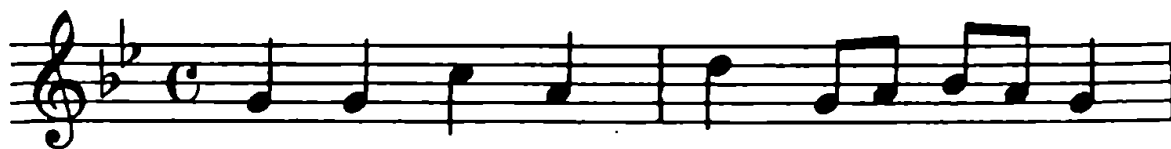
8. *Agnus Dei*. Pastýři náš, Spasiteli, - hlásíme se do tvých stád! - Aby ovce život měly, - sám ses ráčil v oběť dát. - Když snad někdy světa zmatky - vnesou neklid do tvých řad, - pobloudilé volej zpátky, - nepřestaň nás milovat, - alleluja, milovat!

9. *Přijímání*. K hodům se již chystat počni, - nadešla již hodina! - Beránek náš velkonoční, - ó, jak svatá hostina! - Nasytí tě a pak vloží - vzácné dary do klína. - Přijď již ke mně, Lásko Boží, - veliká a jediná, - alleluja, jediná!

10. *Ke konci*. Ke konci se oběť sklání, - svatou Krví obmyta, - prosí ještě požehnání - duše, blahem zalitá. - Až se jednou oko mroucí - naposledy zakmitá, - Kristus, Světlo nehynoucí, - v nebi nechť nás uvítá, - alleluja, uvítá!

ZÁKLAD CÍRKVE JEST NA SKÁLE

Slova i nápěv podle kancionálu Svatojanského.

Základ církve jest na ská - le,

nemů - že být zruše - na, tr - vat bude

ne - u - stá - le pe - vná, ne - pře -

mo - že - ná. Zakla - da - tel je - jí vstává

a vychá - zí z hrobu bran, Kristus světu

důkaz dá - vá, že On jest všech ří - ší

Pán, že On jest všech ří - ší Pán.

2. *Gloria*. Pějte, sbory, alleluja - ve všech nebes výšinách, - pějte, lidé, alleluja - po všech země nížinách! - Přemožen jest lidstva škůdce, - jenž rozsíval rozbroje, - z hrobu spěje k nám náš vůdce, - [: nesa blaho pokoje. :]

3. *Evangelium*. Kriste, jenž jsi roven Otci, - roven Duchu svatému, - silou víry ku pomoci - přispěj duchu lidskému. - Vylej milosti své drahé - v srdce hojnou zásobu, - bychom také v žití blahé - [: vyšli slavně ze hrobu. :]

4. *Obětování*. Přijmi, Bože, z rukou sluhy - chléb a víno k oběti, - přijmi srdce, jejich dluhy - smyj však se své paměti. - Pro nás zemřel jsi na kříži - a pro nás jsi z hrobu vstal, - protož vinu, jež nás tíží, - [: smaž svou krví, tresty vzdal. :]

5. *Sanktus*. V srdcích ať nám láska vzrůstá - k Tobě, lidstva příteli, - ať jsou hodna naše ústa - zpívat v závod s anděly: - Svatý jsi, ó nebes Pane, - svatý, Kriste vítězný, - obloha tvou slávou plané - [: i květ hájů líbezný. :]

Po pozdvihování

6. Pán přichá-zí, kte-rý z hrobu vy-šel

v slá-vě přeskvoucí, ro-zpukly se,

vo - nu do - bu skály divem tr - nou - cí.

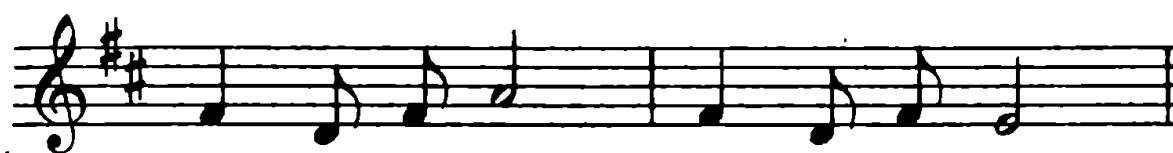
Nu - že, srd - ce, zachvějte se ve po -

svátném ú - ža - su, o - te - vřte se,

hle, Pán nese pomoc, sí - lu k zá - pa - su.

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja!

7. *Agnus.* Do pekel se pohřžuje, - hledá otce zajaté, - křížem svým je vychvacuje - z ďábla říše proklaté. - Kriste, vzpomeň také duší - přátel našich milených, - zmař, co jejich pokoj ruší, - uveď v zástup blažených. - Alleluja, alleluja!

8. *Přijímání.* Zůstaň s námi, drahý Pane, - jde - meť tvému ke stolu, - dej chléb, jehož nebešťané - lační v úcty plápolu! - Duši smyj v svých prsou rá - ně, - ať smí přijmout tělo tvé, - závazek dej v smrti bráně, - že nás přijmeš v lokty své. - Alleluja, alleluja!

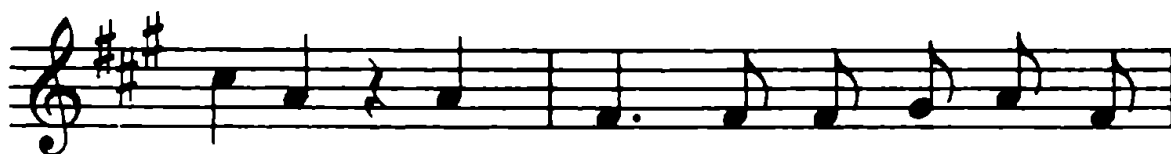
9. *Ke konci.* Přijdeš jednou s velkou mocí -
v slávě v kruhu andělů, - v život vzkřísíš z hrobu
noci - zástupy svých ctitelů. - Budiž strážcem
našich kroků - a je cestou k nebi řidč, - v onen
den pak k svému boku - přiviň milostně svůj lid.
- Alleluja, alleluja!

ALLELUJA! ŽIV BUĎ

Slova u Tomáše Bečáka r. 1847 upravena podle zpěvníku „Cesta k věčné spáse“, nápěv Karel Nanke, řed. kůru na dómě v Brně († r. 1831).

Alle - lu - ja! Živ bud' nad smrtí Zvítě -

zi - tel, jenž z hro - bu své - ho sla - vně

vstal, Pán Je - žíš, ov - cí bludných

pří - tel, jenž za ně ži - vot v o - běť

dal! Zni ja - sně vě - ky do vě -

ků čest, chvá - la Bo - hu člo - vě -

ku! Zni ja - sně vě - ky do vě -

ků čest, chvá - la Bo - hu člo - vě -

ku! Al - le - lu - ja, al - le -

lu - ja, al - le - lu - ja!

2. Alleluja! Jen krátce odpočinuv sobě - svém těžkém, smrtném po boji, - sil nových nabrav v ti - chém hrobě, - ve svatém, milém pokoji, - [: živ vyšel všechn spanilý - Pán Ježíš, Král náš pře - milý. :] Alleluja, alleluja, alleluja!

3. Alleluja! Vstav z mrtvých Kristus oslavený, - zdi skály volně proniká, - jsou rány jeho zace - leny, - z nich šlehá záře veliká; - [: a záhy, stře - sa země tíž, - se vznese v nebes jasnou říš. :] - Alleluja, alleluja, alleluja!

4. Alleluja! Dnes pečeť vtiskl na svá slova, - div

divů všechněch dokonal. - Kdo důvěru v něj
v srdci chová - a lásku svou mu věnoval, - [: ten
radostnou má jistotu, - že k pravému jde živo-
tu. :] - Alleluja, alleluja, alleluja!

5. Alleluja! Vstal Kristus! Pevném na zákla-
dě - tkví jeho církve ústava, - v ní jako v neroz-
borném hradě - duch věřících jist zůstává; -
[: když vetché tělo umírá, - se k nebes bráně
ubírá. :] - Alleluja, alleluja, alleluja!

6. Alleluja! Vstal Kristus! Blah, kdo církve je-
ho - vždy rád a věrně poslechne, - neb najde Bo-
ha milostného, - z běd, strastí v nebi oddechne,
- [: kde přání všech se ukojí - a každá rána za-
hojí. :] - Alleluja, alleluja, alleluja!

7. Alleluja! Vstal Kristus Ježíš, naše spása, -
vstal živý, smrtí nezmožen, - duch nad tou zvěstí
blahem jásá, - neb nám též vzejde spásy den, -
[: kdy živi, jdouce ze hrobu, - mít budem jeho
podobu. :] - Alleluja, alleluja, alleluja!

8. Alleluja! Vstal Kristus! Zdrtiv pekla moci, -
vlast nebeskou nám otevřel, - kam po vezdejší
tmavé noci - nám světlo věčné rozžít spěl, - [: a
chystá jasný příbytek - a nový, šťastný, svatý
věk. :] - Alleluja, alleluja, alleluja!

9. Alleluja! Vstal Kristus! Přijde s nebe zase,
- sbor andělů trub hlaholem, - jenž zazní svě-
tem v hrozné kráse, - by vstali z hrobů v těle
svém, - [: vše mrtvé vzbudí k životu, - zlé k plá-
či, dobré k jásotu. :] - Alleluja, alleluja, alleluja!

10. Alleluja! Co zasel kdo, to bude žíti, - kdo ctnost a dobro miloval, - se bude krásou věčnou skvíti, - neb Umučený z mrtvých vstal, - [: v ráj, jehož dobyl, líbezný - jej uvede Rek vítězný. :] - Alleluja, alleluja, alleluja!

11. Alleluja! Alleluja teď slavně přejme! - Zni v širý svět náš vděčný ples, - čest Kristu, dík a chválu vzdejme, - jenž předešel nás do nebes, - [: a Otce svého na trůnu - nám chystá slávy korunu. :] - Alleluja, alleluja, alleluja!

HLE, VSTALŤ JEST NYNÍ KRISTUS PÁN

Slova podle kancionálu Josefa Pohořelého z r. 1842.

Hle, vstalt' jest ny - ní Kri - stus

Pán, jenž byl od Ot - ce k nám po -

slán, al - le - lu - ja, al -

le - lu - ja. Náš pře - la -

2. Porodila jej Maria, - přeblahoslavená Pan-
na, - alleluja, alleluja, - jen mocí Ducha svatého,
- zastíněním počatého, - alleluja, alleluja.

3. Když Kristus Pán měl třicet let, - vyučo-
val pak tento svět, - alleluja, alleluja, - v nejsvě-
tější vůli Boží, - na kteréž všecko záleží, - alle-
luja, alleluja.

4. Po dokonání učení - trpěl hrozné umu-
čení, - alleluja, alleluja, - byl trápen a byl bičo-
ván, - ach, ukrutně ukřižován, - alleluja, alleluja.

5. Však třetí den vstal z mrtvých sám - a tím
dokázal také nám, - alleluja, alleluja, - že jednou
z mrtvých vstaneme - a pak souzeni budeme, -
alleluja, alleluja.

6. Kriste, pro tvé umučení - a tvé přeslavné vzkří-
šení, - alleluja, alleluja, - rač na nás v smrti shléd-
nouti - a nás do nebe přijmouti, - alleluja, alleluja.

TŘETÍHO DNE VSTAL STVOŘITEL

Slova Václava Miřinského z 16. stol. upravena podle Holana Rovenského a Šteyera. Nápěv v rkp. kláštera vyšebrodského z r. 1410 latin. písně „Resurrexit Dominus“.

Tře - tí - ho dne vstal Stvo - ři -

tel z mrtvých, náš mi - lý Spa - si -

tel. Ra - duj-me se, ve - sel-me se.

2. Jenž před Pilátem odsouzen - a na kříži jest umučen, - s lotrem do ráje uveden.

3. Plačíc jeho bolesti, - ženy nesou drahé masti, - chtíc jeho tělo mazati.

4. K nimžto anděl slavný vece: - „Koho vy, ženy, hledáte, - toho již v hrobě nemáte.

5. Ale jděte a pospěšte, - do Galileje se ptejte, - tam Ho zajisté uzříte.“

6. Vesel se, říše nebeská, - andělská i archandělská - i všechna obloha zemská.

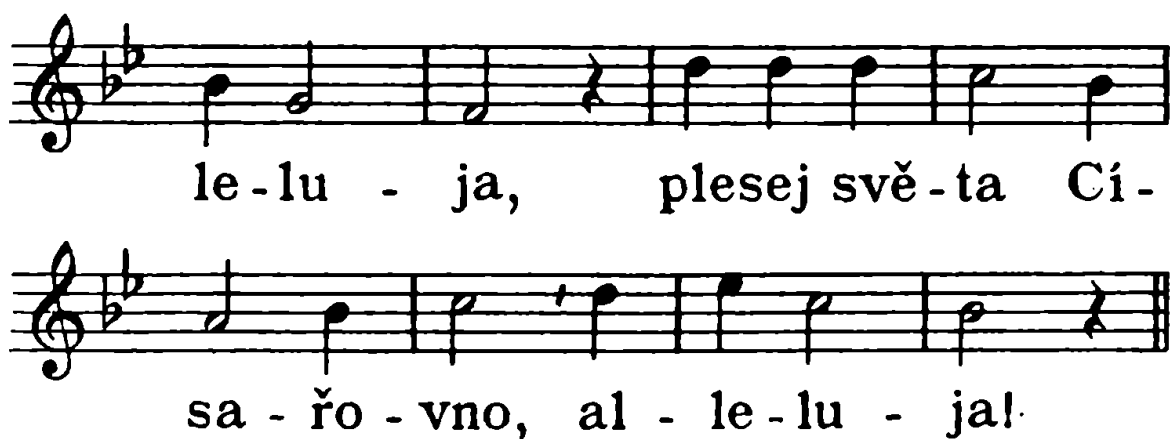
7. Když Pán Ježíš Kristus umřel, - ihned jest nám ráj otevřel, - svaté v temnostech navštívil.

17. Vše jednomu Hospodinu, - ať nám všem
odpustí vinu - a dá nám v ráji dědinu.

Podle „Svatoroční muziky“ Adama Michny z Otradovic r. 1661.

76

2. Neb Syn tvůj, jehožs nosila, alleluja, - vstal z mrtvých, Matičko milá, alleluja!

3. Jehožs mrtvého plakala, alleluja, - vstal z mrtvých Kristus, tvá chvála, alleluja!

4. Tělo, jež nahé viselo, alleluja, - v rouše slávy se zaskvělo, alleluja!

5. Rány jeho jsou zhojeny, alleluja, - skvělé, co drahé kamení, alleluja!

6. Tvář ubledlá a zsinalá, alleluja, - jako slunce blesk vydala, alleluja!

7. Oči smrtí zamhouřené, alleluja, - jak hvězdy jsou osvícené, alleluja!

8. Tělo jeho, prv smrtelné, alleluja, - učiněno nesmrtelné, alleluja!

9. Již všecek milý a krásný, alleluja, - více než slunce jest jasný, alleluja!

10. V té své slávě a jasnosti, alleluja, - zůstane až do věčnosti, alleluja!

11. Raduj se z té slávy jeho, alleluja, - přimluv se za nás u něho, alleluja!

VSTAL JEST TÉTO CHVÍLE

Slova z rukopisu Vyšehradského z pol. 15. století, sign. V. C. c. 7 list. 25b a 27a, nápěv v kancionálu Benešovském z 16.-17. stol. (rkp. pražské konservatoře list 96-97).

Vstal jest té-to chví-le ctný Vy-kupi-
tel, z mrtvých Je-žíš mi - le,
svě-ta Spasi - tel, jenž pro hříchy
na-še rád stá - še ro - zpjat na
kří-ži nevinný, náš Bůh je-di - ný.

2. Když jeho plakaly - smrti ženy ctné, - Ma-
rie, jež stály - u hrobu truchlé, - anděl, jenž se-
díše - tím spíše - kázal bratrům zvěstovati, - že
vstal Bůh svatý.

3. Srdečného hlasu - my alleluja, - tohoto my času - my alleluja - všickni zazpívejme - i vzdejme - Stvořiteli všeho světa - my alleluja.

4. Přeslechetná žena - všedši k bratrům v dům - Maří Magdalena - k ctným apoštolům - promluví k nim mile - té chvíle; - dějíc poselství andělské: - „Vstal Bůh zajisté!“

5. Jenž umřítí ráčil, - Kriste, pro nás ctný - chtě, by se nezpáčil - hříšník rozličný, - vstav z mrtvých žádoucí, - milosti - popřej nám ctného skonání, - hříchů poznání.

6. Srdečného hlasu - my alleluja, - tohoto my času - my alleluja - všickni zazpívejme - i vzdejme - Stvořiteli všeho světa - my alleluja.

PÍSNĚ SVATODUŠNÍ

DUCH SVATÝ S NEBE SSTUPUJE

*Slova podle kancionálku Královéhradeckého z r. 1846,
nápěv Jana Augustina Vitáska (1771-1839).*

Duch sva-tý s ne - be sstu - pu - je

na vě-rných shro - má - ždě - ní,

sr - dce je-jich o - svě - cu - je,

při - chá - zí k nim v pla - me - ni.

Ví - tr se zdví-há s pru-dko - stí,

2. *Gloria*. Slávu Otci prozpěvujme - za dobrodiní jeho, - z vděčnosti Jej zvelebujme, - neb poslal Du-cha svého! - Ducha, jenž nás osvěcuje, - učí, těší, po-siluje - církev svatou zastává - vzrůst a stálost jí dává.

3. *Epištola*. Kdo s horlivostí pravdivou - tou-ží pravdu najíti, - toho ráčíš milostí svou, - Du-chu božský, řídití. - Tvé světlo bludy zahání, - přivodí k pravdy poznání, - lásku v srdci vzbuzu-je, - pokoj v něm upevňuje.

4. *Kredo*. Bohu Otci všemocnému - v pokoře se klanějme, - též i Synu nebeskému - čest a díky vzdá-vejme! - On vše řídí a spravuje, - život, pokrm udě-luje, - jemu buď zvelebení - od každého stvoření!

5. *Obětování*. Ó studnice všech radostí, - v zá-rmutku potěšení, - Ty srdci v každé úzkosti - do-dáváš ulehčení. - Rač se dnes ke mně skloniti, - Duchu božský, navštívití - srdce mé, kteréž To-bě - obětuji v té době!

6. *Sanktus*. Oslavený Zvítězitel, - na trůnu svém sedící, - světa hříšného Spasitel - žehná teď své věřící. - V Duchu svatém a v plameni - křtí svých věrných shromáždění. - Chválu Bohu vzdávejme, - „Svatý, svatý“ zpívejme!

7. *Po pozdvihování*. Ne co tělu prospěšného, - Pane, prosíme nyní, - nýbrž o Ducha svatého - a jeho dobrodiní; - ať udělí nám moudrosti, - kteráž pochází s výsosti, - jež srdce osvěcuje - a k své lásce vzbuzuje.

8. *Agnus Dei*. Nevinný Bože, Beránku, - Ty jsi světa spasení, - probud' nás z hříšného spánku, - posil nás tvé přispění, - ať se všech hříchů štítíme, - srdce tvé již neraníme, - ať vždy máme v paměti, - cos pro nás chtěl trpěti!

9. *K přijímání*. Neb v tvé lásce pozůstává - základ štěstí pravého, - kdo tvé slovo zachovává, - srdce jest pokojného. - Duch tvůj uč nás pravdu znáti, - v tvých cestách pokračovati, - nechť nám ve všem soužení - popřeje potěšení!

10. *Ke konci*. Tobě se chcem odevzdati, - zachovat tvé učení, - žádostem odporovati - a světskému mámení. - Račiž nám vždy svou milostí - přispěti v naší křehkosti, - neb žádný v tomto boji - bez Tebe neobstojí!

11. Dejž, bychom vždy víc poznali - lásku Pána našeho, - horlivěj Ho milovali, - plnili vůli jeho! - Těšiteli v čas soužení, - v čas duše s tělem loučení - rač nám milostiv býti, - pomoci své popřítí!

KRISTUS SESLAL TĚŠITELE

Slova i nápěv podle kancionálu Svatojanského. Nápěv ve Veitově Chorální knize z r. 1846.

Kri-stus se-slal Tě - ši - te - le

a - po - što - lů ro - di - ně,

a - by stá - li vždy-cky vře - le

k slu - žbě Bo - hu po - vin - né.

Splyň i na nás, Dá - rce ctno - stí,

ro-zněť pla - men ka - jí - cno - sti,

zrušv náshří - šné ná - vy - ky,

ro - zvaž k chválám ja - zy - ky.

2. *Gloria*. Na obloze v sluncí davu - pějte, sbory blažené, - Bohu pějte dík a slávu, - že dal dary plamenné. - Svatý Duše, dárce lásky, - utuž v světě míru svazky, - ať jsme všichni jedinou - svornou Páně rodinou.

3. *Evangelium*. Přijď, ó přijdiž, svatý Duchu, - a náš rozum osvěcu, - slovům Páně dáme sluchu, - Ty nás k činům rozněcu. - Naplň moudrostí a radou, - uč pohrdat světa vnadou, - sil nás, ať jsme hotovi - mřít pro pravdy Kristovy.

4. *Kredo*. Duchu, rovný Bohu Otci - věkem, v síle, v podstatě! - Syn se vtělil tvojí mocí - z bezposkrvny Počaté. - Předě věky z vůle obou - vyslán jsi byl stejnou dobou - pro potěchu křesťanů, - církvi Páně v ochranu.

5. *Obětování*. Přijmi, Bože, z našich statků - v oběť prostý země plod, - smrti Páně na památku - budem slavit slavný hod. - Ty pak, srdcí lidských vládce, - očisť Pánu jeho stádce, - ať stojíme nevinni - s láskou svatou v svatyni.

6. *Sanktus*. K trůnu slávy Boží vděčně - klekni, duše, s pokorou, - tam, kde andělů hlas věčně - plesá nebes prostorou, - zapěj s duchy v jednom sboru: - Světem vládne Otec tvorů, - Boží Syn a svatý Duch, - svatý, svatý, svatý Bůh!

7. *Po pozdvihování.* Nemožno to zjevit slovy,
- co zde skryto před zrakem, - cherub toho ne-
vypoví, - žasne nad tím zázrakem. - Tajít se tu
svaté Tělo, - jež na kříži za nás pnělo, - spásy
den nám nastává, - v oběť Pán se podává.

8. *Agnus Dei.* Ó Beránku, viny prostý, - který
tišíš Boží hněv, - duše z viny pout vyhosti, - za
něž svou jsi prolil krev. - Sešli Ducha, ať dá síly,
- rozum, radu, v dobrém pili, - ať dá pravé umě-
ní: - kráčet cestou k spasení.

9. *K přijímání.* Svatý Duše, rač nás Pánu -
posvětit v důstojný chrám, - nejsme hodni jísti
manu, - kterou Ježíš dává nám. - Lásce uč a vše-
chněm ctnostem, - Bůh by zůstal naším hostem,
- a nás v smrti hodině - pozval k věčné hostině.

10. *Ke konci.* Sedmi darů svatý zdroji, - buď
nám stálou ochranou, - dej nám státi v světa
boji - s myslí Bohu oddanou. - Chraň a veď nás
až ke hrobu, - v smrti zapuď strach a mdlobu,
- pak dej duši kající - zříti Boha v Trojici!

PŘIJĎ, Ó DUŠE PŘESVATÝ

Podle kancionálu Svatojanského.

Přijď, ó Du - še pře - sva - tý,

rač pa - pr - sek bo - ha - tý

2. Přijdiž, Otče nebohých, - dárce darů přemnohých, - rač nám mysli osvítit!

3. Božský potěšiteli, - sladký duší příteli, - rač nás mile zotavit!

4. V práci libý pokoji, - smířiteli v rozbroji, - rač nás v pláči ukojit!

5. Ó Ty světlo blažící, - srdce v Tebe věřící - rač milostně naplnit!

6. Člověk bez tvé pomoci - slábne a je bez moci, - vše mu může uškodit.

7. Skvrny s duší našich smaž - a vyprahlá srdce zvlaž, - raněné rač vyhojit!

8. Srovnej, co je zkřiveno, - ohřej, co je studeno, - a nedej nám zabloudit!

9. Rač nás, v Tebe věřící - a Tě vroucně prosící, - dary sedmi podělit!

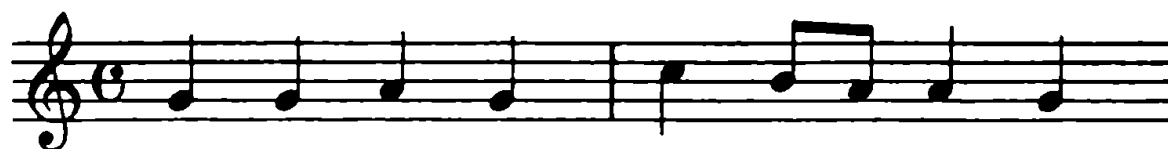
10. Uděl v ctnosti prospěchu, - v smrti blahou útěchu - a dej v radost věčnou vjít!

PÍSNĚ MEŠNÍ OBEČNÉ

BOŽE, PŘED TVOU VELEBNOSTÍ

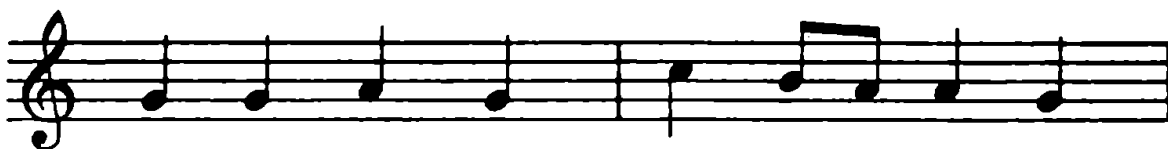
Slova v nejstarším znění v kancionálech Tomáše Fryčaje (1759-1839), upravena podle „Růže sionské“ z r. 1844, nápěv Roberta Führera (1807-1861).

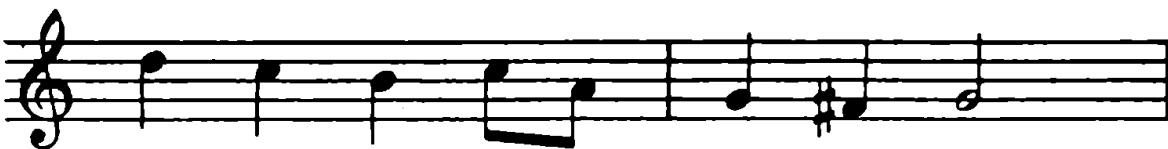
Bo - že, před tvou ve - le - bno - stí

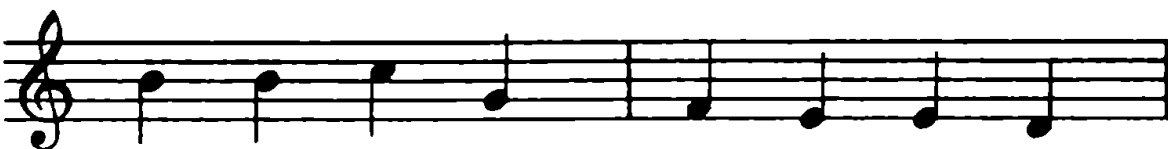
na ko - le - na pa - dá - me,

za - pal v srdcích svou mi - lo - stí

o - heň lá - sky, žá - dá - me:

by - chom Te - be mi - lo - va - li

2. *Gloria.* Sláva na výsosti Tobě, - věčný Králi, Bože náš, - pokoj budiž v každé době - nám, jež za své dítky máš! - Tvorstvo světa veškerého - zpívej Tobě čest a dík, - žes nám poslal Syna svého, - jenžto náš je prostředník!

3. *Evangelium.* Boží slovo ukazuje - do věčné slávy cestu, - kdo je slyší, naplňuje, - spěchá k Božímu městu. - Dejž, ó Kriste, svou milostí, - abychom vždy plnili - slovo Boží s ochotností - a Tobě se líbili.

4. *Kredo.* V jednoho Boha věříme, - Otce všemohoucího, - Stvořitele nebe, země - i v Krista, Syna jeho, - Duchem svatým počatého, - z Panny narozeného, - pro nás na svět poslaného, - v božství Otci rovného.

5. *Obětování.* Přijmi oběť čistou, Pane, - skrze ruce duchovní, - kterou nyní podáváme, - která

se tu promění - v Tělo a Krev Syna tvého, - jak On v pravdě vyjevil, - když tuto oběť Nového - Zákona ustanovil.

6. *Sanktus*. Svatý, svatý, Bůh náš svatý, - Sabaoth jenž nazýván, - Otec, Syn též i Duch svatý - od věčnosti mocný Pán! - Plna jsou tvé velebnosti, - Bože, zem i nebesa, - všechn tvor ať s uctivostí - hosanna Ti zaplesá!

7. *Po pozdvihování*. Cherubíni, serafíni, - dolů s nebe sstupujte, - Boha svého s námi nyní - v Svátosti zvelebujte. - Požehnaný, jenž přichází - v jménu Páně, Syn Boží, - od něhož milost pochází - tomu, kdo se poníží.

8. *Agnus Dei*. Ó můj Pane, nejsem hoden, - abys vešel v srdce mé, - však nicméně jen rci slovem - a jistě uzdravíš mne! - V Tebe věřím, v Tebe doufám, - Tebe nejvýš miluji, - že jsem zhřešil, oplakávám, - z celé duše lituji.

9. *K přijímání*. Ty mne k lásce povzbuzuješ, - ó Ježíši nejsladší, - a mé srdce rozpaluješ, - ó poklade nejdražší! - V Svátosti když se mi dáváš, - u mne přebývat žádáš, - hříšný jsem a přec mě rád máš, - i mně věčný život dáš.

10. *Ke konci*. Žehnej, Bože, v každém čase, - v lásce tvé ať trváme, - andělský chléb k duši spáse - hodně ať přijímáme! - Ať jsme živi k tvé cti, chvále, - k tvému zvelebování, - dej nám zdraví při tom stále - a věčné požehnání.

NA SVÉ TVÁŘE PADÁME

*Slova v „Katolickém kancionálu“ Tomáše Fryčaje
z r. 1830. Nápěv J. L. Žvonaře (1824-1865).*

Na své tvá-ře pa-dá - me před tvou

ve - le - bno - stí, tu - to o - bět',

žá - dá - me, přijmi s lí - be - zno -

stí: kterouž k tvému u - ctě - ní Je - žíš

u - sta - no - vil, když za na - še spa - se -

ní u - mří - ti si zvo - lil.

2. *Gloria.* Sláva buď na výsosti - Králi nebes-
kému, - a pokoj s bezpečností - světu veškeré-
mu: - neb tak Bůh svět miloval, - že dal Syna
svého, - by se zaň obětoval - a zhladil hřích jeho.

3. *Epištola*. Kdo z Boha, slovo Boží - slýchá s pozorností, - na něm pevný založí - základ své zbožnosti. - Nechť v uších, v srdci zazní - hlas tvůj, mocný Pane, - by nás nesklíčil bázní, - když soud tvůj nastane.

4. *Kredo*. V Tebe, Boha, věříme - Trojijedineho, - vše, co okem vidíme, - vzešlo z slova tvého: - „Staň se!“ a bylo nebe, - zem, obloha, člověk, - vše má za původ Tebe, - náš život i náš věk.

5. *Obětování*. Zde chléb a víno, Pane, - Tobě obětujem, - z moci tvé pak se stane, - že to, co věnujem, - v pravé Tělo, v Krev Krista - brzo se promění, - to je ta oběť čistá, - v níž máš zalíbení.

6. Přijmi k zadostčinění - za naše křehkosti, - za mnohá provinění - oběť té Svátosti. - Dejž, ať živým k spasení, - mrtvým k očištění, - všem svatým k rozmnožení - jich slávy přičiní!

7. *Sanktus*. Svatý, svatý, svatý Pán, - náš Bůh na výsosti! - Ó, kéž ctěn a milován - jest dle své hodnosti! - Ježíš se přibližuje - srdci kajícímu, - odpuštění slibuje, - ó, vzdychejmež k Němu!

8. *Po pozdvihování*. Hle, nyní sstoupil s nebe - Syn Boha živého, - jak na kříži, tak v chlebě - dává se samého - za oběť Otci svému, - by naše hříchy sňal, - ó, klanějme se Jemu, - aby se nás ujal!

9. Staň se milosrdenství - dnes i nám hříšníkům, - milost v nebezpečenství - dej svým bojovníkům. - Rač, Pane, i zemřelých - duše potěšiti - a zásluh neskončených - cenu přivlastniti!

10. *Agnus Dei.* Ó Beránku nevinný, - smiluj se nad námi, - odpusť nám naše viny, - rci: „Pokoj buď s vámi!“ - Hřích je to zlo největší, - ó, zbav nás od něho, - chraň pak i od vezdejší - bídy lidu svého!

11. *K přijímání.* Ó Pane, nejsem hoden - tvého navštívení, - mnohým hříchům podroben, - pln jsa nakažení, - jemuž se vždy oddávám - s křehkostí svévolnou, - ve všem najevo dávám - váhavost ospalou.

12. V smrtelné pak nemoci - rač mne navštívit - a přispěj ku pomoci, - když svět opustiti - a se odebrat musím - odtud do věčnosti! - Ó, dej, ať tehdáž zkusím - moc této Svátosti!

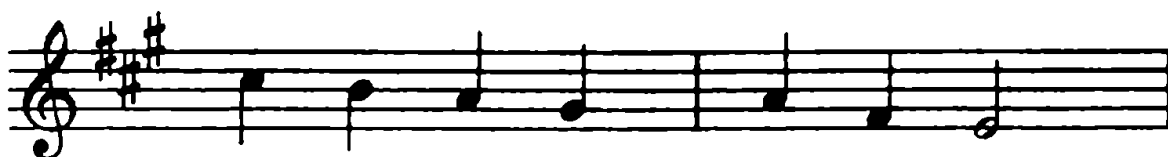
13. *Ke konci.* Přehojné požehnání, - Pane, z té oběti - při všem našem jednání - vylej na své děti, - ať ospravedlnění - z chrámu vycházíme, - a Tě bez zastínění - v nebesích spatříme!

POZDVIHNI SE, DUŠE, Z PRACHU

Slova v E. K. Tupého „Růži sionské“ z r. 1852 a 1867, nápěv podle Veitovy Chorální knihy z r. 1846.

Po-zdvi-hni se, du-še, z pra-chu,

za - leť k rajským kon - či - nám,

s bá-zní, a-však be-ze stra-chu
vstup tam v o-nen vě-čný chrám.
Vzlet', kde Bůh tvůj vě-čný sí-dlí,
bla-ží sva-té, svě-ti-ce,
a vše kry-je lá-sky kří-dly
ja-ko plod svůj or-li-ce.

2. *Gloria*. Sláva Tobě, velký Bože, - jenž jsi stvořil tento svět, - jenžto voláš slunce z lože - a rozsíváš jarní květ. - Jitřní záře, duhy krása, - světlý den i jasná noc, - všecko slávu tvoji hlásá, - všecko zvěstuje tvou moc.

3. *Evangelium*. Ty, jenž dáváš klasům zrání, - jenžto šatíš lilie, - dej se nám vždy lépe znáti, - jak Tě Syn tvůj zjevuje! - Svaté světlo slova

tvého - voď nás ve tmách života - a přiveď po konci jeho - tam, kde věčná blahota!

4. *Kredo*. Věřím v Tebe, Všemládnoucí, - jenžto živly v moci máš, - jenžto rukou všemohoucí - hory v zlato odíváš. - Věřím v Tebe, jenžto kvítí - ranní rosou svlažuješ, - jenžto víš, co srdce cítí - a je rád oblažuješ.

5. *Obětování*. Přijmi dary sluhy svého, - jež tvá země zplodila - které moudrost Syna tvého - za oběť vyvolila! - Budiž Tobě, Otče, milá - jako oběť Abele, - učiň, by se proměnila - v oběť Vykupitele!

6. S obětí tou obětujem - Tobě všecku práci ctnou - službě tvojí zasvěcujem - tělo své i duši svou. - Ke tvé cti a ke tvé chvále - i všech lidí k spasení - směřuj tvou milostí stále - všecko naše snažení!

7. *Sanktus*. „Svatý, svatý“ prozpěvují - Tobě nebes kůrové, - velebnost tvou oslavují - všeho světa tvorové. - Moudrost tvá se v bázni chválí - na zemi i na nebi, - Hospodine, tvorstva Králi, - Tebe lid tvůj velebí.

8. Od propasti v země lůnu - až na výsost ob-laků, - od prachu až k tvému trůnu - je svět pln tvých zázraků. - Jako krůpěj v širém moři - zmi-zí naše chválení, - protož se Ti lid tvůj koří - v mlčenlivém klanění.

Po pozdvihování

9. Ple-sej, du - še, Bůh je s ná-mi,

do-tkni, sr-dce, svých se strun.

Ten, jenž sí - dlí nad hvě-zda-mi,

zvo-lil zde svůj sva-tý trůn!

Klaň-te se, ó zá - stu - po - vé

všech vě - ří-cích na ze - mi,

tře-ste se, ó hří-šní-ko - vé,

Soud-ce sto - jí před vá-mi!

10. Serafín se v prachu koří, - cherub padá
na svou tvář, - neboť Ten, jenž světy tvoří, - sní-
žil se k nám na oltář. - Bože svatý, Bože silný, -

jeden v světa oboru, - nesmrtelný, nerozdílný,
- přijmi naši pokoru!

11. *K přijímání.* Pojdte, dítky, k stolu Otče,
- spějte sem, vykoupení, - požívejte zde ovoce -
k duší svých nasycení! - Ovoce to stromu kříže,
- mana rajska, nebes chléb, - jenž nás s Bohem
samým víže, - každý jazyk jej veleb!

12. Budiž s námi, Bože skrytý - v nejsvětější
Svátosti, - vzbuzuj v nás nebeské city, - povzbu-
zuj nás ke ctnosti! - Vyslyš mile naše vzdechy -
v úzkosti i starostech, - uděluj nám své útěchy -
ve všech našich žalostech!

13. *Ke konci.* Dítky tvé se Tobě klaní - v té
posvátné hodině, - uděl, Otče, požehnání - svojí
věrné rodině! - Žehnej naší drahé vlasti - i její-
mu národu, - dej nám, Dárce věčné slasti, - ve
všem dobrém úrodu!

SHLÉDNI, BOŽE, S NEBES VYSOKOSTI

*Slova upravena podle kancionálu Svatojanského,
nápěv Josefa Kny († 1846) nepatrně upraven.*

Shlé-dni, Bo-že, s ne - bes vy - so -

ko-sti mi - le k svaté o - bě-ti,

kte-rouž ko-nat chce-me v zkrou-še -
no-sti smr-ti Pá-ně k pamě-ti;
ne - po - hr - dej ka - jí - cí - mi
sy-ny, pohled' tváří mi-lostnou,
za-hlad', Ot-če, na-še mnohé vi - ny
pro smrt Sy - na ža-lostnou.

2. *Gloria.* Zvěstovaly andělů tvých hlasy, -
když byl Kristus narozen, - že nám slávy tvé, že mí-
ru, spáasy - nastal přezádoucí den. - Pane, dej, by
bلاžil v zemské říši - mír nebeský člověka, - Tobě
ale zde i v nebes výši - sláva budiž dověká!

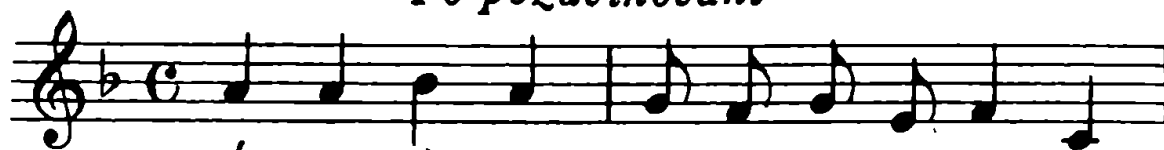
3. *Evangelium.* Když Pán Ježíš u věk mužný

dospěl, - kázal slova moudrosti, - aby každý v lásce Boží prospěl - a tak došel blahosti. - Církvi svěřil pravdy své poklady - a krví je zpečetil, - Otec Duchem moudrosti a rady - církev tuto posvětil.

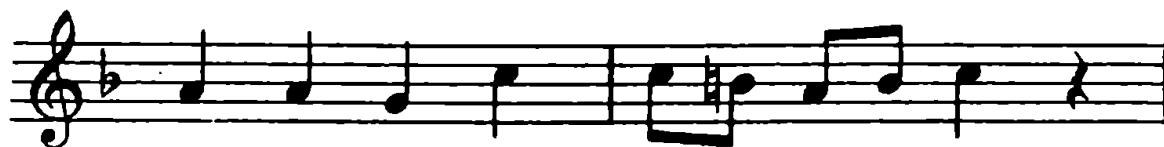
4. *Obětování.* Přijmi, Bože, dary s laskavostí, - jež Ti církev podává, - každý z nás Ti srdce s ochotností - v službu věrnou oddává! - Tebe milovat a Tebe ctíti - smyslí vždycky nevinnou, - pro tvé jméno trpět a umřít: - to nám touhou jedinou.

5. *Sanktus.* Tam, kde koří se Ti u podnože - tvého trůnu sborové, - tam až zněte Tobě, velký Bože, - naši úcty zvukové: - svatý Hospodin náš, svatý věčně, - plný slávy, veleby, - oslavuj Ho všeliký tvor vděčně - na zemi i na nebi!

Po pozdvihování

6. Ó náš Je-zu, Ty jsi dobro-vol-ně

slá-vy své se o - blou - pil,

bys na kří-ži za nás umřel bol-ně

a z tres-tu nás vy-kou-pil.

7. *Agnus Dei.* Ty, jenž otevřel jsi nebes brány - a nás přijal za syny, - duše mrtvých, Kriste, pro své rány - vyveď z trestů hlubiny! - Beránku náš, spáasy věčné zdroji, - duše lidské ulituj, - mír dej v světě a po tomto boji - v stánku svém nás ubytuj!

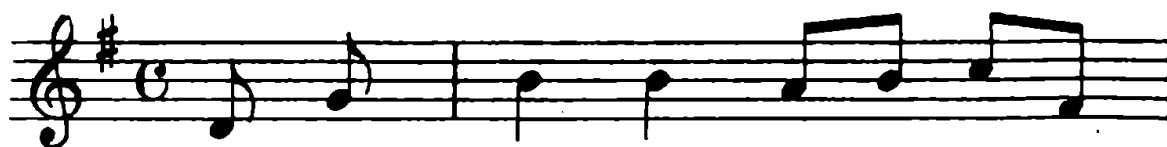
8. *K přijímání.* Blahý, kdo se k stolu Páně blíží, - hříchů všech a viny prost, - v jeho srdce laskavě se sníží - nejvzácnější s nebe Host. - S ním Syn Boží v této svaté chvíli - vchází v lásky jednotu, - dává útěchu a k boji síly, - sytí duši k životu.

9. *Ke konci.* Chceme kráčet cestou nevinno - sti, - kterouž svatí chodili, - Otče, Synu, Duše, dej nám k ctnosti - milost, rady, posily! - Nedej hynout pokušením světa, - s námi buď a žehnej

nás, - až pak dojdou jednou naše léta, - Bože,
duše naše spas!

TVŮRCE MOCNÝ

*Slova podle letáčku „Píseň ke mši svaté“, vydaného
u Jana Host. Pospíšila v Hradci Král. r. 1827. Ná-
pěv v Josefa Foerster „Katol. varhaniku“, op. 13.
z r. 1863.*

Tvů-rce mo - cný ne - bes,

ze-mě, a co svět se jme - nu -

je, je-hož bo-žství nám vše

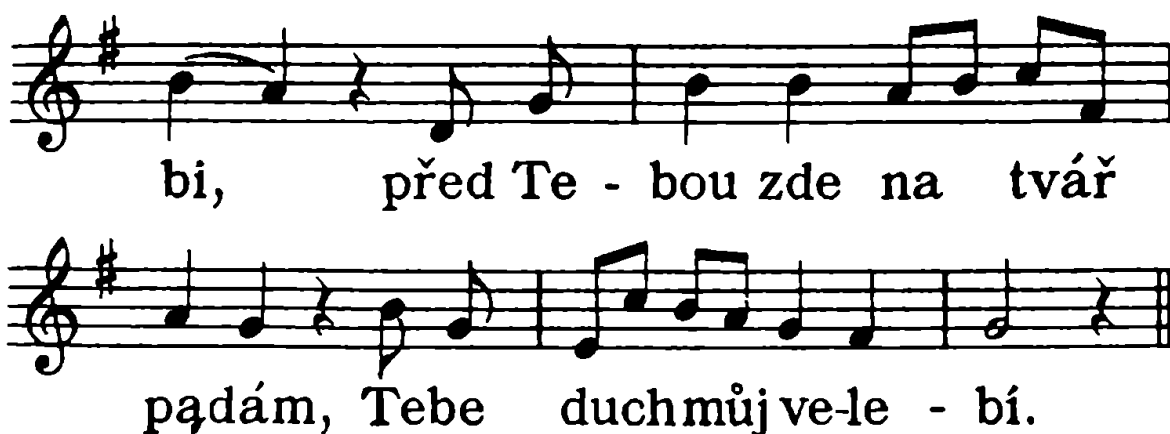
plé-mě v celém svě - tě zje-vu -

je; Te-be, Pá - na pá - nů

vzý-vám, jenž tam by-dlíš na ne -

2. Bych byl srdce šlechetného, - Pane, přispěj silou svou, - v trpkých pracích stavu mého - ne - nech klesnout mysl mou! - Ducha souží-li starosti, - podej ruku otcovskou, - uč mne znáti své vlastnosti, - znáti též ničemnost mou!

3. Souží-li mne nedostatek, - k Tobě budu volati, - setřeš úzkost, sejmeš smutek, - když Tě budu vzývati. - Velels, bychom jako k otci - v bídách k Tobě volali, - že nám přispět ku pomoci - chceš, bychom jen žádali.

• 4. Svět-li proti mně se vzbouří, - „Otče,“ budu volati, - „spomoz, zahlad' tuto bouři!“ - nepřestanu doufati, - neb Ty slyšíš moje lkání, - patříš na mé úzkosti, - odlehčuješ sužování, - vytrhuješ z těžkosti.

5. Jestli trpké zkormucuje - protivenství srdce mé, - důvěra mne pozdvihuje - vzývati hned jméno tvé. - Když jest nejhůř, Ty jsi nejblíž, - Ty znáš v bídě přispěti, - u Tebe jest pomoc nejspíš, - kdo se k Tobě přivětí.

6. Nechtěj, srdce mé, se strašit, - pozdvihni se

k modlení! - Bůh tvůj zná i strachy plašit, - lít do srdce těšení. - „Starý Bůh ten živ jest ještě, - prosícím jenž pomáhal, - naděje má, útočiště,“ - takto David zpíval.

7. Nebudu se nouze báti, - neb Bůh o mne pečuje, - byť mne nechtěl bližní znáti, - v Bohu jest má naděje. - Jestli bídu, protivenství - přišlo by mně na se vzít, - jest to osud člověčenství, - jemu se chci podrobit.

8. Není-li mně prisouzeno - bohatství, je nežádám, - srdce moje spokojeno, - více než bohatí mám. - Cestou lidu závistného - nedej, Bože, kráčet, - rač mne chránit toho všeho, - čím bych moh' Tě hněvati.

9. Jestli trpké slovo smrti - mysl mou by soužilo, - a že musím v zemi shnít, - tím mé srdce děsilo, - v hrozném tomto okamžení - nech, ať pomním s radostí, - smrt že jest jen proměnění, - ne však konec bytnosti.

10. Když pak v bledém obličejí - smrt se již již přiblíží, - oči v sloup se obracejí - a můj jazyk oněmí, - Otče, v té tak hrozné době - neopust' své stvoření, - dej, bych aspoň vzdechl sobě: - „Tys můj cíl, mé spasení!“

PÍSNĚ K PÁNU JEŽÍŠI A K BOŽSKÉMU SRDCI PÁNĚ

Ó SRDCE PÁNĚ, ARCHO NAŠÍ SPÁSY

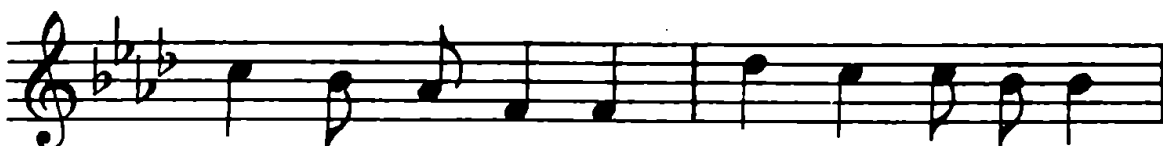
*Slova Vladimíra Hornofa, nápěv složil Vojtěch
Říhouský r. 1919.*

Ó Srdce Pá-ně, archo na-ší spá-sy,

hlu-bi-no ctností, květe rajske krásy,

nad světem zá-říš v slá-vě ví-tě-zné,

šť'a-sten, kdo v to-bě ži-vot nalezne,

nad světem zá-říš v slá-vě ví-tě-zné,

šť'a-sten, kdo v to-bě ži-vot nalezne.

2. *Gloria.* Ježíši Kriste, nebes věčný Králi, - Tobě zpěv slávy plesá hvězdnou dálí, - [: v království míru svaté Srdce tvé - národy země vlíd-ným hlasem zve. :]

3. *Evangelium.* Srdce tvé zákon lásky světu hlásá, - v němž to je život, věčná naše spása, - [: v duši ať mocně hlas nám jeho zní, - zápaem lásky srdce naplní. :]

4. *Kredo.* Po Tobě touží duše vírou vzňaté, - moudrosti slunce, zřídlo pravdy svaté, - [: v Te-be kdo věří, plní vůli tvou, - k cíli jde svému cestou bezpečnou. :]

5. *Obětování.* Ve strasti mnohé na světě jsi ži-lo, - pro hříchy naše zraněno jsi bylo, - [: po-slední krůpěj krve vydalo, - abys nám hříšným nebe získalo. :]

6. *Sanktus.* Zástupy svatých s cherubínů da-vy - plesají Bohu v písni věčné slávy, - [: s an-děly čest a chválu vzdávejme, - hosanna Srdci Páně zpívejme! :]

Po pozdvihování

7. Klaňme se v úctě Kristu, svému Pá-nu,

na zem se snížil s nade-hvě-zdných stanů,
 za na-še hří-chy v bo-lu u-mí-ral,
 na ol-tář kří-že Srdce svoje dal.

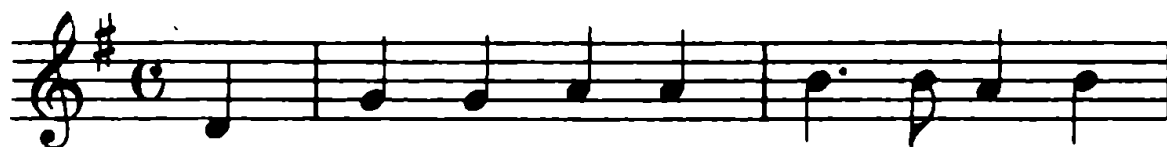
8. *Agnus Dei.* Vítej nám, Kriste, Spasiteli světa, - ze Srdce tvého naděj spásy zkvétá, - [: nebeská milost z něho pramení, - lidem všem nese pokoj, smíření. :]

9. *K přijímání.* Do Srdce svého skryj nás, božský Pane, - archou ať spásy věrným tvým se stane, - [: církvi rač dáti mír a svobodu, - otčinu chraň a žehnej národu! :]

10. *Ke konci.* K večeru až se života den schýlí, - ó Srdce Páně, buď nám zdrojem síly, - [: k Tobě ať blíž se duše přivine, - na věky šťastna v Tobě spočine! :]

ACH, MŮJ NEJSLADŠÍ JEŽÍŠI

Z Holanovy „Kaple královské“ r. 1693. Slova upravena podle kancionálu Svatojanského.

Ach, můj nej-slad-ší Je - ží-ši, dá -

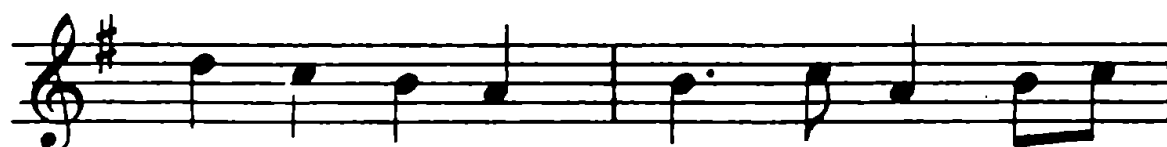
rce ži - vo - ta mé - ho, kte -

rýž-to ply - ne v hoj - no - sti od

stu-dně Sr - dce tvé - ho; můj

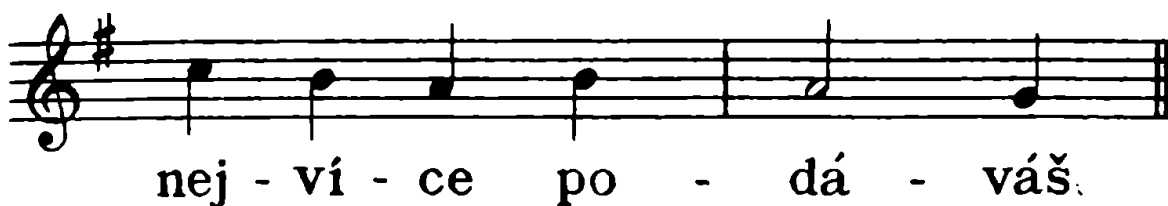
Pa - ne, pl - ný mi - lo - sti, jenž

vše v hoj - no - sti dá - váš stvo -

ře - ní vše - mu pod - ne-bem, nám

2. Kdo vzpomíná vždy na Tebe - a Tobě důvěruje, - své práce, kříže, lopoty - Ti zbožně obětuje: - toho Ty silně podpíráš, - jsa rychlý k smilování, - svým věrným jdeš rád na pomoc, - tvá ruka je vždy brání.

3. Nám kvůli snášels tolik muk, - vzals na se dřevo kříže, - pod nímžto nejednou jsi kles', - snést nemoha té tíže. - Ó přerozkošná ramena, - jež, sama prázdná viny, - byla jste hrozně trýzněna - pro hříšné světa činy!

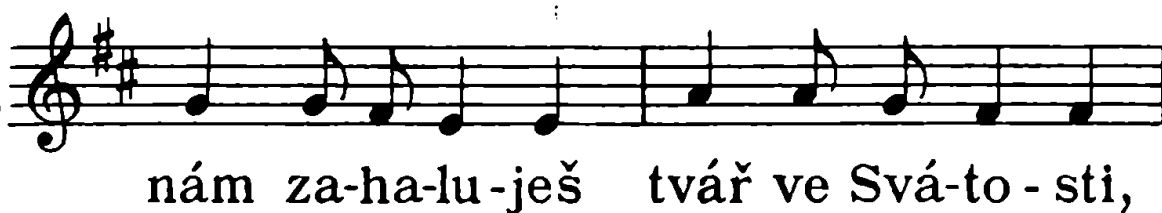
4. Nezbyla v těle raněném - Ti krupěj krve žádna, - by vycezena nebyla, - ach, ukrutnosti zrádná! - I svatý bok tvůj proklán byl, - tu krve proud a vody - se vyřinul, by lidstvo smyl - a zbažil věčné škody.

5. Ježíši, Spasiteli můj, - chovej mne ve své stráži, - ať zhoubná toho světa lest - mne více neuráží. - Jak ovce bývá chráněna - rukou pastýře svého, - své poskytuj mi ochrany - před klamem hříchu všeho!

6. Až vyprší má hodina, - když v zem se tělo vrátí, - tu zvláště, Smírce laskavý, - rač o duši mou dbáti. - Za všechno, co zde opustím, - rač vyměnit mi nebe, - bych v sboru svatých andělů - tam věčně slavil Tebe!

JEŽÍŠI, KRÁLI

Slova P. Fr. Žák T. J., nápěv Josef Trampus. „Ve službách Královny“ r. 1912.

vzdá - vá - me ú - ctu na ko - le - nou.

2. Ježíši, Králi nebe a země, - blažených duší opojení, - ze Srdce tvého oslaveného - se tokem věčným jim pramení; - nám zahaluješ je ve Svátosti, - láska však tuší nebeský zdroj, - Ježíši, Králi nebe a země, - se Srdcem svým nás na věky spoj!

3. Ježíši, Králi nebe a země, - vtělený Bože, Spasiteli, - kam sahá okraj souše a moře, - zní zpěv Ti chvály rozechvělý. - Ó, přijmi také tu píseň naši, - jíž Srdce tvoje oslavujem, - požehnej za to na těle, duši, - ó Jezu dobrý, požehnej všem!

4. Ježíši, Králi nebe a země, - jenž jsi nás krví svou vykoupil, - ó, kraluj v srdcích svých věrných dítek, - víru v nás oživ, naději sil! - Věříme v Tebe, žes Bohem naším, - žes cesta naše a život náš, - kéž láskou lneme ke tvému Srdci, - jenž v sobě živý zdroj pravdy máš!

5. Ježíši, Králi nebe a země, - pokoj svůj zaved' do rodin všech, - do srdcí jejich lásku a věrnost - ze Srdce svého skanouti nech! - Ohněm své lásky zahřej ta srdce, - z nichž láska čistá zmizela již, - by věrností svou a počestností - k rodině svaté vždy spěli výš!

6. Ježíši, Králi nebe a země, - přitáhni k sobě

nás, český lid, - by v jeho srdci a v jeho duši - oživil pokoj, nebeský klid! - Navrať mu víru, naději, lásku, - uchraň ho bludů, nesvornosti, - by opět uznal království tvoje, - klaněl se tvojí velebnosti!

7. Ježíši, Králi nebe a země, - ó, kraluj v církvi, v dědictví svém, - aby nás vedla v nebeské stany, - jež z lásky k nám jsi připravil všem! - Nauč nás lásce k té matce dobré, - která nás vede jak dítky své, - dej jí moc, sílu, by přemáhala - samého pekla nástrahy zlé.

8. Ježíši, Králi nebe a země, - popřej nám místa v království svém, - až dokonáme pouť žití svého, - po boji tuhém, po bolu všem. - Přijď království tvé, v němž není bolu, - v němž není slzí bolestných víc, - kde věčné blaho a věčná radost - ozařuje všech blažených líc.

K NEBESŮM SE ORLA VZLETEM

*Na slova Vladimíra Šťastného („Obzor“ r. 1907)
složil Milan Smolka, choralista na Petrově v Brně.*

K ne - be - sům se o - rla

vze - tem, na - še pí - sni, vznášej

dnes, sla-vně hlá - sej ce - lým
 svě - tem du - ší na - šich slib a
 ples: Sr-dci tvé - mu, Je - ži -
 ší, Ty náš Krá - li nej-vyš -
 ší, po tvé vů - li pře-sva -
 té zasvě - tí - me sr-dce své.

2. Pro nás žilo, pro nás bilo - ode svého zro-
 zení, - na kříži krev vycedilo - za všech lidí spa-
 sení. - Srdci tvému...

3. V Boží věčné slávě sídlí - na nebeské výso-
 sti, - plno lásky s námi bydlí - v nejsvětější Svá-
 tosti. - Srdci tvému...

4. Jeho láska sluncem svítí - v pustou světa temnotu, - budí ctností jaré kvítí, - duše křísí k životu. - Srdci tvému...

5. Neustále z jeho rány - pramen lásky vyvírá, - smývá hřích a nebes brány - kajícímu otvírá. - Srdci tvému...

6. „Pojďte, kdož jste obtíženi,“ - hlasem lásky volá k nám, - „poskytnu vám občerstvení, - pokoj svůj i sílu dám!“ - Srdci tvému...

7. Srdce Páně, budiž s námi, - ctnostem svým nás vyučuj, - veď nás země pustinami, - ve všech bídách při nás stůj! - Srdci tvému...

8. Divoká se bouře blíží, - boj se zdvíhá se všech stran, - proti církvi, proti kříži - zuří vztek pekelných bran. - Srdci tvému...

9. Nedej zvítěziti zlému, - pomoz nám přemáhat hřích, - dědictví vždy žehnej svému, - nepouštěj dítek svých! - Srdci tvému...

10. V službu tvou dnes oddáváme - sebe a své rodiny, - Tobě věrnost přísaháme - do poslední hodiny. - Srdci tvému...

Ó SRDCE PÁNĚ NEJSVĚTĚJŠÍ

Slova P. Fr. Žáka T. J., na nápěv Fr. Pivody. „Ve službách Královny“, roč. II.

Ó Sr-dce Pá - ně nej-svě-těj - ší,
po-zdra-vu-jem tě s ra-do-stí,
jež me-zi ná - mi s lá-skou dlí - váš
zde v pře-ve - le - bné Svá-to-sti.

2. Tys od věků se Otci svému - nabídlo za nás k oběti, - chtíc k naší spáse v poslušnosti - se odít v tělo, trpěti.

3. V Betlemě v jeslích, v chudém chlévě - po lidsku nám jsi bilo vstříc, - pastýři cítí lásku jeho, - slza jim štěstí skrání líc.

4. Spanilé duše v Nazaretě - pěstouna, matky Marie - na hrudi své je chvít se cítí, - ó, jak tvá láska blaží je!

5. V mileném sboru apoštolů - obraz zříš církv-

ve daleký, - a tak v nich k ní jsi láskou vzplálo,
- žes chtělo být s ní na věky.

6. Kdekoli šlépěj tvoje kráčí, - Srdce tvé lásku
rozsévá, - těší se bídny, jásá smutný, - plesá, kdo
strastí umdlévá.

7. Na kříži potom v těžké chvíli - kopím ses
dalo otevřít, - aby se mohlo lidstvo všechno - v mi-
losrdenství jeho skrýt.

8. A s touto láskou v svatostánku - přebýváš
s námi ještě dnes, - bys naše duše svou milostí -
živilo, vedlo do nebes.

9. Tam k sobě zveš nás: „Pojďte ke mně, - sta-
rostmi kdož jste stížení, - Srdce mé sladkým úto-
čištěm - bude vám v každém soužení!“

10. Ó Srdce Páně ve Svátosti, - pozdravujem
tě tisíckrát, - na zemi zde i na věčnosti - v něm
chceme dlít a přebývat.

POKLAD NEBES NEJVYŠŠÍ

*Slova podle kancionálu Svatojanského, nápěv v Bo-
žanově „Slavičku rajském“ z r. 1716 a u Šteyera
(„Zazpívejme vesele“).*

Po-klad ne-bes nej-vyš - ší,

pramen na-ší spá - sy, Srdce tvoje,

2. Srdce, ty jsi od věků - velkou láskou vřelo - ke hříšnému člověku, - až jsi proň umřelo. - Budiž pochváleno...

3. Do tebe jest hluboce - vkláno tvrdé kopí, - a v tvé krve potoce - hřích se světa topí. - Budiž pochváleno...

4. Lide hříšný, pohlédni, - jak to Srdce bije, - jak do kapky poslední - krev pro tebe lije! - Budiž pochváleno...

5. Uvaž, jak se rozvírá - jeho velká rána, - a v ní jak se otvírá - tobě nebes brána! - Budiž pochváleno...

6. Aj, z ní prýští dobrota, - vane rajská vůně, - to dech vane života - v duši, která stůně. - Budiž pochváleno...

7. Ach, má duše stůně též, - studem, bolem
hoří, - Srdce božské, těš ji, těš, - ať nezajde v ho-
ři! - Budiž pochváleno...

8. Ohřej, Srdce, v ráně své - to mé srdce chlad-
né, - ať prospívá v lásce tvé, - ať již nevychlad-
ne! - Budiž pochváleno...

ZA JÁ SE JTE, ZPĚVY VDĚČNÉ

*Na slova P. Fr. Žáka T. J. složil Vojtěch Říhouský
r. 1906.*

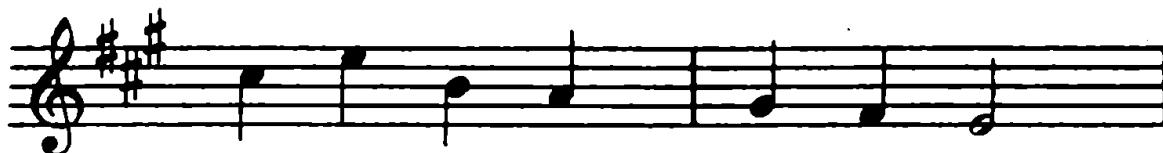
Za'-já - sej - te, zpě-vy vdě-čné,

za-zvuč chválou chrám a luh,

lá-sky svo - jí ne - ko - ne - čné

no - vý dů - kaz dal nám Bůh:

Je - ží - šo - vo Sr - dce hlá - sá

2. Nesvár, zlobu ďábel seje, - vyrvat chce květ spanilý, - svatý odkaz Metoděje, - Václava a Ludmily. - Avšak marně! Kyne spása, - věrnost k víře zmaří lest, - vděčně vlast a církev jásá: - Srdci Páně sláva, čest!

3. Bože, shlédni v lásce svojí - na veškerý slávský lid, - jedna církev ať jej spojí, - jedné lásky hřeje cit. - Ježíšovo Srdce hlásá: - „Sjednocení ve mně jest!“ - Vděčně s Římem Slovan jásá: - Srdci Páně sláva, čest!

4. Sjednoť, Bože, Spasiteli, - v svého Srdce království - vírou, láskou vesmír celý - k upřímnému bratrství. - Mír a pokoj, štěstí, spása - v Ježíšovu Srdci jest, - vděčně celý svět ať jásá: - Srdci Páně sláva, čest!

PÍSNĚ K NEJSV. SVÁTOSTI A K POŽEHNÁNÍ

CHVAL, SIONE, SPASITELE

*Překlad latin. sekvence „Lauda Sion Salvatore“,
nápěv podle „Družinského zpěvníku“.*

Chval, Si - o - ne, Spa - si - te - le,

chval pa - stý - ře, vů - dce vře - le,

pro - zpě - vuj Mu v písniích čest;

pro - zpě - vuj Mu v písniích čest.

2. Pěj Mu chvály z duše celé, - nikdy nevy-
zpíváš cele, - [: jak On dobrý, velký jest. :]

3. Příčina dnes důležitá - k chvalozpěvu se ti skýtá: - [: andělský Chléb života. :]

4. Který při posledním stolu - dvanáctu apoštolů - [: dala věčná Dobrota. :]

5. Pějme chválu libohlasnou - a tu naši radost spásnou - [: uslyš hvězdná výšina. :]

6. Neboť dnes ten den se slaví, - ponejprv když k duši zdraví - [: dána tato hostina. :]

7. Beránek se v oběť dává, - Starý Zákon dokonává, - [: Nový ustanoven řád. :]

8. Nová doba nastupuje, - tma před Pravdou ustupuje, - [: Kristus má teď kralovat. :]

9. Co byl Kristus tehdy konal, - to činit nám přikazoval - [: k svojí věčné paměti. :]

10. Církev plní jeho slova, - chléb a víno klade znova - [: k spasitelné oběti. :]

11. Naučení se nám dává, - chléb že se tu Tělem stává, - [: víno v Krev se promění. :]

12. Co náš rozum převyšuje, - o tom nás Bůh poučuje - [: světlem svého zjevení. :]

13. Pod různými způsoby - Tělo i Krev Páně s námi - [: přetajemně bytuje. :]

14. Pokrm, nápoj se tu dělí, - přece Kristus vpravdě celý - [: pod způsobou každou je. :]

15. Neporušen, nerozdvojen, - nerozlámán, nerozpojen, - [: celý se tu požívá. :]

16. Tisíce Ho přijímají, - všichni celého však mají, - [: aniž z celku ubývá. :]

17. Dobří, zlí Ho požívají, - nestejný však úděl mají, - [: život, nebo věčný trest. :]

18. Dobrým spásu, zlým smrt chystá, - hle, jak jeden pokrm Krista - [: v účinku svém různý jest! :]

19. Když se potom Svátost láme, - v každé částce přijímáme - [: úplně a bez ztráty. :]

20. Způsobu se jenom láme, - ale Svátost celou máme - [: v úplnosti podstaty. :]

21. Aj, chléb svatých nebešťanů - stal se stravou pozemšťanů, - [: synům v dědictví je dán. :]

22. Prorokován v Izákovi, - předzvěstován v beránkovi, - [: v maně otců předvídan.:]

23. Pastýři náš, Chlebe živý, - slyš nás, Pane milostivý, - [: a ostříhej stádo své. :]

24. Veď nás, bychom nezbloudili, - po své pouti došli k cíli - [: v blaženosti nebeské. :]

25. Bože mocný, vševědoucí, - preveliký, přezádoucí, - [: račiž milostiv nám být. :]

26. Svými spolustolovníky, - dědici a účastníky - [: svatých rač nás učinit. :]

PANGE LINGUA

*Při svátostném požehnání po mši svaté zpívají se jen
2. a 3. sloka. (Čárky nad vokály značí přízvuk, ni-
koli délku.)*

Pan-ge lin-gua glo-ri - ó - si

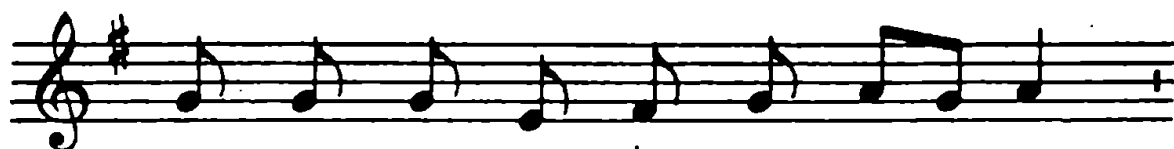
Cór - po-ris my-sté-ri - um,

San-gui-nis-que pre-ti - ó - si,

quem in mun-di pré-ti - um,

fruc-tus ven-tris ge - ne - ró - si,

Rex ef-fú-dit gen-ti-um. A - men.

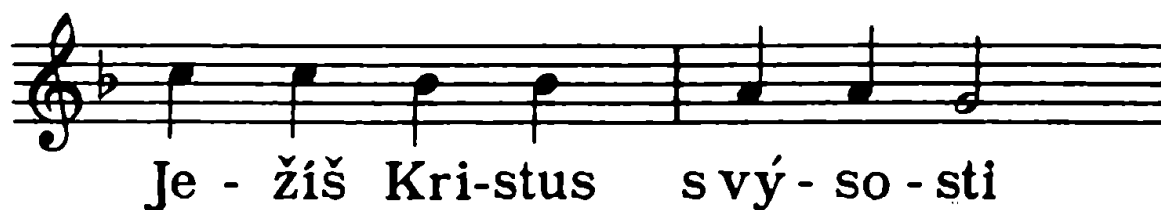
2. Tantum ergo Sacraméntum - Venerémur
cérnui, - Et antiquum documéntum - Nóvo cédat

ritui, - Praestet fides supplementum - Sensuum defectui.

3. Genitóri, Genitóque - Laus et jubilatio, -
Sálus, hónor, virtus quoque - Sit et benedíctio,
- Procedénti ab utróque - Cómpar sit laudátio. -
Amen.

SVATÝ, SVATÝ, SVATÝ

*„Duchovní výborná pravidla“ ve Znojmě z r. 1762,
nápěv u Josefa Foerster a „Katolický varhaník“.*

2. Svatý, svatý, svatý, - nade všechny svatý, -
Ježíš, náš Vykupitel, - jenž pro nás na kříži pněl.

3. Svatý, svatý, svatý, - nade všechny svatý, -
na kolena padejme, - v Svátosti Jej vzývejme!

VÍTEJ, VÍTEJ, TĚLO PŘEZÁZRAČNÉ

Slova i nápěv upraveny podle Holainových „Plesů duchovních“ z r. 1883.

Ví-tej, ví - tej, Tě-lo přezázračné,

ži - vo-dár-ná stravo du-še la-čné,

ví - tej, Ma - no, s ne-be se-sla-ná!

Pozdra-ve-na Krev buď Je-zu Kri-sta,

jíž se ná - poj ží-zni-vé-mu chy-stá,

ob-čerstvu-je du-še zna-ve-ná!

2. Zdrávo budiž, Srdce Ježíšovo, - s Tebou pojí
Bůh se, věčné Slovo, - v Tobě plesá Boží Trojice. -
Čest a chvála buď i tobě vzdána, - svatosvatá

duše Krista Pána, - nevyvážná míru studnice!

3. Božství Páně, věkověčná krásu, - nebešťanů neskonalá spásu, - ve Svátosti požehnáno buď!
- Synu Boží, ve Svátosti kraluj, - a vždy více zde nás zdokonaluj, - svojí láskou zaněť naši hruď!

ZBOŽNĚ SE TI KLANÍM

*Hymnus sv. Tomáše Akv. „Adoro te“; slova upravil
P. Fr. Žák T. J., melodie chorální.*

2. Zrakem, hmatem, chutí Tebe nevnímám, -
sluchem jediným Tě jistě poznávám, - věřím, co
řek' Ježíš, všechno vědoucí, - jeho slovo každé
pravda pravdoucí.

3. Na kříži se jenom božství tajilo, - tady člo-
věčenství též se ukrylo, - vyznáváje obé srdcem
věřícím, - smilování prosím s lotrem kajícím.

4. Rány, jako Tomáš, okem nevidím, - přece
vyznávám Tě v pravdě Bohem svým, - dej, ať
s Tebou vírou víc se spojuji, - pevněj' v Tebe
doufám, vroucněj' miluji.

5. Smrti Ježíšovy sladká paměti! - Nebes chle-
be živý, lásky závěti! - Dej mé duši z Tebe žíti
v milosti, - zbožně opájet se tvojí sladkostí.

6. Dobrý Pelikáne, Jezu, Pane můj, - z po-
skvrn hříchů svou mne krví očišťuj, - jejíž jedna
krůpěj vláhou nejsladší - všeho světa hříchy ob-
mýt postačí.

7. Zahalena, Jezu, zří Tě tady zrak, - prosím,
nechť se stane, po čem žízním tak, - abych užřel
Tebe s tváří odkrytou - a byl věčně blažen, pat-
ře v slávu tvou.

ZDRÁV BUĎ, CHLEBE

Podle Šteyerova „Kancionálu českého“ z r. 1687.

Zdráv bud', Chle-be, kte-rýžs sne-be

na ten bí - dný svět sstoupil,

a - bys sy - til a po-sil - nil

du - še, kte - réžs vy - kou-pil.

Ó Je - ží - ši nej - mi-lej - ší!

2. Zdráv bud', Kriste, jenž jsi jistě - skrytý v této Svátosti, - věřím v Tebe, živý Chlebe, - klaním se s důvěrností. - Ó Ježíši nejmilejší!

3. Tě, má lásko, sladká lásko, - tisíckrát pozdravuji. - Ó má žádost, ó má radost, - srdečně Tě miluji. - Ó Ježíši nejmilejší!

4. Odevzdávám a poddávám - Tobě srdce,

můj Pane, - v tom tvé stání, přebývání, - žádám,
ať vždy zůstane. - Ó Ježíši nejmilejší!

ZVĚSTUJ TĚLA VZNEŠENÉHO

*Slova podle kancionálu Svatojanského, nápěv podle
Josefa Foerster a „Katolický varhaník“ r. 1863.*

Zvě-stuj Tě - la vzne - še - né - ho,
ja - zy - ku náš, ta - jem - ství,
o - sla-vuj Krev Pá - na své - ho,
ji - žto z mi - lo - sr - den - ství,
vze - šlý z lů - na pa - nen - ské - ho,
vylil Král všech království. A - men.

2. Svátosti té neskonalé - čiňme vroucí poklonu, - ustup vše, co zastaralé, - novému teď zákonu, - smyslů síle nedozralé - sejmi víra oponu.

3. Otci, Synu čest a chvála - prozpěvuj se v nadšení, - moc a sláva neustálá - buď i díky činění, - Duchu z obou neskonalá - čest a rovné chválení. - Amen.

PÍSNĚ MARIÁNSKÉ

Ó MARIA, ÚTOČIŠTĚ NAŠE

Upraveno podle kancionálu Svatojanského. Melodické prvky v kancionálu Franusově z r. 1505 a kanc. Šteyerově z r. 1712 u písně „Jezu Kriste, Vykupiteli“

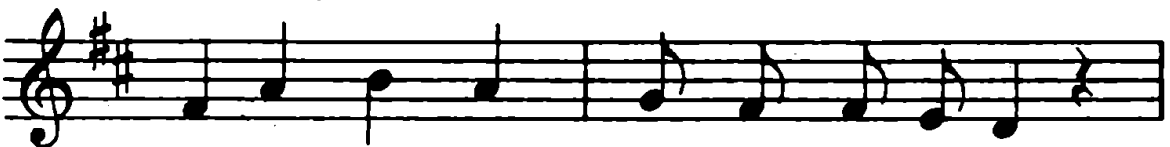
Ó Ma-ri - a, ú-to-či-ště na-še,

an-děl Pá - ně Te-be po-zdra-vil:

„Pan-no, z Du-cha počneš Me-si-á - še,

a-by lid-stvo z hří-chu vy-ba-vill“

Slyš, ó slyš ka - jí-cí na-še zpě-vy,

2. *Gloria*. Když jsi, Panno, porodila v stáji -
Dítě hodné slávy nebeské, - andělé, již Boha slaví
v ráji, - zplesali u stáje betlemské. - S anděly
zpíváme v zkroušenosti: - „Sláva, sláva Bohu na
výsosti!“ - Jen pros, Matko, ať duch pokoje -
k nám od trůnu Páně zavěje.

3. *Evangelium*. Mudrci se zbožně, Matko bla-
há, - uklonili tvému Dítěti, - moudří posud jeho
slova drahá - věrně ukládají v paměti. - Oblohy
a země krása zhyne, - slovo Syna tvého nepomi-
ne, - pros, ať světlo jeho učení - svítí nám na
cestu k spasení.

4. *Kredo*. Král Herodes chtěl zavraždit v zlosti -
Dítě tvé na prsu mateřském, - netušil, že Syn
tvůj od věčností - s Otcem vládne v světě nad-
zemském. - My věříme, že Pán sstoupil s trůnu, -
zůstav spolu v Otce svého lůnu, - a že smrtí svou co
Člověk-Bůh - splatil hříchů lidských velký dluh.

5. *Obětování.* V chrámu Páně když jsi nemluvnátko - v lokty Simeona vložila, - tehdy jsi též, přeblažená Matko, - Kristu život svůj zasvětila. - S Tebou chceme Bohu v oběť nésti - svoje síly, snahy a bolesti, - chceme vždy jen Krista milovat, - Jemu stále žít i umírat.

6. *Sanktus.* V chrám jsi vedla Syna, zbožná Panno, - by ctil Otce s Tebou společně, - nyní Tobě v slávě věčné dáno, - s duchy Boha slavit pověčně. - Pějte také lidé: „Hospodine, - svatý jsi, tvá sláva nepomine, - slávy tvé jsou plny výšiny, - plny jsou i světů hlubiny!“

Po pozdvihování

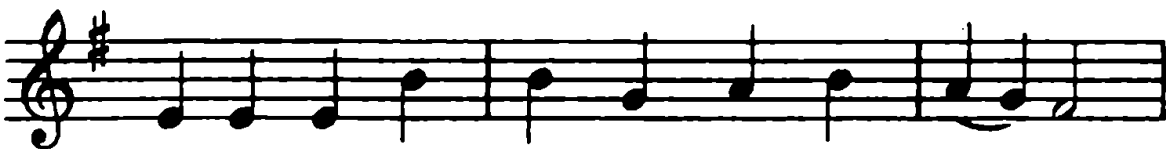
Nápěv podle kancionálu Svatojan. rytmicky upraven.

7. Ma-ti-čko, Tys pro-vá-ze-la Pá-na,

když se na smrt za nás u-bí - ral,

du-še tvé se do-tkla ka-ždá rá - na,

kte-rou u - tr - pěl, když u - mí - ral.

S Tebou lí-bá - me to sva-té tě - lo,
 jež za o-bět' svě-ta v mukách pně - lo,
 lí-bá-me i kr-ve krů-pě - je,
 z nichž vy-kve-tla spá-sy na-dě - je.

8. *Agnus Dei.* Ó žalostná, ó bolestná Máti, -
 břitký meč tvé srdce pronikal, - když se tvému
 Synu smáli kati, - když On mezi lotry vynikal.
 - S Tebou zde pod křížem Páně lkáme, - k Bohu
 s lotrem kajícím voláme: - „Smiluj se, a z hrobu
 pokraje - uveď duše naše do ráje!“

9. *K přijímání.* Tebe Syn tvůj Janu odporu-
 čil, - aby k útěše Ti, Matko, stál, - nám pak na
 památku, že se mučil, - tělo své a krev svou ode-
 vzdal. - Ó náš Jezu Kriste, hřeby spjatý, - ne-
 jsme hodni jísti pokrm svatý, - Pane, rci jen slo-
 vo jediné, - ať náš neduh, ať hřích pomine.

10. *Ke konci.* Když pak zvolal Syn tvůj „Do-
 konáno!“ - v těžkých mukách, v hrozném trá-

pení, - v slzách zaplesalas, blahá Panno, - že
zjednáno lidstvu spasení. - Vypros nám, ať
v ctnosti prospíváme, - pozemskou pouť šťastně
dokonáme, - aby dal nám Syn tvůj na trůnu -
s Tebou věčné slávy korunu.

AJ, COŽ TO LIBĚ ZAVÁNÍ

*Slova upravena podle kancionálu Svatojanského, ná-
pěv podle písně „Ó Maria, Panno čistá“ z kancionálu
Šteyerova z r. 1712.*

Aj, což to li - bě za - vá - ní

sem z rozvi - té - ho há - je?

To kon - va - lin - ka. vy - zvá - ní

na příchod Kně - žny má - je.

Ó, ví - tej, ví - tej, svě - ti - ce,

2. Ó, vítej, Panno Maria, - vše chválí Tě a
jásá, - čistotu chválí lilia, - tvou lásku růže hlá-
sá, - fialka mile v pokoře - po háji se Ti kloní, -
a v nížině i na hoře - k tvé slávě zvonky zvoní.

3. Na louce milé slzičky - tvé těžké pějí boly,
- chudobky nouzi Matičky - jeví horami, doly;
- a rozmarýna panenství - v zahradě slavně hlá-
sá - a vítězné důstojenství - velebí sedmikrása.

4. Nuž i my slavme s jásotem - milostnou Kněž-
nu máje, - ozdobme jarním rozkvětem - chrám,
ať je obraz ráje. - Ozdobme srdce líbeznou -
k Rodičce oddaností, - hle, Ona palmou vítěz-
nou - nám kyne na výsosti!

5. Rač, Panno, v mocnou ochranu - květ srdcí
našich vzíti, - a vypros mile na Pánu, - ať množí
v nás to kvítí, - ať rosa Boží milosti - nám v srdce
deští hojně, - ať prospíváme v svatosti - a umřem
bohabojně!

BUDIŽ VDĚČNĚ VELEBENA

*Na nápěv Fr. Pivody slova napsal P. Fr. Žák T. J.,
„Ve službách Královny“, roč. I. 1908.*

Bu-diž vděčně ve-le - be - na,

Ma-tko Bo - ží, Ma-ri - a,

kte-rás Bo-hem vy-vo - le - na,

Spa-se - ní nám zro-di - la!

Te-be ctí - me, mi-lu-je - me

sr-dcem ce-lým, Ma - ri - a,

Te-be ctí - me, mi-lu-je - me

sr-dcem ce-lým, Ma - ri - a.

2. Viděl prorok měsíc smavý - pod tvou nohou, Maria, - dvanáct hvězd kol tvojí hlavy, - sluncem celás zářila. - Tebe ctíme...

3. V mysli svojí od věčnosti, - radujíc se, Maria, - tvoji krásu, tvoje ctnosti - láska Boží patřila. - Tebe ctíme...

4. Mezi Tebe, mezi vinu - od počátku, Maria, - Všemohoucnost z lásky k Synu - nepřátelství vložila. - Tebe ctíme...

5. Moudrost Boží zbudovala - sobě stánek, Maria, - by v něm jednou přebývala - a z něho se zrodila. - Tebe ctíme...

6. Bez poskvrny počata jsi, - v lilii jsi, Maria, - nevýslovné, rajske krásy - vykvetla, se rozvila. - Tebe ctíme...

7. Milosti jsi plná, řekl - anděl k Tobě, Maria, - neb se hřích Tě nedotekl, - vše jsi čistá, spanilá. - Tebe ctíme...

8. Jako vonná růže krásná - přišlas na svět, Maria, - bys nám jako hvězda spasná - v cestu k nebi svítila. - Tebe ctíme...

9. Vypros nám, ó drahá Máti, - vypros milost, Maria, - aby krása podobná Ti - v srdcích našich zářila! - Tebe ctíme...

10. Zdob nám srdce liljí bílou, - aby Tebe,

Maria, - s okrasou Ti zvláště milou - naše ústa
slavila! - Tebe ctíme...

11. Na pozemském putování - chraň nás hří-
chu, Maria, - aby v rajském radování - duše Te-
be spatřila! - Tebe ctíme...

CHVÁLU VZDEJME

*Slova i nápěv podle „Cesty k věčné spáse“ v Brně
r. 1915.*

Chvá-lu vzdejme, ó křes-ta - né,

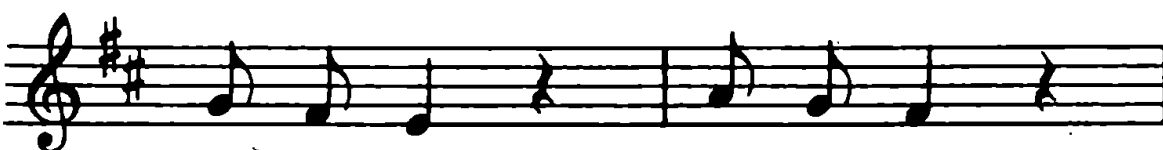
nej-svě-těj-ší Mat-ce Pá - ně,

pěj-me vroucně ne-bes Kněžně,

vzývejme Ji všichni ně - žně!

Ma - ri - a, Ma - ri - a,

2. Tak jsi byla nebi milá, - žes nám Boha porodila, - pravás Matka Pána Krista, - zůstalas vždy Panna čistá. - Maria...

3. Nesmírná je tvoje cena, - milostí Tys naplněna, - jak je divná tvoje krása, - ode věků svět to hlásá. - Maria...

4. Panno čistá, Panno svatá, - bez poskvrny jsi počatá, - Tys květ božské líbeznosti, - kdo by vychválil Tě dosti! - Maria...

5. V lůně tvém Bůh odpočíval, - na tvých prsou tiše dlíval, - která matka Tebe předčí, - které matky syn je větší! - Maria...

6. Ty jsi Panna nejmodřejší, - veškeré cti nejhodnějši, - nelze Tebe vychváliti, - slávy tvou zvelebiti. - Maria...

7. Panno věrná, dobrotivá, - s důvěrou Tě
hříšník vzývá, - spravedlnost tvoji chválí - a tvůj
věhlas neustálý. - Maria...

8. Příčinou Tys mého plesu, - Tobě darem
srdce nesu, - z Tebe čerpám zbožnost pravou, -
Ty jsi studnicí nám zdravou. - Maria...

9. Tajemná Tys růže nová, - vzešlá z keře Da-
vidova, - věže ze slonové kosti, - dům jsi zlatý
výbornosti. - Maria...

10. Ty jsi naše k nebi brána, - za úmluvy
archu dána, - hvězda jitřní záře jemné, - jež
nám svítí v noci temné. - Maria...

11. Nemocným Ty dáváš zdraví, - útulek jsi
hříšných pravý, - zarmoucených potěšení, - sva-
té církve spomožení. - Maria...

12. Vyvýšená nad anděly - a všech svatých
zástup skvělý, - Tys všech tvorů císařovna, - tvo-
je moc je nevýslovná. - Maria...

13. Chraň nás, Matko nejmilejší, - na obtížné
pouti zdejší, - zahynouti nedej dětem, - které
pustým bloudí světem! - Maria...

14. Zaceľ rány duše, těla, - Matko v lásce ne-
umdlelá, - a lid věrný přiveď v kraje - tam, kde
světlo věčné plaje! - Maria...

JAK RŮŽE KRÁSNÁ Z JERICHY

Slova podle kancionálu Svatojanského. Nápěv v kancionálu Šteyerově „Jakžto růžička překrásná“.

Jak rů-že krá-sná z Je - ri -

cha, když vran-ní ro - se od - dy -

chá, tak Matka Páně na ne-bi u

trůnu Božské vele-by je spa-ni - lá.

2. Z ní tělo sám Bůh na se vzal, - by lidstvu léku objednal - a duši ďáblem svedené, - z původní vlasti vyhnané, - zas život dal.

3. Adamův dluh je zaplacen - a člověk nebi navrácen, - tím plodem Panny přechisté - svět veškeren je zajisté - teď přetvořen.

4. Ó Kriste, Tys náš Mesiáš, - Tys cesta, pravda, život náš, - ó Synu Panny Marie, - až srdce naše dobije, - rač spasit nás!

K NEBESŮM DNES ZALEŤ PÍSNÍ

Na slova P. Josefa Miklíka C. Ss. R. složil Vladimír Juráš r. 1916.

K nebe-sům dnes zalet' pí - sní tam, kde

sí - dlí Matka tvá, vy-po-věz Jí, co tě

tí - sní, po-tě - ší tě Mari - a. Je-ště

ni-kdy ne-slý-chá-no, že kdo od Ní o-pu-

štěn: pros, i to - bě bu-de dá-no, budeš

ji-stě po-tě - šen. Mari - a, ó Ma-ti-

čko, Kri-sta Pá-na Rodi - čko, u-sta-

vičná pomoc tvá ú-tě-chu nám podá - vá.

2. Syn tvůj jediný než skonál - na Golgotě bolestné, - k Tobě, Matko, s kříže volal: - „Hle, syn tvůj, hle, dítky tvé!“ - Konej přání Syna svého, - které vložil v ruku tvou, - chraň své dítky všeho zlého, - buď nám Matkou pomocnou! Maria, ó Matičko...

3. Kolik duší zlobou pekla - zmírá denně v hříších svých, - pro které kdys darmo tekla - drahá Krev z ran Kristových! - Ujmi se svých kleslých synů, - nenechej jich zahynout, - odložiti pomoz vinu, - rač je k sobě přivinout! - Maria, ó Matičko...

4. Nedej, bychom zvyku zlého - okovům se poddali, - nedej, bychom Syna tvého - znovu ukřižovali! - Tělo, svět, zlý duch když svádí, - chraň nás, Matko, žádáme, - bychom zapřeli se rádi, - k Tobě, Panno, voláme! - Maria, ó Matičko...

5. Když nás bída, nouze svírá, - k nebesům náš obrať hled, - kde, jak praví naše víra, - budem prosti slz a běd! - Vzdaluj od nás žal a tíseň, - duši naplň nadšením, - ať Ti pějem vděčnou píseň, - až se sejdem s Kristem tvým! - Maria, ó Matičko...

6. Dej, ať v domech našich kvete - pravá láska, pravá ctnost, - zapuď z rodin sváry kleté, -

dítěm zachraň nevinnost! - Buď, ó Matko bez poskvrny, - otcům, matkám příkladem, - v růže obrať bolné trny, - bdi nad dítek pokladem! - Maria, ó Matičko...

7. Až se poslední den schýlí, - k soudu pozve nás Syn tvůj, - Maria, v té vážné chvíli - duši naši opatruj! - Neopouštěj dítek svých, - v tomto kroku rozhodném, - dej, ať po všech hořkých bojích - na tvém srdci spočinem! - Maria, ó Matičko...

8. V očištění též, Máti drahá, - slitovně se k dítětům znej, - přimluvy své užij práva, - z plamenů jim pomáhej! - Vzejdi hvězdou v temnot kraji, - zmírní bolest očistnou, - bychom, spatřivše Tě v ráji, - pěli píseň vítěznou! - Maria, ó Matičko...

9. Proto v každém utrpení - k Tobě, Matko, chvátáme, - v každé nouzi bez prodlení - za ochranu žádáme. - Jsi-li s námi, zvítězíme - nad nepřátel přemocí, - když Tě Matkou zváti smíme - Ustavičné Pomoci! - Maria, ó Matičko...

MARIA, MARIA!

*„Písň nové. První o nejsladším jménu Panny Marie.“
V Hradci Králové u Václava Tybely r. 1728. Nápěv
u P. Placida Mathona v Brně r. 1885.*

2. Maria, Maria! - U Boha věčného, - Otce, Syna svého, - pros za nás každý čas, Maria! - Ať nás neopustí - v nouzi a těžkosti - podle své milosti, Maria!

3. Maria, Maria! - Pros Ježíše Syna, - by nám naše vina - odpuštěna byla, Maria! - Nad vina-mi lítost - a pravou zkroušenost - vypros nám, uděl nám, Maria!

4. Maria, Maria! - Pros Ducha svatého, - ať nám světla svého - dá s nebe skrz Tebe, Maria!

- Proti lsti ďábelské - ať v víře křesťanské - pevní
jsme, stálí jsme, Maria!

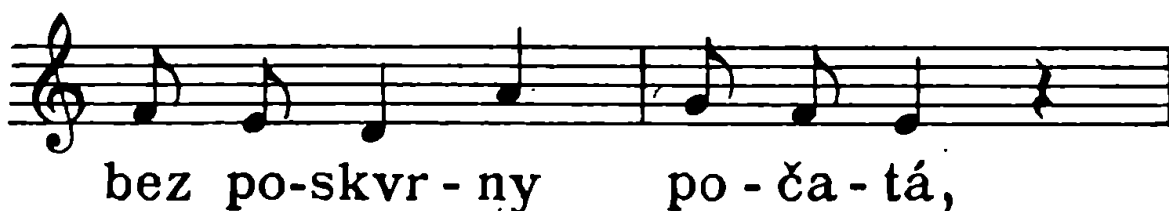
5. Maria, Maria! - Ty plná milosti, - přispěj
s ochotností, - když budem v úzkosti, Maria! -
Hlad, vojnu, mor zažen, - nedej, by byl zkažen,
- kdo Tě ctí, velebí, Maria!

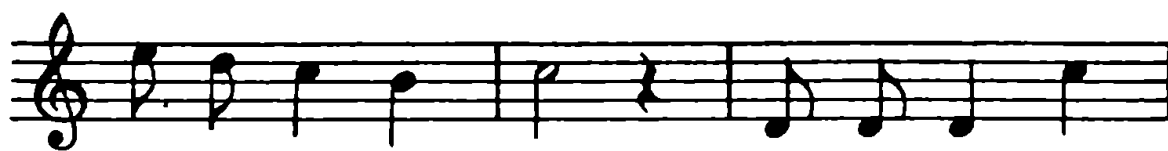
6. Maria, Maria! - V smrtelné nemoci - při-
spěj ku pomoci - proti ďábla moci, Maria! -
Když bude duše mít - z těla svého vyjít, - ochraň
nás, zastaň nás, Maria!

7. Maria, Maria! - V poslední hodině - ať jest
mé jediné - vzdechnutí: „Ježíš a Maria!“ - V těch
slovích chci umřít - a na věčnost odjít: - „Ježíš,
ach, Ježíš a Maria!“

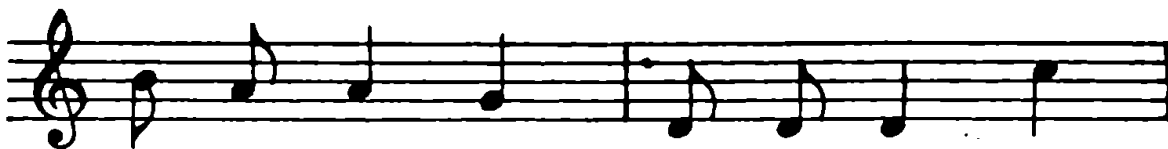
MÁTI PÁNĚ PŘESVATÁ

Slova i nápěv podle „Cesty k věčné spáse“, Brno 1915.

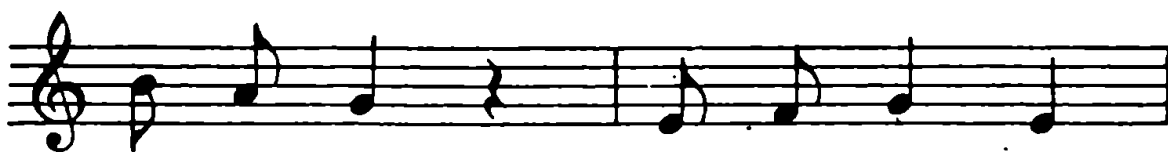

O-ro-do-vni - ce! Pros za nás, ó

Pan-no, mo - cná, Po-mo-cni - ce

v ka-ždý čas, Ma - ri - a, ó

Ma-ti-čko, o-ro-duj za nás!

2. Hned, jak začne slunce plát, - rač nám,
Matko, požehnát, - aby prací celý den - Bůh
byl veleben! - Pros za nás, ó Panno mocná...

3. Vypros nám té milosti, - bychom s tichou
radostí - ctili Krista milého, - Pána našeho! -
Pros za nás, ó Panno mocná...

4. Milá Matko v nebesích, - zapuď od nás
hněv a hřích, - nedej, by k nám přístup měl -
lidstva nepřítel! - Pros za nás, ó Panno mocná...

5. Tvoje svatá, mocná dlaň - celou naši obec
chraň, - volej za nás k Ježíši, - On Tě vyslyší. -
Pros za nás, ó Panno mocná...

6. Vypros, čeho třeba nám, - našim dětem,

rodinám, - zachraň poli úrodu, - žehnej národu! - Pros za nás, ó Panno mocná...

7. A až kraj se bude tmít, - po práci nám vypros klid, - aby dřímal tichý sen, - kdo je nešťasten! - Pros za nás, ó Panno mocná...

8. Shlédni na nás, Matičko, - Krista Pána Rodičko, - vyslyš naše volání, - za smilování! - Pros za nás, ó Panno mocná...

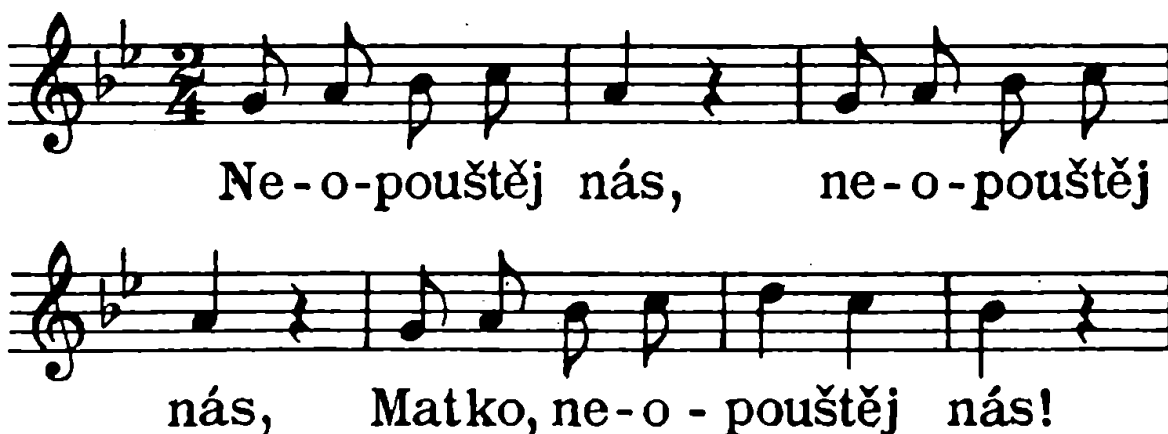
9. Až pak budem umírat, - rač při nás, ó Matko, stát, - ke Kristu nás pozvedni - v době poslední! - Pros za nás, ó Panno mocná...

10. Před trůn božské Trojice - veď nás, Orodovnice, - tam se za nás přimlouvej, - k nám se mile znej! - Pros za nás, ó Panno mocná...

11. Pros, ať tvoje rodina - jednou v nebi u Syna - s Tebou věčně přebývá, - blahem oplývá! - Pros za nás, ó Panno mocná...

NEOPOUŠTĚJ NÁS

*Slova i nápěv v Žák-Suchý: „Májová pobožnost“
v Praze 1914.*

O - tři sl - zy, kte - ré ply-nou,
ved' své dě - ti, ať ne - zhy-nou,
na-uč lá - sce, zasvět' ctno-sti,
tr-pět na-uč nás v ti - cho-sti!
Ne-o-pouštěj nás, ne-o-pouštěj
nás, Ma-tko, ne-o-pouštěj nás!

2. Neopouštěj nás... Na tom světě trní kvete, - a tvé děti bída hněte; - hvězdo jasná, Panno krásná, - slyš volání naše hlasná! - Neopouštěj nás...

3. Neopouštěj nás... Pohleď, Máti, tvoje děti - máj radostný Tobě světi: - srdcem, zpěvem Tebe ctíme, - s Tebou Pána velebíme. - Neopouštěj nás...

4. Neopouštěj nás... S Tebou půjdem cestou kříže - k Synu tvému blíž a blíže, - jen Ty zůstaň Matkou naší, - kříže tíž nás neodstraší. - Neopouštěj nás...

5. Neopouštěj nás... Pode křížem s Tebou, Máti, - chceme věrně v lásce státi; - život dáme pro Ježíše - na oslavu jeho říše. - Neopouštěj nás...

TISÍCKRÁT POZDRAVUJEME TEBE

Poutní píseň podle „Chvalozpěvu k P. Marii“, tištěného u Václava Turečka v Litomyšli r. 1810.

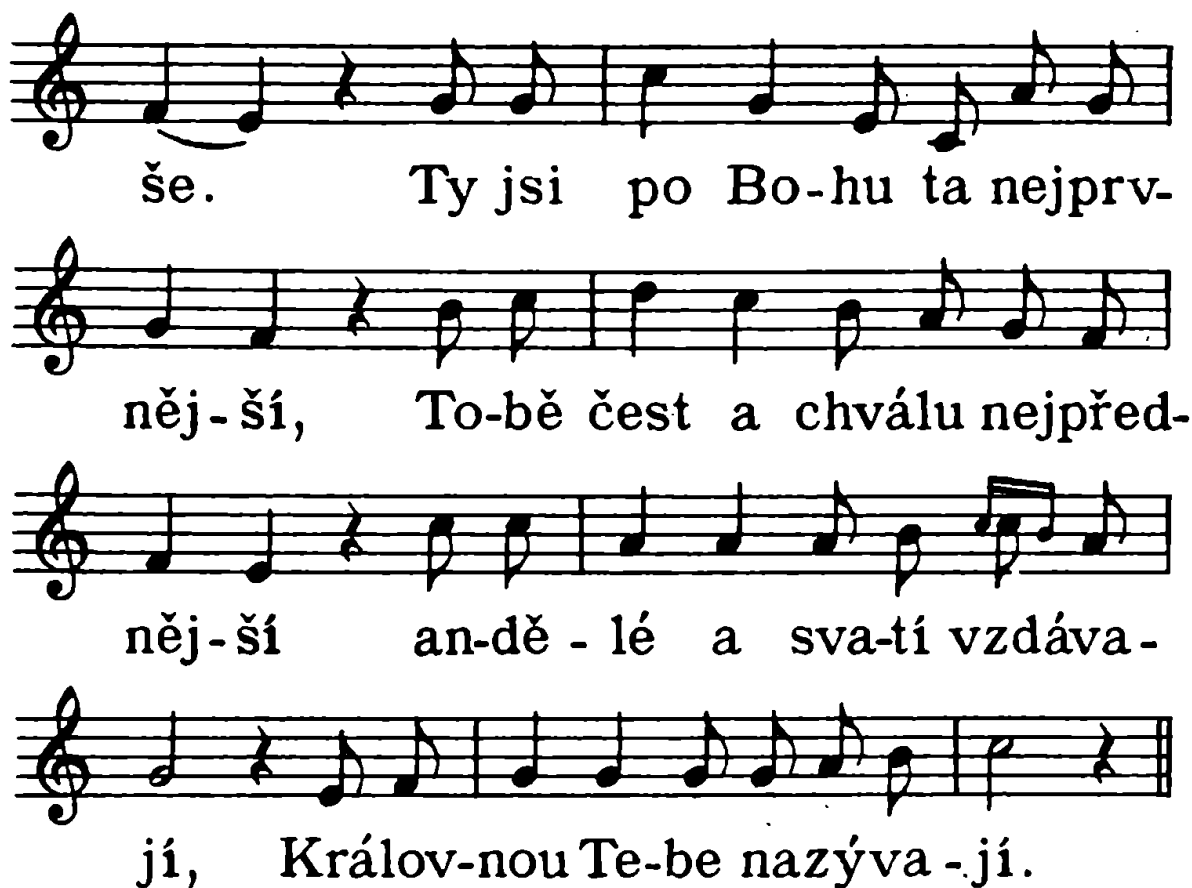
The musical notation consists of four staves, each with a treble clef and a common time signature (C). The melody is written in a simple, folk-like style. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes.

Ti - síc - krát po - zdra - vu - je - me

Te - be, ó Ma - ti - čko Krista Je - ží -

še, Ty jsi o - kra - sou ce - lé - ho

ne - be, To - bě se ko - ří ce - lá ří -

2. Přispěj nám také, ó Matko naše, - všichni vroucím srdcem žádáme, - Tys jediné útočiště naše, - po Bohu nad Tebe nemáme. - Ať chvalo-zpěv Tobě prozpěvovat - můžem, jméno tvoje zvelebovat, - tak jak Tobě patří po Bohu, - chceme Tě chválit v každou dobu.

3. Neboť Stvořitel nebe i země - za svůj stánek Tebe vyvolil, - když přijal člověčenství na sebe, - v tvůj panenský život se vložil. - Ježíš Kristus, Syn Boha živého, - moudrost tajemství převelikého, - přehořkou smrt kříže podstoupil, - nás od věčné smrti vykoupil.

4. Ty jsi na Sionu utvrzeňa, - přebýváš v městě posvěceném, - dříve, nežs byla na svět zrozena,

- poctěna jsi v lidu uctěném. - Již požíváš věčné blaženosti, - která připravena od věčnosti - byla Ti od Boha věčného, - Otce, Syna, Ducha svatého.

5. Ó překrásná Paní na Libanu, - jako cedr jsi vyvýšena, - jako cypřiš na hoře Sionu, - v Kades jsi palma povýšená - a jako růže v Jerichu krásná - a jako ranní denice jasná, - jak oliva krásná na poli - a jako javor podle vody.

6. Ty jsi též lilium nejkrásnější, - jež vůni líbeznu vydáváš, - nad všechny byliny nejvonnější, - nám vždy k občerstvení podáváš. - Ty jsi nad slunce, měsíc světlejší, - Paní a Královno nejsvětější, - Ty jsi jistá brána nebeská, - mocná Královna archandělská!

7. Zdráva buď, Královno nejsvětější, - Ty jsi Matka neporušená, - za chrám Trojice nejdůstojnější - již od věčnosti vyvolená. - Moudrá Panno, schránko Boha vzácná, - duho na obloze velmi krásná, - vznešený trůne Šalomouna - i také rouno Gedeona!

8. Kdož by mohl všecku slávu tvoji - zde na světě ústy vyznati, - kterou Syn tvůj jen pro lásku svoji - ráčil Tobě na nebi dáti! - Byť celého světa jazykové - chtěli chválu mluvit o Tobě, - to by vše přec ještě nebylo, - co by k tvé chvále postačilo!

9. Před tvým obrazem, ó Matko Páně, - chceme prosby svoje skládati, - zachovej nás vždycky v své ochraně, - kdykoli Tě budem žádati. - V nouzi, v zármutku, v kříži, v trápení - vy-

žádej u Boha potěšení, - ó, račiž nám svojí přimluvou - vždy štědře býti nápomocnou!

10. Vypros víru, naději a lásku, - v ctnostném životě setrvání, - odvrát od nás hlad, mor též i válku, - dej šťastné života skonání! - Když přisnost Soudce spravedlivého - odtud s tohoto světa bídneho - ráčí nás k soudu povolati, - tenkrát, Matko, rač nás zastati!

11. A vypros nám všem tu Boží milost, - ať my v ruce rozhněvaného - Soudce neupadneme na věčnost, - nýbrž proměň v milosrdného: - by nám Bůh dal zde v časném životě, - dokud živi jsme na tomto světě, - ze svých hříchů se zpovídati - a jich zkroušeně litovati.

12. Všichni svatí a světice Boží, - i vy přimlouvejte se za nás, - ať se od nás Bohu chvála množí - a nezapomínejte na nás; - dejte nám se tam s vámi shledati, - Bohu a Marii čest vzdávati, - bychom po tom životě časném - dosáhli radost věčnou. Amen!

VZPOMEŇ, Ó KRÁLOVNO MILÁ

Slova upravena podle „Katol. kancionálu“ Tomáše Bečáka z r. 1861, nápěv upraven podle písně „Matko Boží, neslycháno“ ve Svatojanském kancionálu.

Vzpomeň, ó Krá-lo-vno mi-lá,

že ne - by - lo slýchá - no, že bys

ko - ho o - pu - sti - la, když jest k Tobě

vo - lá - no. Krá - lo - vno ne - bes mi -

lá, ce - lý svět to dosvěd - ču - je,

že kdo se Ti dů - vě - řu - je, nadar -

mo Tě nevzý - vá: Ty ho sly - šíš

a vy - sly - šíš je - ho pro - sby za - ji -

sté, je - ho pro - sby za - ji - sté.

2. Kdo Tebe o pomoc vzýval, - zdaž nebyl vždy vyslyšen, - kdo před Tebou jest vyléval - slz, zdaž nebyl potěšen? - Královno nebes milá...

3. Matko a Panno všech panen, - k Tobě já se utíkám, - z hříšníků já také jeden - o pomoc k Tobě volám. - Královno nebes milá...

4. Před obrazem tvým zde klečím - s svědomím zkormouceným, - ukazuji se tvým očím - se srdcem lítostivým. - Královno nebes milá...

5. Nezamítej mne od sebe, - sluhu ač nehodného, - dej milost najít u Tebe, - Matko Slova věčného. - Královno nebes milá...

6. Slyš mé zkroušené vzdychání, - představ mne Synu svému, - pomoz k šťastnému skonání, - přiveď mne k Bohu mému. - Královno nebes milá...

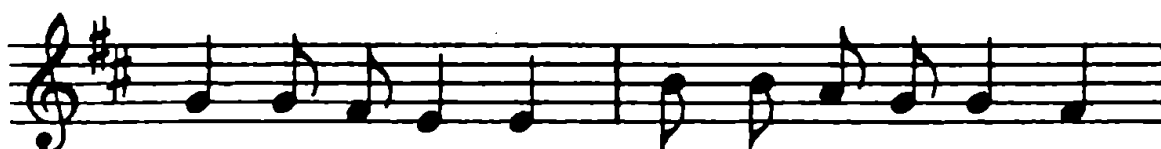
PÍSNĚ O SVATÝCH

BOŽE, COS RÁČIL

Na nápěv polské písně „Bože, cos Polsku“ napsal slova Vladimír Šťastný (časopis „Obzor“ r. 1893).

Bo-že,cos rá-čil před ti-sí-ci ro-ky

roz-ža-ti o-tcům svě-tlo ví-ry bla-hé,

jenž-to jsi ří - dil a-po-što-lů kro-ky

z východu k na-ší Moravěn-ce dra-hé,

k To-bě hlas prosby z té-to vla-sti va-ne:

„Dě-di-ctví o - tců zachovej nám, Pa-ne!“

K Tobě hlas prosby, z té-to vla-sti va-ne:

„Dědictví o - tců zachovej nám, Pa-ne!“

2. Na Velehradě bratří ze Soluně, - Cyril a Metod kázali nám spásu, - ochranu skytli v církve svatém lůně, - učili národ znáti ctnosti krásu. - [: Od doby té nám světlo víry plane: - „Dědictví otců zachovej nám, Pane!“ :]

3. Jazykem rodným Boží chválu pěli, - mateřskou řečí knihy svaté psali, - získali láskou Kristu národ celý, - život nám na vše věky zachovali. - [: Nezhyne rod, jenž věřit neustane: - „Dědictví otců zachovej nám, Pane!“ :]

4. Kolik to bouří nad vlastí se sneslo, - o život bylo zápasit nám v boji, - mohutné sídlo Svato-pluka kleslo, - Velehrad víry bez pohromy stojí. - [: Apoštolů to dílo požehnané: - „Dědictví otců zachovej nám, Pane!“ :]

5. Velehrad náš, ten rozkvétá vždy znova, nižádná moc už nám jej nerozboří, - pokud náš

národ v hloubi srdce chová - důvěru k Matce,
která divy tvoří. - [: Maria za nás prosit nepřes-
tane: - „Dědictví otců zachovej nám, Pane!“ :]

6. Otcové naši, svatí apoštolé, - jejichžto jmé-
na slaví národ vděčný, - neopouštějte nikdy své-
ho pole, - by vaše setba zrála ve plod věčný! -
[: Ať na ni rosa požehnání kane: - „Dědictví
otců zachovej nám, Pane!“ :]

7. Nechať se pyšná nevěra kol vzmáhá - a pek-
lo seje koukol nových zmatků, - nebudem dbáti
odvěkého vraha, - nedáme bráti věčných sobě
statků! - [: Víře vždy věrni budou Moravané: -
„Dědictví otců zachovej nám, Pane!“ :]

EJHLE, OLTÁŘ HOSPODINŮV ZÁŘÍ

Na slova J. Soukopa složil Pavel Křížkovský r. 1863.

Ej-hle, ol-tář Ho-spo-di-nův zá-ří,
pře-sva-tá nám o-bět' na-stá-vá,
kte-rou po ti - síc let s jasnou tvá-ří

o - tči - na den ze dne ko-ná-vá.

Za pří-kla-dem dávným se to dě - je

sva - tých Cy-ri - la a Mé-to-dě - je,

již - to ro-zkaz Kri-stův pl - ni - li,

pa-měť smr - ti je - ho sla - vi - li.

2. *Gloria.* „Sláva, sláva na výsostech Bohu!“
 - nad Betlemem pěli andělé, - a ten zpěv se po-
 dnes nad oblohu - povynáší k Pánu vesele. -
 Ó, nechať se věčně věkův vzdává - Králi králů
 po všem světě sláva, - kterou předkům našim
 věstili - apoštolé naši přemilí.

3. *Evangelium.* Zaznělo nám slovo pravdy
 věčné - ústy Soluňanů před věky, - podnes v la-
 hodě zní nekonečné - a svět zaznívá jím daleký;
 - přinesliť nám oni Písmo svaté, - bychom ze

studnice této zlaté - moudrost nebes vezdy vá-
žili, - Bohu sloužiti se snažili.

4. *Kredo*. Bez víry se nelze líbit Pánu, - růže
ctnosti z víry vykvítá, - víra otevírá rajskou brá-
nu, - věrou do srdce Bůh zavítá. - A ten poklad
tisíc let již máme, - ó, kéž jej i věrně zachová-
me, - snahou Cyrila a Metoda - známe Krista,
spásu národa.

5. *Obětování*. Přijmi, Otče, oběť nekrvavou, -
kterou při večeři poslední - slavil Syn tvůj myslí
přelaskavou; - přívětivě na nás pohlédni, - jakos
k Velehradu libě hleděl, - a svou milost lidu při-
pověděl, - když se na Moravě slavila - první oběť,
Tobě přemilá!

6. *Sanktus*. Svatý, svatý, svatý Hospodine, -
plna slávy tvé jsou nebesa, - láska tvoje všemu
tvoru kyne, - nechť svět celý Tobě zaplesá! - Se-
stup, Kriste, přezázračně dolů, - ať se Tobě po-
kloníme spolu - s celou vlastí, s celým národem,
- s Otci Cyrilem a Metodem!

7. *Po pozdvihování*. Otevřela se již nebes brá-
na, - slovo zázračné kněz vyslovil, - vítej, duše,
vítej Krista Pána, - jenž se v způsob chleba, ví-
na skryl. - Občerství tě Krví svou a Tělem, - spo-
jíš se dnes se svým Spasitelem, - jenžto drahý
život za tě dal - a tě k sobě Soluňany zval.

8. *Agnus Dei*. Hle, i v této milostivé době -
zve tě k stolu svému nebes Pán, - slyš, jak las-
kavě tě volá k sobě, - Boží hod zde tobě uchystán.

- Kéž se duše věrou živou skvěje, - láskou Cyrila a Metoděje, - nadějí též svatou zplápolá, - že ji Pán kdys v ráj svůj povolá.

9. *K přijímání.* Vítej, Kriste, vítej, Chlebe živý, - Beránku, jenžs hříchy světa sňal, - pohleď, jak jsme Tebe žádostivi, - neb jsi nás všech k sobě povolal. - A my hříchem ztratili jsme nebe, - ó, kéž naleznem je skrze Tebe - přímluvami apoštolů tvých, - věrozvěstů našich slovanských!

10. *Ke konci.* Vyslyš, Pane, vyslyš prosbu věrou, - kterou k trůnu tvému skládáme: - požehnej vlast, žehnej církev celou, - „Zůstaň s námi,“ zbožně želáme. - Provázej nás na vezdejší pouti, - nedej lidu svému zahynouti, - pro zásluhy ze své oběti - vylej milost na své na děti!

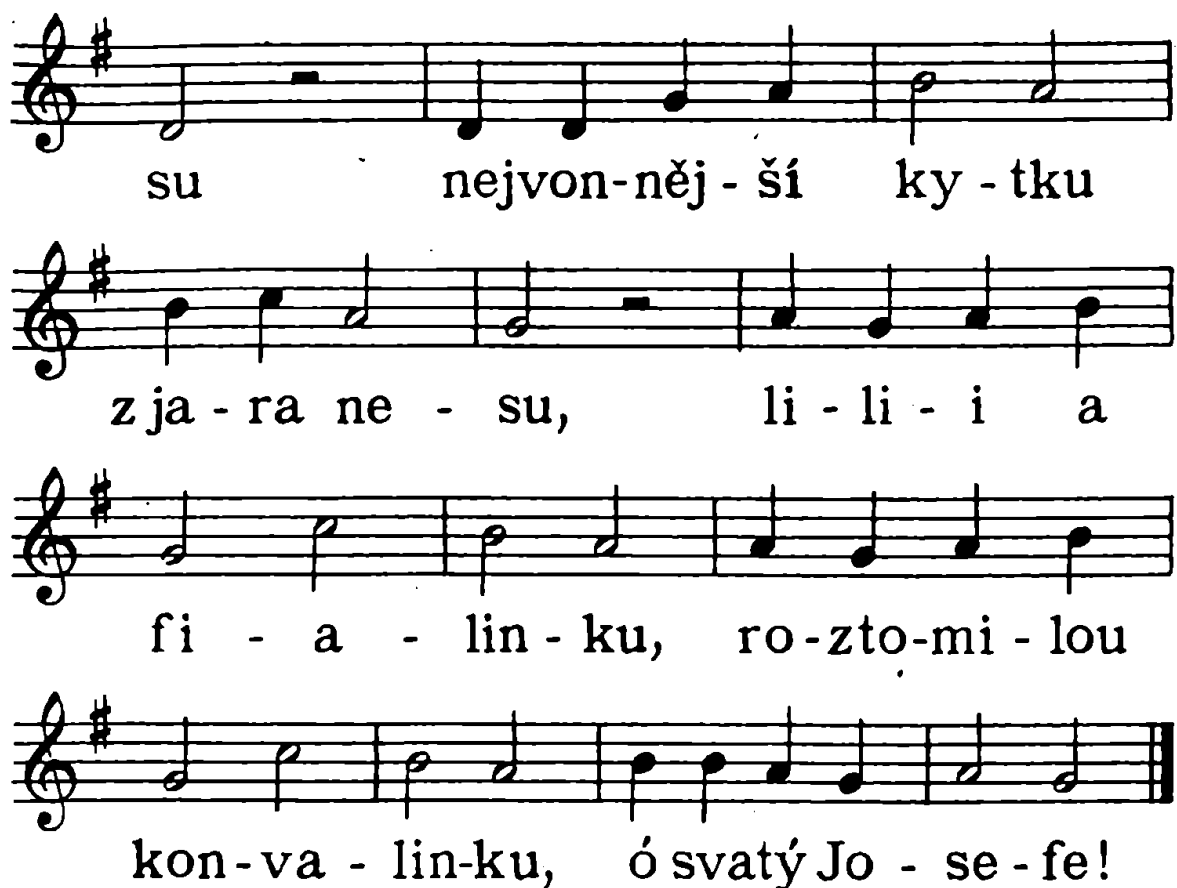
11. Nechť tvůj oltář nikdy neuhasne - v našich zbožných vlastech slovanských, - nechť se denně k báni nebes jasné - vznáší oběť z chrámů křesťanských, - která tisíc let již stále plane, - oslavujíc Tebe, věčný Pane, - posvěcujíc srdce národa, - čeleď Cyrila a Metoda!

SLAVNÝ NEBEŠTANE

*Slova podle kancionálu Svatojanského. Původní ná-
pěv převzat z kancionálu Šteyerova („Raduj se, Panno
Maria“).*

Sla-vný ne-be - šťa - ne, To-bě v ple-

2. Ty jsi šťastný pěstoun Krista Pána, - od Boha
Ti péče o Něj dána, - Tobě svěřen z věčné rady
- poklad dražší nad poklady, - ó svatý Josefe!

3. Palmová se ratolístka Tobě - divem zele-
nala v malé době, - tak Ti Bůh dal svrchovaný
- býti chotěm čisté Panny, - ó svatý Josefe!

4. Jakou radost jsi Ty pociťoval, - když jsi
Krista v náručí svém choval, - útlounce Jej ob-
jímaje, - svatou láskou rozplýváje, - ó svatý Jo-
sefe!

5. Ty jsi věrně Kristu Pánu sloužil, - po mi-
losti jeho vždy jsi toužil, - nyní, vzata na nebe-
sa, - duše Tvá s Ním věčně plesá, - ó svatý Jo-
sefe!

6. S úctou se a s láskou k Tobě vinu, - odporuč mne Bohu Hospodinu; - žádám jak Ty, sloužit Pánu - a kdys vjíti v nebes bránu, - ó svatý Josefe!

7. Milosti nám vypros na té zemi, - ať se jak Ty skvíme ctnostmi všemi, - přimlouvej se v nebi i za nás, - by Pán s láskou hleděl na nás, - ó svatý Josefe!

8. Vyžádej nám na poslední dobu, - až se budem přibližovat k hrobu, - bychom s Tebou mohli stálou - velebiti Boha chválou, - ó svatý Josefe!

VROUCNĚ VÍTÁ TĚ, Ó JENE SVATÝ

Upraveno podle kancionálu Svatojanského.

2. Při tvém narození světla s nebe - plápolala ve tvé otčině, - tak prst Boží oslavil již Tebe - v kolébce, v tvé dětské nevině. - Už co dítě rostlé v zbožné bázni - vroucně vždy jsi Boha svého ctil, - světem opovrhnuv, v tiché kázni - pobožně a svatě živ jsi byl.

3. Na Žatecku, čisté srdce chráně, - prvotního nabyls umění, - přísluhovati ve chrámu Páně - vroucí bývalo tvé toužení. - Na pražských pak školách s dychtivostí - o své vzdělání jsi pečoval, - až dosáhnuv kněžské důstojnosti, - světlo víry jsi rozšiřoval.

4. Ustanoven v Týně kazatelem, - věrně užíval jsi hřiven svých, - výtečným jsi stal se hla-

satelem - pravdy a rozkazů Kristových. - Řečí svou, jak druhdy Pavel v Římě, - lži a bludů hrad jsi zvracoval, - svěřeným jsi lehčil těžké břímě, - lásku, naději jsi zvěstoval.

5. Posléz Vyšehrad co kanovníka - Tebe, muži svatý, pozdravil, - když jsi, přijav úřad almužníka, - moudrou štědrostí se proslavil. - Ty jsi skutky a vlídnými slovy - stíral slzy s tváří chudiny, - sytil lačné i zastával vdovy, - sirotkům byl otec účinný.

6. Sama královna v své zkroušenosti - zpovědníkem Tě mít žádala, - sužována chotě svého zlostí, - s Tebou, Jene, radu brávala. - Neb král pobouřen jsa podezřením, - na svou věrnou choť byl zanevřel, - sveden hrozným ducha zaslepením, - srdce úlisníkům otevřel.

7. Až král povolal Tě, muži svatý, - by v své vášni sobě ulevil, - sliboval Ti dary, hrozil katy, - bys mu zpověď kněžny vyjevil. - Jako skála, do níž bijí vlny, - již však ani věky nepohnou, - stál jsi pevně Boží bázně plný, - odolals mu statnou myslí svou.

8. Král Tě velel slovy zuřícími - v žalář vrhnout, sevřít okovy, - sám se smolnicemi hořícími - Tebe krutě pálit hotoví. - Nemoha však dojít cíle svého - a tím ještě více roznícen, - káže svrhnout Tebe, ztrýzněného - v řeku, němé vody u jícen.

9. Takto vešels do nebeské říše, - ozdoben jsa

palmou vítězství, - světla, jež po řece plula tiše,
- o tvé slávě dala svědectví. - Teď na nebi v slasti
nevyměrné - raduješ se, slavný vlastenče, - u Bo-
ha se přimluv za své věrné, - Krista Pána statný
milenče.

10. Ty jsi chloubou celé naší vlasti, - Tebe
vroucím srdcem žádáme: - Ujmi se nás ve vše-
liké strasti, - ať moc přimluvy tvé poznáme! -
Chraň náš jazyk, naši pověst čistou, - mocný
strážce jména dobrého, - vyžádej, ať přijdem
cestou jistou - k Tobě do příbytku věčného!

RŮZNÉ PÍSNĚ

BOŽE, CHVÁLÍME TEBE

Slova upravena dle „Katol. kancionálu“ T. Fryčaje z r. 1830, nápěv J. Foerster „Katol. varhaník“ z r. 1863.

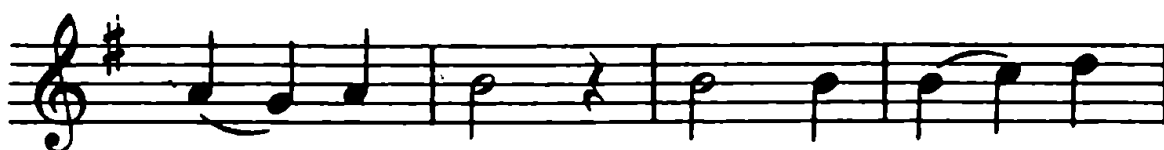
Bo - že, chvá - lí - me Te -

be, Pa - ne, moc tvou ve - le -

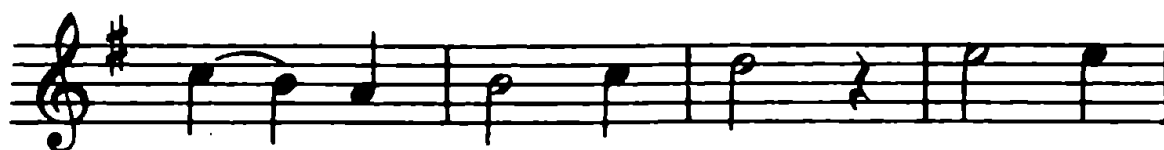
bí - me, kte - rouž zná zem

i ne - be, skutkům tvo - jim

se di - ví - me: když se

vše v svě - tě mě - ní, Ty sám

2. Vše, co jen chválit může, - cherubíni, se-
rafini, - chválí Tě, velký Bože, - nebes, země
měšténíni, - ode všech jsi nazýván - „Svatý, sva-
tý, svatý Pán“.

3. Svatý Pán Bůh Sabaoth, - svatý, jenž řídí
národy, - jenž pomáhá z béd a psot. - Nebe, zem,
povětrí, vody - plné jsou cti, chvály tvé, - neb
vše tvoje dílo je!

ODPOČIŇTE V POKOJI

Upraveno podle kancionálu Svatojanského.

1. Od - po - číň - te v po - ko - ji,

po bo - ji, věr - né du - ši -

čky, království ne-be-ské-ho

dě - di - čky, dě - di - čky.

2. Na pří-mlu - vu své Ro - di - čky
3. Na du - ši - čky vzpo-mí - nej-me,

odpusť du - ši - čkám vo - či - stci,
z o - či - stce jim po - má - hej-me,

Kriste, dej jim mi - lost svou, at' se
budou na nás vzpo-mí - nat, až bu -

k To - bě do - sta - nou, do - sta - nou!
de - me u - mí - rat, u - mí - rat.

ODPOČINUTÍ VĚČNÉ

*Slova upravena podle kancionálu Svatojanského, ná-
pěv Roberta Führera, dóm. kapelníka (r. 1807-1861).*

Od - po - či - nu - tí vě - čné

dej ze-mře-lým, Pa - ne, Tě pro-sí-me.

2. Nehleď k vině přemnohé, - jíž se dopustili,
- slyš, jak duše nebohé - v těžké strasti kvílí! -
Pro ty rány bolestné - Syna svého, Krista, - ve
své říši radostné - dopřej jim již místa.

3. Svatí, Boží přátelé, - přimluvte se za ně, -
uvedte je, andělé, - k slavné nebes bráně! - Po-
pros Dárce milostí, - svatá Boží Máti, - ať je
k věčné blahosti - ráčí povolati.

4. *Epištola*. Soudu den ten veliký - blíží se k nám
stále, - kdežto člověk všeliký - uzří nebes Krále; -
trouby zazní znamení, - lidstvo z hrobu vstane, -
hrůza, strach a třesení - tvorům všem nastane.

5. Co si počnu a kde mám - ochránce pak vzíti, -
když i spravedlivý sám - bude se tu chvít! - Ó můj

Jezu laskavý, - v den, až mrtví vstanou, - budiž
tvůj kříž krvavý - bezpečnou mou schránou!

6. *Obětování*. Nesem, Bože, k oběti - země plo-
dy protné, - majíce na paměti - dary nejvyš
skvostné, - jež nám podal Boží Syn, - když umřel
na kříži, - aby zhladil našich vin - převelikou tíží.

7. Pro ty dary nejdražší, - pro tvé Krve prou-
dy - vyved' z muky, Ježíši, - církve svojí oudy. -
Do církve je vítězné - pozvi ke své chvále, - kte-
rouž v písni líbezné - sbory pějí stále!

8. *Sanktus*. Svatý jest Pán zástupů, - svatý, nej-
vyš svatý, - kdož je hoden přístupu - před trůn jeho
zlatý? - Serafín i cherubín - před Ním kloní hlavy,
- sluncí moře jest jen stín - velké jeho slávy.

Po pozdvihování

9. Hle, Bůh sám k nám při-chá - zí

z ne-be-ského dvo-ru, o lá-skuse

u-chá-zí u svých vlastních tvorů.

Mi - lost v ho-jné zá - so - bě

10. *Agnus Dei.* Ó Beránku, jenžto hřích - snímáš všeho světa, - nechať palma zvolených - všem v očištění zkvétá! - Rač je pozvat k pokoji, - ať Ti pějí k chvále - a na Boha po boji - patří neustále!

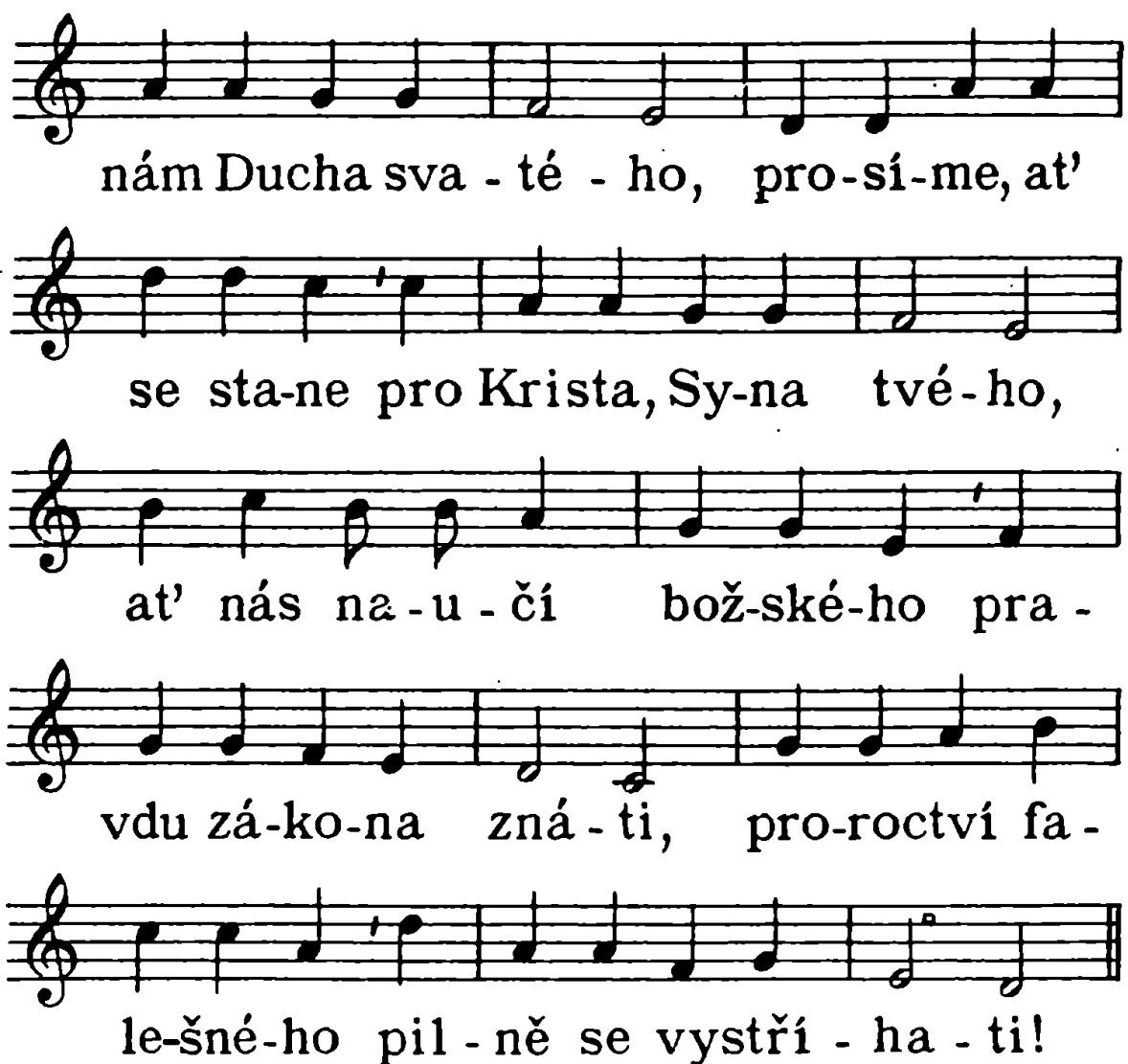
11. *Ke konci.* Nechať světlo zasvítá - duším z tvého stanu, - ať je vlídně uvítá - zástup nebešťanů. - Proste za ně, andělé - a vy, svatí Boží, - ať se zpěvy veselé - v nebi skrz ně množí!

12. Až i nás tam povoláš - z pozemské té pouti, - rač nad námi, Bože náš, - též se ustrnouti! - Spoj nás s všemi přáteli - ve sbor jeden stálý, - bychom Tobě s anděly - pěli věčné chvály!

OTČE NÁŠ, MILÝ PANE

*Slova Klimenta Bosáka podle kancionálu Habrovan-
ského (kolem r. 1530), nápěv z XV. stol. ve znění
Šteyerově.*

nám Ducha sva - té - ho, pro-sí-me, at'
 se sta-ne pro Krista, Sy-na tvé-ho,
 at' nás na-u - čí bož-ské-ho pra -
 vdu zá-ko-na zná - ti, pro-roctví fa -
 le-šné-ho pil - ně se vystří - ha - ti!

2. Kriste, jenž jsi svým věrným - seslal Du-
 cha svatého, - před věky vyvoleným - od Otce
 nebeského, - račiž nám této chvíle - téhož Du-
 cha seslati, - abychom Tebe mile - mohli v slovu
 poznati!

3. Ó milý Duše svatý, - račiž nám hostem
 býti, - jenž jsi v dařích bohatý, - nemeškej k nám
 přijíti; - spravuj jazyk k mluvení, - dej nám dob-
 ré naučení, - nachyl uši k slyšení, - zapal srdce
 ke Čtení!

MODLITBY

DENNÍ MODLITBY

Modlitby označené hvězdičkou jsou obdařeny
odpustky

* Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.
Amen.

Otče náš, jenž jsi na nebesích! - Posvěť se jméno tvé; - přijď království tvé; - buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. - Chléb náš vezdejší dej nám dnes - a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim vinníkům; - a neuvod' nás v pokušení, - ale zbav nás od zlého. - Amen.

Zdrávas, Maria, - milosti plná, - Pán s Tebou; - požehnaná Tys mezi ženami - a požehnaný plod života tvého, Ježíš. - Svatá Maria, - Matko Boží, - pros za nás hříšné - nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. - I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho; - jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny; - trpěl pod Pontským Pilátem, ukřižován, umřel i pohřben jest; - sstoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých; - vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího; - odtud přijde soudit živých i mrt-

vých. - Věřím v Ducha svatého; - svatou Církev
obecnou, svatých obcování; - odpuštění hříchů;
- těla vzkříšení - a život věčný. - Amen.

* *Zdravas, Královno*, matko milosrdenství, -
živote, sladkosti a naděje naše, buď zdráva! -
K Tobě voláme, vyhnaní synové Evy; - k Tobě
vzdycháme, lkající a plačící v tomto slzavém
údolí. - I protož, orodovnice naše, obrať k nám
své milosrdné oči, - a Ježíše, který je požehna-
ný plod života tvého, nám po tomto putování
ukaz, - ó milostivá, - ó přívětivá, - ó přesladká
Panno Maria.

Anděle Boží, strážce můj, - rač vždycky být
ochránce můj; - mne vždycky veď a napravuj, -
ke všemu dobrému mne vzbuzuj. - Ctnostem
svatým mne vyučuj, - ať jsem tak živ, jak chce
Bůh můj. - Tělo, svět, ďábla přemáhám, - na
tvá vnuknutí pozor dávám. - A v tom svatém
obcování - ať setrvám do skonání, - po smrti pak
v nebi věčně - chválím Boha ustavičně. Amen.

Desatero Božích přikázání zní: I. V jednoho
Boha budeš věřit. - II. Nevezmeš jména Božího
nadarmo. - III. Pomni, abys den sváteční svě-
til. - IV. Cti otce svého i matku svou, abys dlou-
ho živ byl a dobře se ti vedlo na zemi. - V. Ne-
zabiješ. - VI. Nesesmilníš. - VII. Nepokradeš. -
VIII. Nepromluvíš křivého svědectví proti bliž-
nímu svému. - IX. Nepožádáš manželky bližní-
ho svého. - X. Aniž požádáš statku jeho.

Patero příkázání církevních. 1. Zasvěcené svátky světiti. - 2. V neděle a zasvěcené svátky celou mši svatou pobožně slyšeti. - 3. Ustanovené posty zachovávat. - 4. Alespoň jednou za rok ustanovenému knězi se zpovídati a v čas velikonoční velebnou Svátost oltářní přijmouti. - 5. V zapovězený čas svatebního veselí nekonati.

RANNÍ MODLITBA

Podstatu její tvoří tři úkony: díky, vzbuzení dobrého úmyslu a prosba o Boží pomoc.

* Pane Bože všemohoucí, jenž jsi nás přivedl na počátek tohoto dne, pomocí svou nás dnes chraň, abychom tohoto dne neupadli do žádného hříchu, nýbrž aby naše řeči, myšlenky a skutky vždy k tomu směřovaly, co je spravedlivého před Tebou. Skrze Krista, Pána našeho.

RANNÍ MODLITBA PRO DĚTI

Ó Bože věčný, tuto noc - zas chránila mne tvoje moc. - Buď za to ctěn a veleben. - A prosím Tě, i tento den, - Ty, svatý, dobrý Otče můj, - mne zloby hříchu ochraňuj. - Svou mysl, slova, skutky své - chci obětovat ke cti tvé. - Maria blahoslavená, - přimluv se za mne u Syna, - vypros mi jeho milosti, - abych mu sloužil s radostí.

SPOJENÍ S BOHEM ZA DNE

V některou denní chvíli, kdy nebudeš rušen (nejlépe dvakrát až třikrát za den, nebo aspoň kolem poledne), si uvědom Boží přítomnost a pokoř se před Ním hluboce.

S Bohem se můžeš spojit i kratičkými, t. zv. střelnými modlitbami.

Jdeš-li kolem kostela nebo v kostele před svato-
stánkem:

Klaníme se Tobě, nejsvětější Pane Ježíši Kriste, zde a ve všech chrámech tvých, které jsou po celém světě, a velebíme Tebe, - neboť skrze svatý kříž svůj svět jsi vykoupil. (*Sv. Frant. z Assisi.*)

* Můj Bože - mé všechno! (*Sv. Frant. z Assisi.*)

* Srdce Ježíšovo, v tebe důvěřuji!

*

* Bože, buď milostiv mně hříšnému. (*Lukáš XVIII, 13.*)

* Můj Ježíši, milosrdenství!

* Ó Maria, učiň, ať žiji v Bohu, s Bohem a pro Boha!

*

PŘED PRACÍ A PŘED UČENÍM

Činy naše, prosíme, Pane, osvětlením předcházej a pomocí provázej: aby všechna naše modlitba a práce Tebou vždy počínala a Tebou počata, končila. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

PŘED JÍDLEM

Požehnej, Pane, nás † i tyto dary své, které chceme z tvé štědrosti požívat. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

PO JÍDLE A PO PRÁCI

Děkujeme Tobě, všemohoucí Bože, za všechna dobrodiní tvá, jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

VEČERNÍ MODLITBA

Po celodenní práci spočiň chvíli u Boha. Je v nebi cílem všeho tvorstva. Pokloň se Mu v pokoře!

- 1. Pak poděkuj za dary a milosti celého dne,*
- 2. zpytuj svědomí a vzbud' lítost a*
- 3. doporuč sebe i své drahé otcovské Boží ochraně a pomodli se za duše v očištcí.*

Zpytuj svědomí: Vykonal jsem ranní modlitbu? - Jak jsem konal denní práce a povinnosti? - Učinil jsem aspoň jeden dobrý skutek? - Dopustil jsem se snad těžkého hříchu? - Která je moje hlavní chyba? Bojoval jsem proti ní?

VEČERNÍ MODLITBA PRO DĚTI

Dříve než k spánku ulehnu, - k Bohu své ruce pozvednu, - jenž chválen buď a veleben - za vše, co dal mi dnešní den. - A jestli v čem jsem pochybil, - prosím, by mně to odpustil.

Zpytuj svědomí: Projdi v duchu celý den, - s kým jsi chodil(a), mluvil(a); - jak poslouchal(a) rodičů,

jak učitelů, jak velebného pána a zda jsi byl(a) uctivý(ou), když jsi mluvil(a) s nimi anebo o nich; zda ses pilně učil(a) a byl(a) pořádný(á); zejména pak si vzpomeň, zda ses ráno modlil(a), zda jsi nebral(a) Božího jména nadarmo a neklel(a), zda ses snad nedopustil(a) i těžkého hříchu.

V neděli: Nevynechal(a) jsi mši svatou? Nepřišel(šla) jsi až po obětování?

Bože můj, celým srdcem lituji svých hříchů, protože jsem zarmoutil Tebe, svého laskavého Otce, a protože Pán Ježíš i za mé hříchy tolik vytrpěl bolestí.

Klaníme se Tobě... (*jako na str. 178.*)

VZBUZENÍ TŘÍ BOŽSKÝCH CTNOSTÍ

Víra. Věřím a vyznávám všechno cos Ty, Bože pravdomluvný, zjevil a skrze Církev neomylnou mi k věření předkládáš. V této víře chci žít i zemřít. Ó Bože, rozmnož víru mou!

Naděje. Doufám v Tebe, Bože můj, že mi hříchy odpustíš, svou milost mi udělíš a na věky mne spasíš, protože jsi všemohoucí a dobrotivý, milosrdný a věrný. V této naději chci žít i zemřít. Ó Bože, posilni naději mou!

Láska. Bože můj! Od Tebe mám všechno dobré. Tys mě stvořil, vykoupil a posvětil. Ty o mne ustavičně otcovsky pečuješ. Miluji Tě nade všechno. Tobě chci věrně sloužit a raději se všeho vzdát, než hříchem Tě ztratit. V této lásce chci žít a zemřít. Ó Bože, rozněcuj lásku mou!

Totéž krátce pro děti nejnižších stupňů výuky:

Ó Bože, v Tebe věřím, protože jsi pravdomluvný.

V Tebe doufám, protože jsi všemohoucí, milosrdný a dobrotivý.

Tebe miluji nade všecko, protože jsi tak krásný, svatý a laskavý.

Z lásky k Tobě lituji všech hříchů a prosím Tě za odpuštění.

*

OBNOVA KŘESTNÍHO SLIBU

Bože můj, děkuji Ti srdečně, že se mi dostalo svatého křtu. Odříkám se znova zlého ducha i všech skutků jeho i veškeré pýchy jeho. Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. Věřím i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho. Věřím i v Ducha svatého. Věřím všechno, čemu učí svatá Církev katolická. V této víře chci žít i zemřít. Trojjediný Bože, Tobě žiji, Tobě umírám, tvůj jsem živ i mrtev. Amen.

POBOŽNOST RŮŽENCOVÁ

Úvod

Věřím v Boha... Otče náš... třikrát Zdrávas, Maria...

Po jménu „Ježíš“ vloží se prosby

1. který v nás víru rozmnožuj;
2. který v nás naději posiluj;
3. který v nás lásku rozněcuj.

V. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

*R. Jakož byla na počátku, i nyní, i vždycky,
i na věky věkův. Amen.*

Následuje

*Otče náš... a desetkrát Zdravas, Maria...
s vloženým tajemstvím po jménu „Ježíš“ a se
zakončením každého desátku chválou: Sláva
Otcí...*

I. TAJEMSTVÍ RŮŽENCE RADOSTNÉHO,

který se modlíváme hlavně od adventu až do postu

1. kterého jsi, Panno, z Ducha svatého počala;
2. s kterým jsi, Panno, Alžbětu navštívila;
3. kterého jsi, Panno, v Betlemě porodila;
4. kterého jsi, Panno, v chrámě obětovala;
5. kterého jsi, Panno, v chrámě nalezla.

II. TAJEMSTVÍ RŮŽENCE BOLESTNÉHO,

který se modlíváme hlavně v době postní

1. který se pro nás krví potil;
2. který pro nás bičován byl;
3. který pro nás trním korunován byl;

4. který pro nás těžký kříž nesl;
5. který pro nás ukřižován byl.

III. TAJEMSTVÍ RŮŽENCE SLAVNÉHO,

který se modlíváme hlavně od velikonoce až do adventu

1. který z mrtvých vstal;
2. který na nebe vstoupil;
3. který Ducha svatého seslal;
4. který Tě, Panno, na nebe vzal;
5. který Tě, Panno, na nebi korunoval.

Po každém růženci se připojí:

V. Královno posvátného růžence, oroduj za nás.

R. Abychom byli hodni zaslíbení Kristových.

Modleme se

Bože, jehož jednorozený Syn životem, smrtí a zmrtvýchvstáním svým odměnu života věčného nám získal: dej, prosíme, abychom tajemství ta v posvátném růženci blahoslavené Panny Marie si připomínající, i následovali, co obsahují, i dosáhli toho, co slibují. Skrze téhož Krista, Pána našeho. - *R. Amen.*

SVATÁ ZPOVĚĎ

Příprava pro děti.

(Vyhledej si čas a místo, kde tě nikdo nevyruší, a modli se:)

Můj Bože! - Mám na duši hříchy, - nelíbím

se Tobě. - Hříchy jsou ošklivé, - nechci jich na duši míti. - Svými hříchy jsem Tebe rozhněval, - chci svoji chybu zase napravit. - Mé hříchy Ti velikou bolest udělaly, - proto Tě musím odprostiti. - Chci zase býti hodným dítkem tvým. - Proto se chci dobře vyzpovídati. - Svatá Panno Maria, pomoz mi. - Svatý anděle strážný, u mne stůj - a pomoz mi také.

ZPYTOVÁNÍ SVĚDOMÍ

Které hříchy jsem udělal? (Cos neudělal, vynechej!)

1. Nemodlil jsem se ráno a večer; - špatně jsem se modlil; - ohlížel jsem se a smál při modlitbě; - mluvil jsem ošklivě o věcech náboženských.

2. Vyslovoval jsem Boží jméno nadarmo; - klel jsem; - posmíval jsem se svatým věcem.

3. Nechodil jsem v neděli a ve svátek na mši svatou do kostela (kolikrát?); - v kostele jsem se nepobožně choval, šeptal, ohlížel se, vyrušoval jiné; - nepostil jsem se.

4. Neposlouchal jsem rodičů; - neposlouchal jsem ve škole; - zlobil jsem doma a ve škole; - byl jsem lenivý v učení a v práci.

5. Bil jsem jiné; - hádal jsem se s jinými; - nadával jsem; - přál jsem jiným něco zlého; - byl jsem zlostný; - byl jsem závistivý; - naváděl jsem jiné, aby udělali něco zlého.

6. Dobrovolně jsem myslel na nestydaté věci; - mluvil jsem nestydatě; - schválně jsem poslouchal neslušné řeči; - dělal jsem něco nemravného (kolikrát?).

7. Ukradl jsem něco (mnoho? peníze?); - nechal jsem si, co jsem našel; - schválně jsem něco poškodil; - chtěl jsem něco ukrásti; - chtěl jsem něco poškoditi.

8. Lhal jsem; - žaloval jsem na jiné a nebyla to pravda; - vychloubal jsem se; - dělal jsem se lepším, než jsem.

LÍTOST

Kdo by vynechal lítost, tomu Bůh neodpustí. Také nestačí slova lítosti jen odříkat. - Představ si Boha na nebi. Je to tvůj Otec nebeský. Nikdo ti nedal tolik dobrého jako On. Po smrti ti chystá nebe. Chce, abys činil, co ti poroučí. Poslouchal jsi Ho? Víš dobře, jak jsi hřešil. Bůh se proto hněvá. Odprosuj Boha za to, jako odprošuješ rodiče, když se hněvají.

Bože můj, máš mne tolik rád, více než moji rodiče a kdokoliv na světě. Tolik dobrého mi dáváš. Po smrti mám přijít k Tobě do nebe. Já však byl k Tobě nevděčný. Urazil a zarmoutil jsem Tě svými hříchy. Co bych zasloužil? - Bože, Ty trestáš každý hřích; měl bys i mne přísně potrestat. Ale, prosím, odpusť mi! Vždyť jsi nejen přísný, nýbrž i dobrý a milosrdný. Opravdu mne bolí, že jsem Tě urazil. Slibuji, že toho již neudělám. * Bože, buď milostiv mně hříšnému!

Potom pohleď na Pána Ježíše na kříži. Bůh potrestal Ho místo tebe za tvé hříchy. Jak Ho bodá na hlavě trnová koruna, jak Ho pálí probodené ruce a nohy! Zadívej se na jeho bledou tvář a poznáš, co trpěl, aby ti Bůh odpustil. Řekni mu:

Pane Ježíši, pro mne a pro moje hříchy byl jsi do krve zbičován a přibit na kříž. Je mi líto, že jsem Ti svými hříchy způsobil tolik bolestí. Odpuť mi to a očisti mou duši. Ježíši, smiluj se nade mnou, Ježíši, slituj se nade mnou, Ježíši, odpuť mi hříchy mé! Pevně si umiňuji, že se opravdu polepším a těžkého hříchu nikdy se nedopustím.

Potom přidej:

Anděle Boží... - Zdrávas, Královno... - Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

VYZNEJ HŘÍCHY KNĚZI

Než odejdeš do kostela, odpros rodiče. Musíš-li u zpovědnice čekat, než na tebe dojde řada, netlač se, nešeptej, nýbrž modli se. Když přiklekneš ke zpovědnici, udělej kříž a řekni, kdy ses naposledy zpovídal:

„Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. U svaté zpovědi byl jsem naposledy... a zpovídám se před Bohem, že jsem se dopustil těchto hříchů.“

Když jsi řekl všechny své hříchy, přidej:

„Všech hříchů lituji a prosím, abyste mi je na místě Božím odpustil.“

Kněz ti uloží pokání, dávej pozor, co se máš pomodlit. Jakmile kněz zdvihne ruku a činí nad tebou kříž, udělej i ty znamení kříže. V té chvíli ti kněz jménem Božím odpouští hříchy.

PO ZPOVĚDI

Pomodli se ihned pokání, které ti kněz uložil, a přidej:

Pane Ježíši, děkuji Ti, že jsi mi odpustil hříchy. Nechci Tě již zarmoutit ani jedním těžkým hříchem. Pomáhej mi, abych se opravdu polepšil.

Pomodli se i k Panně Marii a Andělu strážci:

Pod ochranu tvou... a Anděle Boží...

SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Příprava pro děti.

PŘED SVATÝM PŘIJÍMÁNÍM

Hned ráno si vzpomeň, kdo má k tobě přijíti. Je to Pán Ježíš, Bůh! Připrav se, aby se Mu u tebe líbilo. V kostele nemluv. Při mši sv. zpívej nebo se modli! Po pozdvihování pomodli se toto:

Pane Ježíši! Ty jsi tady - na oltáři. - Svatí andělé se Ti klanějí. - I já se Ti klaním. - Nevidím Tebe tak, - jak Tě vidí andělé v nebi; - vidím jenom malý, - bílý chlebiček, - ale věřím pevně, - že to jest tvé Tělo; - vidím zlatý kalich s vínem, - ale věřím pevně, - že tam jest - tvá svatá Krev.

Drahý Ježíši, - Ty mne máš rád, - protože mám nyní čisté srdce. - I já mám rád Tebe, - protože jsi tak svatý a krásný, - laskavý a dobrý. - Dej mi, Pane Ježíši, - abych Tě pořád více miloval.

Můj Ježíši, - toužím po Tobě!

Můj Ježíši, - těším se na Tebe!

Můj Ježíši, - přijď už ke mně!

Svatá Panno Maria, - svatý Josefe, - připravte
Pánu Ježíši - krásné místo v mém srdci. -
Pojďte, svatí andělé, - vítat Pána Ježíše v mém
srdci.

PŘI SVATÉM PŘIJÍMÁNÍ

*Když kněz ukazuje svatou Hostii, podívej se na ni.
Pak se bij třikrát v prsa a přitom se modli:*

Pane, nejsem hoden, - abys vešel pod střechu
mou, - ale toliko rci slovem - a uzdravena bude
duše má. (*Třikrát.*)

*Zatím co jdeš ke svatému přijímání, opakuj zas a
zase svému Spasiteli:*

Ježíši, - přijď už ke mně, - těším se na Tebe!

*Tiše čekej, až ti podá kněz Pána Ježíše ve svaté
Hostii. - U mřížky poklekni, ústa pootevři a jazyk
polož na dolní ret. - Dívej se na sv. Hostii (ne knězi
do očí) a uctivě přijmi Spasitele.*

PO SVATÉM PŘIJÍMÁNÍ

*Když jsi přijal Tělo Páně, vrať se na své místo,
klekni a říkej Pánu Ježíši:*

Teď jsi se mnou, Pane Ježíši! - Věřím v Tebe; Ty
jsi Syn Boží! - Pozdravuji Tě, milý Spasiteli! (*To mů-
žeš říkat i několikrát.*)

Neodcházej hned z kostela, nýbrž modli se:

Vítám Tě, - dobrý Pane Ježíši! - Nyní jsi u mne, - jak jsem rád! - Teď je mé srdce jako Betlem; - objímám Tě - jako Panna Maria a svatý Josef. - Klaním se Ti - jako andělé a pastuškové. - Spasiteli, - vítám Tě ve svém srdci.

Ježíši, - Ty jsi schoval - svoji nebeskou slávu - v bílé Hostii; - Ty jsi vzal na sebe - podobu malého chlebička, - abys mohl být u mne. - Děkuji Ti, - že mne tak miluješ.

Děkuji Ti za všechno, - co jsi mi už dal, - neboť všechno, co máme, - máme od Tebe. - Děkuji Ti vroucně - za zdraví a život, - za pokrm a oděv, - za dobré rodiče; - zvláště pak Ti děkuji, - žeš mi hříchy odpustil. - Nejvíc ze všeho Ti děkuji - za tvou dobrotu, - s jakou jsi ve svaté Hostii - navštívil mou duši. - Tys ten nejvzácnější Host! - Tys Král nebe a země! - Andělé Tě v nebi chválí; - i já Tebe chválím - s nimi o závod: - Svatý a krásný, - velký a slavný, - dobrotivý a laskavý - jsi Ty, Pane Ježíši, - náš Pane a Králi!

(Pro větší: Velmi dobře učiníš, pomodlíš-li se „Otče náš“, „Zdrávas“ a „Věřím v Boha“ za rodiče a učitele a za svatého Otce v Římě.)

Mezi dnem si občas vzpomeň: Byl jsem u svatého přijímání. Budu tak živ, aby Pán Ježíš měl ze mne radost. - Víš, že smíš chodit, pokud těžce nezhrěšíš, ke svatému přijímání i denně? Chod' aspoň jednou za měsíc.

SVATÁ ZPOVĚĎ

Příprava pro dospělé.

Než odešel Spasitel se světa, ustanovil svátost pokání, v níž svěřil kněžím velikou moc: „Komu hříchy odpustíte, odpouštějí se jim.“ Tím dal každému křesťanu, který si těžkým hříchem Boha zneprátelil, možnost znova se smířit s Bohem. Aby toto smíření s Bohem bylo platné, musí si uvědomiti své hříchy proti zákonům Božím, v srdci jich litovati, vyznati se z nich knězi jako zástupci Božímu, přijmouti od něho rozhřešení, vykonati uložené pokání a upřímně si umítni, že život svůj polepší.

Pros Ducha svatého za pomoc:

Přijď, svatý Duše, osvět můj rozum, abych náležitě poznal své hříchy, pohni vůlí mou, abych jich srdečně litoval, z nich zcela a upřímně se vyznal, za ně kajícně dostiučinil a život svůj polepšil.

ZPYTOVÁNÍ SVĚDOMÍ

Vzpomínej, které hříchy jsi udělal od poslední zpovědi. U smrtelného hříchu zpytuj, kolikrát jsi se ho dopustil.

Zrcadlo zpovědní - první otázky

Kdy jsem byl naposledy u svaté zpovědi? - Zamlčel jsem nějaký těžký hřích? - Nelitoval jsem před sv. zpovědí svých hříchů? - Pomodlil jsem se po sv. zpovědi uložené pokání? - Přijal jsem v těžkém hříchu sv. přijímání? - Nevíš-li, zda něco je hříchem, zeptej se zpovědníka.

V zrcadle zpovědním nejsou vypočítány všechny hříchy. Kdo by si byl vědom smrtelného hříchu, který zde není uveden, je povinen z něho se vyzpovídat.

Hříchy proti Bohu

1. „V jednoho Boha věriti budeš“

Pochyboval jsem vážně o některém článku sv. víry? Odbíral jsem pravidelně nevěrecké časopisy, četl nevěrecké knihy a dával je jiným čísti? - Poslouchal jsem rád řeči proti víře nebo nevěrecké přednášky? Mluvil jsem proti víře? Snad před dětmi? - Účastnil jsem se bohoslužeb jinověrců? Byl jsem členem víře nepřátelského spolku? - Věřil jsem pověrám? (*Vykládání karet, spiritismus.*) - Zanedbával jsem modlitbu? Byl jsem při ní svévolně roztržitý?

2. „Nevezmeš jména Božího nadarmo“

Mám ve zvyku vyslovovat svatá jména neuctivě? - Klel jsem? - Přísahal jsem křivě? Snad na škodu bližního? - Nesplnil jsem Bohu učiněný slib? - Mluvil jsem potupně o Bohu a o svatých? - Reptal jsem v utrpení?

3. „Pomni, abys den sváteční světil“

Zanedbal jsem vlastní vinou v neděli a zasvěcený svátek mši svatou? Kolikrát? - Přišel jsem v ty dny na mši sv. až po obětování? Kolikrát? - Odešel jsem v ty dny před přijímáním kněze? Kolikrát? - Choval jsem se v kostele nepřístojně, mluvil, smál se? - Konal jsem v neděli a zasvěcený svátek svévolně těžkou prací - snad několik hodin? Dal jsem tím špatný příklad?

Hříchy proti sobě a bližnímu

4. „Cti otce svého a matku svou, abys dlouho živ byl a dobře se ti vedlo na zemi“

Byl jsem neuctivý k rodičům a představeným? - Vztáhl jsem na ně ruku? - Neposlechl jsem rodičů a představených? V důležité věci - když mne posílali v neděli na mši sv., o velikonocích k svátostem, zakazovali nedovolenou známost, noční toulky, čtení špatných spisů? - Dával jsem jim v nemoci, ve stáří, co jim patřilo - výměnek?

5. „Nezabiješ“

Škodil jsem si na zdraví - nemírným pitím lihovin, kouřením? - Zabýval jsem se v zoufalství myšlenkou vzít si život? - Uškodil jsem někomu na těle, na zdraví? - Nadával jsem druhému? Žil jsem delší dobu v nepřátelství? Jak dlouho? - Byl jsem pomstychtivý, hněvivý, závistivý? - Způsobil jsem sám nebo radou nebo svolením, že klíčící život byl utracen? Kolikrát? - Uškodil jsem duši bližního špatným příkladem, neslušným oděvem, řečí, písní, knihou, nebo že jsem ke hříchu radil, k němu sváděl, mlčel? - Byl jsem lakomý a tvrdého srdce k chudým? Týral jsem zvířata?

6. a 9. „Nesesmilníš.“ - „Nepožádáš manželky bližního svého“

Měl jsem zalíbení v nemravných myšlenkách a představách? - Žádal jsem si něco nemravného viděti, konati? Zhřešil jsem nemravnými pohledy? - Mluvil, zpíval jsem nemravně? Snad i před osobami nevinnými? - Dopustil jsem se nemravného skutku sám nebo s jinými? - Byly to osoby svobodné,

vdané, příbuzné? - Vyhledával jsem schválně příležitost k takovým hříchům - ve společnosti, při tanci, na nočních toulkách? - Měl jsem hříšné známosti - předčasné, bez úmyslu uzavřítí sňatek? Jak dlouho? - Jsem vlastní vinou rozveden, rozloučen?

7. a 10. „Nepokradeš - Nepožádáš statků jeho“

Odcizil jsem něco? Co? - Navedl jsem někoho ke krádeži? Ukrýval jsem, prodával nebo kupoval ukradené věci? - Vrátil jsem věci nalezené, vypůjčené? - Ošidil jsem jiné - falešnými penězi, špatnou mírou nebo váhou, špatným zbožím? - Poškodil jsem úmyslně bližního lichvou, nespravedlivými soudy, podvodným úpadkem, zadržováním mzdy? - Utrácel jsem marnotratně svůj majetek? Nahradil jsem učiněnou škodu?

8. „Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému“

Lhal jsem? Ve věci důležité? - Na škodu bližního? - Podezříval jsem bližního v důležité věci bez příčiny? - Vypravoval jsem bez potřeby o chybách bližního? (Nactiutrání.) - Vypravoval jsem věci vymyšlené, nepravdivé? (Pomluva.) - Uškodil jsem tím druhému značně? - Vydal jsem křivé svědectví? - Vyzradil jsem svěřená tajemství? - Padělal jsem úřední doklady?

Hříchy proti přikázáním církevním

„Kdo vás slyší, mne slyší, kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá“

Požíval jsem v zapovězené dny masitých pokrmů? - Podával jsem je jiným? - Zachoval jsem na Pope-

leční středu a Velký pátek (viz str. 177) újmu v jídle? - Vykonal jsem aspoň jednou za rok sv. zpověď a přijal v čase velikonočním hodně Tělo Páně? - Byl jsem v adventě nebo v postě u taneční zábavy? - Uzavřel jsem církevně neplatný sňatek na úřadě nebo před nekatolickým duchovním? - Dal jsem zpopelniti členy své rodiny nebo nařídil jsem si kremaci v závěti? - *Kdo je neplatně oddán, kdo pomýšlí na kremaci, nemůže dostat odpuštění hříchů, dokud věc nenapraví. Ptej se zpovědníka!*

Hříchy proti povinnostem stavu

„Nestará-li se kdo o svoje, a zvláště o domácí své, zapřel víru a jest horší nežli nevěřící“
(1. Tim. 5.)

Nevedl jsem děti k tomu, aby víru znaly a podle ní žily? - Neposílal jsem děti v neděli na mši sv. a ke svátostem? Dával jsem dětem pohoršení slovem, příkladem, rozkazem? - Jsou mezi námi v rodině často hádky a sváry? - Hřešil jsem proti věrnosti manželské - žádostmi, pohledy, důvěrnostmi? Také skutky? - S osobou svobodnou, vdanou, příbuznou? - Hřešil jsem sám se sebou? - Zneužívali jsme manželství na př. hříšným znemožněním početí? - Platil jsem svědomitě své zaměstnance? Nutil jsem je k práci v neděli? - Ztrpčoval jsem poddaným život nespravedlností a příkrostit? Poškodil jsem značně podnik, kde jsem zaměstnán, nekalou prací a nepoctivostí?

LÍTOST

Lítost je při zpovědi věc nejdůležitější. Bez ní není odpuštění, ani kdyby kněz dal rozhřešení. Dej si tedy na lítosti velmi záležet. Uvažuj:

Pohněval jsi Boha nejvyššího svatého, který nenávidí a pronásleduje hříchy. Co bys ty pro své hříchy zasloužil? Smrtelné hříchy již tolik nešťastných duší přivedly do věčného ohně, do plamenů, kde nelze umřít, kde je pláč a strašná bolest bez úlevy. Kdybys ty nyní zemřel ve svém hříchu, kam bys došel? - Bůh ti dopřává života a zdraví, dal ti pravou katolickou víru, dal ti nescíslné jiné milosti a trpělivě snáší tvé urážky, jimiž splácíš jeho dobrotu. Řekni si upřímně: „Jsem člověk hříšný a nevděčný. Bože, buď mně milostiv!“ - Pohleď na Krista na kříži. Přibit na dřevě, opovržen, hlava ovinutá trním, tělo krvácí z nescítných ran. Je to tvůj Spasitel. Proč se zmařil krvavou smrtí? Aby lidi - i tebe - přesvědčil o špatnosti hříchu a pohnul Boha k odpuštění. Není tedy hřích maličkostí. Odpustí-li ti Bůh, učiní to nejen pro tvou modlitbu, nýbrž hlavně pro zásluhy Kristovy smrti.

Modli se *zvolna, vroucně*, abys opravdu Boha odprosil:

Bože můj, mám v ošklivosti všechny své hříchy a toužím upřímně, abych se jich nikdy byl nedopustil. Víím, že jsem hoden trestu, že jsem nebe ztratil a peklo zasloužil. Proto lituji všech hříchů a navždycky se jich odříkám. Ještě více však jich lituji proto, že jsem Tebe, svého Stvořitele a nejlepšího Otce, nejvyšší a lásky nejhodnější dobro, tak těžce urazil. Kriste ukřižovaný, tys mou nadějí. Pohlédni na mne milostivě a odpusť mi. Ježíši, smiluj se nade mnou, Ježíši, slituj se nade mnou, Ježíši, odpusť mi hříchy mé. Chci vpravdě polepšiti svůj život, bedlivě se va-

rovati všech hříchů i blízké příležitosti k nim a od této chvíle věrněji Tobě sloužiti. Bože, dej mi milost, abych všechna předsevzetí splnil.

VYZNÁNÍ HŘÍCHŮ

Když vstoupíš do zpovědnice, požehnej se křížem a řekni: U svaté zpovědi jsem byl naposledy . . . a zpovídám se před Bohem, že jsem se dopustil těchto hříchů: . . .

Po zpovědi přidej: Všechny hříchů lituji a prosím, abyste mi je na místě Božím odpustil.

Vyslechni poučení knězovo, a jaké ti dává pokání za hřích. Jakmile kněz zdvihne ruku a žehná ti, i ty se poznamenej svatým křížem. V tom okamžiku ti Bůh hřích odpustil.

PO ZPOVĚDI

Pomodli se ihned uložené pokání. Přidej:

Můj Bože, děkuji Ti, žeš mi odpustil. Raduji se, že mám duši zase čistou. Můj Ježíši, nechci Tě již uraziti. Jsem však slabý, proto mi pomáhej, abych se polepšil. Panno Maria, přimlouvej se za mne. Anděle Boží, strážce můj, připomínej mi má dobrá předsevzetí. Amen.

SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Příprava pro dospělé.

Ježíš Kristus, náš Spasitel, dal nám ve své nesmírné lásce zvláštní duchovní posilu, aby duše nehynula mravní slabostí a aby rostla v dobrém. Poskytuje nám

vlastní Tělo a Krev ve Svátosti oltářní za pokrm a za nápoj. Moc proměňovati chléb v Tělo a víno v Krev Kristovu byla svěřena apoštolům a jejich nástupcům. Ti konají toto tajemství víry ve mši svaté. Při svátém přijímání požíváme Pána Ježíše, skrytého pod způsobou chleba. On vlévá do naší duše milost, počátek budoucí slávy, rozmnožuje víru, naději i lásku; chrání před těžkým hříchem, odpouští hříchy lehké i časné tresty za ně, zeslabuje zlé náklonnosti. Svou přítomností - je tu se svým oslaveným Tělem - dává záruku přijímajícímu, který mu zůstane věren, že vstane slavně z mrtvých. Jak máme tedy toužiti po tomto nejuzší spojenci s Bohočlověkem-Ježíšem Kristem! Církev přikazuje (pod těžkým hříchem), abychom přijímali svátostného Spasitele v době velikonoční, ale přeje si, abychom Ho přijímali co nejčastěji. Plníme její rozkaz a přání? Pokud nemáme na duši těžkého hříchu, můžeme přijímat denně, týdně nebo alespoň měsíčně. Veliké požehnání plyne z častého sv. přijímání. Jím duše nejvíce prospívá v dokonalosti a zajišťuje si blaženou smrt a šťastnou věčnost.

Příprava těla záleží v lačnosti (naprosté - od půlnoci) a slušném oděvu; příprava duše v čistotě svědomí (bez těžkého hříchu) a zbožnosti srdce.

MODLITBY PŘED SVATÝM PŘIJÍMÁNÍM

V životě člověka jsou dva okamžiky, jež rozhodují o naší věčnosti: okamžik smrti a chvíle svátého přijímání, kdy hostíme v sobě svého budoucího Soudce, Bohočlověka, Ježíše Krista, a jsme s ním co nejúžeji spojeni. Proto je nutno, abychom se k tomuto přesvátému okamžiku života co nejvážněji připravili. Proto již ráno vzpomeň: Dnes bude moje nitro Božím sva-

tostánkem. - Sám Syn Boží bude mým nejvzácnějším Hostem! - Veliký den, který mi připravil Pán . . .

*Před svatým přijímáním se připrav - lze to provést i bez modlitební knížky - zbožnou úvahou: 1. Kdo přichází ke mně? „Pán můj a Bůh můj.“ Věřím a klaním se. - 2. Ke komu přichází? K nehodnému služebníku. „Pane, nejsem hoden.“ „Bože, buď mi-
lostiv mně hříšnému!“ - 3. Proč přichází? Protože mne miluje a chce mne spasiti. „Miluji tě, Pane. Toužím po tobě. Přijď!“ - *Vzbud' víru, naději a lásku, lítost nad hříchy, bránícími plnému účinku Svátosti a touhu po Spasiteli. Můžeš k tomu použití modliteb zde uvedených:**

Víra. Pane Ježíši, klaním se Tobě; - jsi přítomen zde ve Svátosti, - pravý Bůh a člověk, - můj Pán a Spasitel. - Očima Tě sice nevidím, - ale věřím pevně tvému slovu. - Ač skrytý a mlčelivý, - jsi mezi námi: - se svým pravým Tělem, - kteréš přijal z Marie Panny, - s předrahou Krví svou, - s milujícím Srdcem, - s přesvatou duší - i s celým božstvím. - Synu Boží, - rozmnož tuto víru mou!

Naděje. Pane Ježíši, - Tys chtěl být ve Svátosti - naším lékem a obcerstvením, - naší silou a pomocí - pro čas i věčnost. - Očekávám proto od Tebe, - že v tomto svatém přijímání - se mnou se spojíš, - před hříchem mne ochráníš, - pomůžeš mi v boji, - utišíš zlé náklonnosti, - posílíš mou dobrou vůli, - mé dobré návyky, - a rozmnožíš ctnosti. - Doufám, že přijaté Tělo tvé - zaručí mi spásu - a slavné zmrtvýchvstání. - Vždyť jsi to slíbil slovy: - „Kdo jí mé Tělo, - má život věč-

ný - a já ho vzkřísím v den poslední.“ - Spasiteli,
- posilni tuto naději mou!

Láska. Co Tě vedlo, Pane, k tomu, - abys ustanovil tuto Svátost - a skryl se v ní, - ne-li velká láska tvá! - Láska pohnula Tě, - abys sestoupil mezi nás, - zde mezi námi přebýval, - za nás se Otci obětoval - a dal se nám za pokrm. - I mne jsi, Pane, tak miloval, - i pro mne jsi umřel v hrozných bolestech, - ba, toužíš po tom, - abych Tě do srdce přijímal. - Děkuji Ti za tu lásku - a chci Tě milovat - z celé duše své, - z celé mysli své, - ze vší síly své. - Zním však svou nedostatečnost, - a proto prosím: - Posilni mou lásku, - ať je jako láska tvá: - něžná i vroucí, - obětavá i činná, - pevná a stálá. - V Tobě a pro Tebe chci i bližního milovat, - přítele i nepřitele. - Pane Ježíši, - rozněť tuto lásku mou!

Lítost. Když vidím mnohá svá provinění, - kterých jsem se dopustil před Tebou, - měl bych volat s apoštolem: - „Odejdi ode mne, Pane, - neboť jsem člověk hříšný.“ - Vím však dobře, - že bez Tebe ještě hlouběji klesnu. - Proto prosím snažně, - Spasiteli můj: - Obmyj duši moji - ve své předražené Krvi. - Pro lásku svého Srdce - a pro své svaté rány - buď milostiv mně hříšnému!

Touha. Již se blíží chvíle, - kdy Tě mám přijmout, Spasiteli, - vzácná, slavná chvíle! - (*S vírou a vroucností:*) Ty, Pane Ježíši Kriste, -

Synu Boží, - Světlo světa, - věčný a všemohoucí
Bože, - vznešený a mocný Králi, - zavítáš ke mně
- ne jako přísný Soudce, - nýbrž jako milosrdný
Spasitel, - jako dobrotivý a laskavý Přítel. -

Přijď ke mně, Pane Ježíši, - a posvěť mne!

Přijď ke mně, Pane Ježíši, - a posilni mne!

Přijď ke mně, Pane Ježíši, - a živ mne k ži-
votu věčnému!

PŘI SVATÉM PŘIJÍMÁNÍ

Když kněz ukazuje svatou Hostii, podívej se na ni a vzbud' víru: „Ejhle, Beránek Boží, který snímá hříchy světa.“ - Pak se bij třikráte v prsa a říkej zbožně: „Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci slovem a uzdravena bude duše má.“ (Třikrát.) - Vzbud' touhu po Spasiteli: „Můj Ježíši, po Tobě touží duše má; - ó, přijď ke mně, občerstvi a posilni mne - a zůstaň se mnou na věky!“ - Při podávání se dívej spíše na svatou Hostii než knězi do očí, ústa přiměřeně otevři a jazyk polož na dolní ret. V mysli ať ti zní prosba: „Tělo Pána našeho Ježíše Krista zachovej duši mou k životu věčnému. Amen.“

PO SVATÉM PŘIJÍMÁNÍ

V nerušeném tichu srdce a navenek nenápadný zůstaň nyní spojen s živým Bohem a člověkem... Naslouchej spíše, než abys mluvil. Jen pomalu ať ti znějí slova: „Mluv, Pane, neboť slyší sluha tvůj.“ - „Žiji již ne já, žije ve mně Kristus.“ - „Ty jsi Kristus, Syn Boha živého.“ - „Čím odplatím Hospodinu za vše, co mi udělil?“ - „Můj Bůh - mé všechno!“ Teprve potom se modli z knížky.

Klanění. Zbožně se Ti klaním, skrytý Bože můj, - jenž pod způsoby máš zde stánek svůj. - Bádavý-li duch se v Tebe zadívá, - všecek se Ti koří, neboť umdlívá.

Díky. Děkuji Ti, Pane Ježíši, - za tu milost, - žeš přišel ke mně - a s duší mou se spojil! - Ve své ubohosti však nejsem schopen - Tobě důstojně poděkovat. - Proto Ti podávám úkony díků, - chvály a klanění - Panny Marie, - andělů a svatých. - S jejich slavnou chválou na nebi - spojuji svou slabou chválu na zemi.

Odevzdání se Bohu. Spasiteli můj! - Ty ses podal v oběť svému Otci - na kříži za naše hříchy - a jemu se dáváš stále - ve mších svatých po celém světě; - Ty se dáváš i nám - ve svatém přijímání. - Ve spojení s Tebou - a podle tvého příkladu - věnuji Otci tvému - i Tobě - všechny své myšlenky, - slova a skutky. - * Ó Ježíši, - z lásky k Tobě, - s Tebou - a pro Tebe!

Prosby. Když jsi dlel, Pane, v lidském těle na zemi, - pouhým dotekem uzdravovals nemocné, - neboť z Tebe vycházela síla, - jež uzdravovala všechny. - Tys kajícníkům pomáhal, - aby se uvarovali pádu, - a spravedlivé upevňoval v ctnosti. - Nechť tedy Tělo tvé, - které jsem požil, - utkví v útrobách mých, - a dej, - ať nezůstane poskvřena hříchů ve mně, - když mne občerstvil chléb andělský. - Popřej mi zdraví a milost, - abych Ti ve zbožnosti sloužil, - jak je spra-

vedlivo, - po všechny dny svého života. - Nejen však za sebe, - i za ostatní Tě prosím: - Uděl tedy, božské Srdce Ježíšovo, - duším v očištění pokoj věčný, - těm, kteří dnes zemrou, - milost šťastné smrti, - hříšníkům opravdovou lítost, - pohanům světlo víry, - mně i všem mým drahým své požehnání. - Tobě tedy, nejlaskavější Srdce Ježíšovo, - doporučím všechny tyto duše - a obětuji Ti za ně - všechny tvé zásluhy - spolu se zásluhami - blahoslavené tvé Matky, - všech svatých i andělů, - se všemi oběťmi mše svaté, - svatými přijímáními, - modlitbami a dobrými skutky, - které se dnes vykonají - po celém křesťanském světě.

Zadívej se chvíli na Ukřižovaného s něžnou láskou, se soucitem a lítostí. - Pak říkej pokorně a oddaně:

Modlitba odpustková. Hle, dobrý a nejsladší Ježíši, - já padám na kolena před tvou tváří - a s největší vroucností duše - Tě prosím a zapřísahám, - abys ráčil vtisknouti do mého srdce - živé pocity víry, - naděje a lásky, - i opravdovou lítost nad mými hříchy - a nejpevnější vůli je napraviti, - zatím co s velikým zanícením - a s velikou bolestí své duše - sám u sebe uvažuji - o tvých pěti ranách - a v duchu na ně patřím, - maje před očima to, - co už prorok David, - ó dobrý Ježíši, - vložil Tobě do úst: - Zbodli ruce i nohy mé, - sčeti všechny kosti mé.

Přidej jednou „Otče náš“, „Zdrávas“ a „Sláva Otci“ na úmysl svatého Otce.

Modlitba: Duše Kristova, posvěť mne..., viz na straně 205.

SPOLEČNÉ MODLITBY KE MŠI SVATÉ

1. Předě mší svatou: Pochválena a pozdravena budiž - nejsvětější Svátost oltářní (*tříkrát*), - až na věky věkův. Amen.

Otče věčný, - spojujice se s úmysly a city přesvaté Panny Bolestné na Kalvarii, - obětujeme Ti oběť, - kterou se Tobě na kříži obětoval - a kterou nyní na tomto oltáři obnovuje - tvůj milý Syn Ježíš Kristus:

abychom Ti vzdali povinné klanění a úctu, - jaká Tobě přísluší, - a vyznali tvé svrchované panství nade všemi tvory - a svou úplnou závislost na Tobě, - jenž jsi náš jediný nejvyšší cíl;

abychom Ti vzdali díky za nesčetná dobrodiní, - jež jsi nám udělil a uděluješ;

abychom usmířili tvou spravedlnost, - tolika hříchy uraženou, - a podali Ti za ně důstojné zadostučinění;

abychom vyprosili milosrdenství, milosti a pomoci sobě, - svým příbuzným, přátelům a dobrodincům, - všem trpícím a strádajícím, - ubohým hříšníkům, - celému světu a vyvoleným duším v očistci.

2. *Při stupňové modlitbě:* Vyznávám se Bohu všemohoucímu, - blahoslavené Marii vždy Panně, - svatému Michalu archandělu, - svatému Janu Křtiteli, - svatým apoštolům Petru a Pavlu - a všem svatým, - že jsem zhřešil velice - myšlením, řečí a skutky: - má vina, - má vina, - má největší vina. - Pročež prosím blahoslavenou Marii vždy Pannu, - svatého Michala archanděla, - svatého Jana Křtitele, - svaté apoštoly Petra a Pavla - a všechny svaté, - orodujte za mne u Pána Boha našeho.

Smiluj se nad námi všemohoucí Bůh, - odpusť nám hříchy naše - a uveď nás do života věčného. Amen.

3. *Při evangeliu:* Ve svatém evangeliu Pán Ježíš přikazuje nám: - Milovati budeš Pána Boha svého - z celého srdce svého, - z celé duše své, - ze vší mysli své - a ze vší síly své! - Milovati budeš bližního svého - jako sebe samého.

Před kázáním: Přijď, Duchu svatý, - naplň srdce svých věřících - a zapal v nich oheň lásky své, - jenž jsi národy rozličných jazyků v jednotu víry shromáždil.

Při Credo (nebo hned po kázání): Věřím v Boha . . .

4. *Při obětování:* Přijmi, svatý Otče, - všemohoucí, věčný Bože, - tuto neposkvrněnou Oběť, - kterou přinášíme Tobě, - Bohu svému živému

a pravému, - za své nesčetné hříchy, - urážky a nedbalosti, - za všechny přítomné, - za všechny věrné křesťany, - živé i zemřelé, - aby i jim prospěla k spasení - a k životu věčnému. Amen.

5. *K pozdvihování:* Pozdraveno budiž pravé Tělo Ježíše Krista, - které za mne na kříži obětováno bylo. - V nejhlubší pokoře klaním se Tobě. - Ježíši, Tobě jsem živ. - Ježíši, Tobě umírám. - Ježíši, tvůj jsem v životě i ve smrti. Amen.

Pozdravena budiž, předrahá Krvi Ježíše Krista, - která za mne na kříži vylita byla. - V nejhlubší pokoře klaním se Tobě. - Ježíši, smiluj se nade mnou. - Ježíši, slituj se nade mnou! - Ježíši, odpusť mi hříchy mé! Amen.

6. *K svatému přijímání:* Pane, nejsem hoden...
(*Třikrát.*)

Můj Ježíši, po Tobě touží duše má, - ó, přijď ke mně, - občerstvi a posilni mne - a zůstaň se mnou na věky!

7. *Po svatém přijímání:* Duše Kristova, posvěť mne, - Tělo Kristovo, uzdrav mne, - Krvi Kristova, napoj mne! - Vodo z boku Kristova, obmyj mne, - umučení Kristovo, síliž mne, - Ó dobrý Ježíši, vyslyš mne! - Ve své rány ukryj mne, - nedej mi odloučit se od Tebe, - úkladu zlého uchraň mne, - v hodinu smrti navštiv mne, - přijíti k sobě přikaž mně, - na nebi věčně ať chválím Tě - na věky věkův! Amen.

POZNÁMKA REDAKČNÍ

Český kancionál svatováclavský, který vydává Obecná Jednota Cyrilská s úchvalou všech českých ordinariátů, je ukázkou z velkého revisního díla, jež si vytklo za úkol vrátit nenáležitými úpravami porušené české duchovní písní její původní podobu, a tak sjednotit a oživit český lidový zpěv chrámový, který v našem náboženském životě je kapitolou vpravdě slavnou.

Vycházeje z tohoto základního hlediska, liší se náš kancionál ode všech dnes užívaných zpěvníků. Jeho 75 písní s přídavkem nejpotřebnějších modliteb bylo vybráno po dobré úvaze a se zřetelem k výsledkům obsáhlé dotazníkové akce z celého pokladu české duchovní písně od dob nejstarších až po dnešek. Písně jsou uvedeny ve své podobě původní jak ve slově, tak v nápěvu.

Ovšem, jako je třeba vyměnit zvětralé kameny katedrály za nové bez poruchy její architektury, tak i v našem případě nebylo možno obejít se bez určitých korektur na místech, kde slovo nebo rčení se zatemnilo, význam se uchýlil nebo se stal dnešku nesrozumitelný.

Není snad třeba zvláště vytýkat, že návrat písní do podoby původní znamená i sjednocení našeho chrámového zpěvu v posledních dobách rozrůzněného až v hotový zmatek, který zavinil i jeho zřetelný úpadek.

Obecná Jednota Cyrilská, předkládajíc českému lidu tento nový kancionál, činí tak s dobrou nadějí, že bude s porozuměním přijat a že přispěje k novému žádoucímu rozkvětu druhdy slavného našeho lidového zpěvu chrámového, a tím povzbudí i k povznesení a prohloubení zbožnosti a obrátí srdce i mysl k Tomu, na němž všechno záleží.

ABECEDNÍ SEZNAM PÍSNÍ

Ach, můj nejsladší Ježíši	106
Aj, což to libě zavání	133
Alleluja. Živ buď nad smrtí Zvítězitel	70
Bože, cos ráčil před tisíci roky	155
Bože, chválíme Tebe	166
Bože, před tvou velebností	87
Budiž vděčně velebena	135
Dokonáno jest	54
Duch svatý s nebe sstupuje	80
Ejhle, oltář Hospodinův září	157
Hle, přijde Pán	23
Hle, vstalt' jest nyní Kristus Pán	73
Hospodine, pomiluj ny (znění nejstarší)	9
Hospodine, ulituj nás (znění novější)	10
Hymna státní	7
Chtíc, aby spal	37
Chval, Sione, Spasitele	118
Chválu vzdejme, ó křesťané	137
Jak jsi krásné, Neviňátko	38
Jakož o tom proroci	25
Jak růže krásná z Jericha	140
Ježíši, Králi nebe i země	108
Již jsem dost pracoval	49
K nebesům dnes zaleť písní	141
K nebesům se orla vzletem	110
Kristus seslal Těšitele	83
Maria, Maria! Nad slunce jasnější	143
Máti Páně přesvatá	145

Matka pláče, ruce spíná	56
Modlitba za vlast	18
Narodil se Kristus Pán	39
Na své tváře padáme	90
Náš Spasitel s nebes trůnu	33
Neopouštěj nás	147
Nesem vám noviny	40
Ó Maria, útočiště naše	129
Ó srdce kamenné	59
Ó Srdce Páně, archy naší spásy	103
Ó Srdce Páně nejsvětější	113
Odpočiňte v pokoji	167
Odpočinutí věčné	168
Otče náš, milý Pane	171
Pange lingua gloriosi	121
Pojďte všickni k jesličkám	42
Poklad nebes nejvyšší	114
Pozdvihni se, duše, z prachu	92
Přijď, ó Duše přesvatý	85
Přístup, duše, v zkroušenosti	51
Rozleťte se, zpěvy	64
Shlédni, Bože, s nebes vysokosti	96
Slavný nebešťane	160
Slyšte, slyšte, pastuškové	44
Svatou dobu již tu máme	46
Svatý Bože, svatý, silný	61
Svatý kříži, tebe ctíme	62
Svatý, svatý, svatý	122
Svatý Václave, vévodo české země (nápěv nej- starší)	11
Svatý Václave, vévodo české země (nápěv novo- dobý)	13
Tam, kde strmí církev týmě	17
Tisíckrát pozdravujeme Tebe	149
Třetího dne vstal Stvořitel	75
Tvůrce mocný nebes, země	100

Veselé vánoční hody	47
Vesele zpívejme	27
Vesel se, nebes Královno	76.
Vítej, vítej, Tělo přezázračné	123
Vroucně vítá Tě, ó Jene svatý	162
Vstal jest této chvíle	78
Vyros, nebe, Spasitele	20
Vzpomeň, ó Královno milá	152
Zajásejte, zpěvy vděčné	116
Základ církve jest na skále	67
Zbožně se Ti klaním	124
Zdráv buď, Chlebe	126
Zdráva buď, Panno Maria	30
Z nebe posel vychází	29
Zvěstuj Těla vznešeného	127

VĚCNÝ OBSAH

Hymna a chorály.

Státní hymna	7
Hospodine, pomiluj ny	
a) znění nejstarší	9
b) znění novější	10
Svatý Václave	
a) znění nejstarší	11
b) znění novější	13
Tam, kde strmí církev ve týmě	17
Modlitba za vlast	18

Písně adventní.

Vyros, nebe, Spasitele	20
Hle, přijde Pán	23
Jakož o tom proroci	25
Vesele zpívejme	27
Z nebe posel vychází	29
Zdráva buď, Panno Maria	30

Písně vánoční.

Náš Spasitel s nebes trůnu	33
Chtíc, aby spal	37

Jak jsi krásné, nevi- ňátko	38
Narodil se Kristus Pán	39
Nesem vám noviny	40
Pojďte všickni k jes- ličkám	42
Slyšte, slyšte, pastuš- kové	44
Svatou dobu již tu máme	46
Veselé vánoční hody	47

Písně postní.

Již jsem dost praco- val	49
Přistup, duše, v zkrou- šenosti	51
Dokonáno jest	54
Matka pláče	56
Ó srdce kamenné	59
Svatý Bože, svatý, silný	61
Svatý kříži, tebe ctí- me	62

Písně velikonoční.

Rozleťte se, zpěvy	64
------------------------------	----

Základ církve jest na skále	67
Alleluja! Živ buď nad smrtí Zvítězi- tel	70
Hle, vstalť jest nyní Kristus Pán	73
Třetího dne vstal Stvořitel	75
Vesel se, nebes Krá- lovno	76
Vstal jest této chvíle	78

Písně svatodušní.

Duch svatý s nebe sstupuje	80
Kristus seslal Tě- šitele	83
Přijď, ó Duše pře- svatý	85

Písně mešní obecné.

Bože, před Tvou ve- lebností	87
Na své tváře padá- me	90
Pozdvihni se, duše, z prachu	92
Shlédni, Bože, s ne- bes vysokosti . . .	96
Tvůrce mocný ne- bes, země	100

*Písně k P. Ježíši
a k Bož. Srdci Páně.*

Ó Srdce Páně, ar- cho naší spásy . .	103
Ach, můj nejsladší Ježíši	106
Ježíši, Králi nebe i země	108
K nebesům se orla vzletem	110
Ó Srdce Páně nej- světější	113
Poklad nebes nejvyš- ší	114
Zajásejte, zpěvy vděčné	116

*Písně k nejsv. Svátosti
a k požehnání.*

Chval, Sione, Spa- sitele	118
Pange lingua	121
Svatý, svatý, svatý .	122
Vítej, vítej, Tělo přezázračné . . .	123
Zbožně se Ti klaním	124
Zdráv buď, Chlebe	126
Zvěstuj Těla vzneše- ného	127

Písně mariánské.

Ó Maria, útočiště naše	129
Aj, což tolibězavání	133

Budiž vděčně vele-	
bena	135
Chválu vzdejme .	137
Jak růže krásná z Je-	
richa	140
K nebesům dnes za-	
leť písní	141
Maria, Maria . . .	143
Máti Páně přesvatá	145
Neopouštěj nás . .	147
Tisíckrát pozdravu-	
jeme Tebe	149
Vzpomeň, ó Králov-	
no milá	152

Písně o svatých.

Bože, cos ráčil . . .	155
Ejhle, oltář Hospo-	
dinův září	157
Slavný nebešťane .	160
Vroucně vítá Tě,	
ó Jene svatý . . .	162

Různé písně.

Bože, chválíme Te-	
be	166
Odpočiňte v pokoji	167
Odpočinutí věčné .	168
Otče náš, milý Pane	171

Modlitby.

Denní modlitby . .	175
Ranní modlitba . .	177

Ranní modlitba pro	
děti	177
Spojení s Bohem za	
dne	178
Před prací a před	
učením	178
Před jídlem	179
Po jídle a po práci	179
Večerní modlitba .	179
Večerní modlitba	
pro děti	179
Vzbuzení tří bož-	
ských ctností . .	180
Obnova křestního	
slibu	181
Pobožnost růženco-	
vá	181
Tajemství růžence	
radostného . . .	182
Tajemství růžence	
bolestného . . .	182
Tajemství růžence	
slavného	183
Svatá zpověď - pří-	
prava pro děti .	183
Zpytování svědomí	184
Lítost	185
Vyznej hříchy knězi	186
Po zpovědi	187
Svaté přijímání - pří-	
prava pro děti .	187
Před svatým přijí-	
máním	187
Při svatém přijíma-	
ní	188
Po svatém přijímání	188

Svatá zpověď - pří-	Vyznání hříchů . . .	196
prava pro dospělé	Po zpovědi	196
Zpytování svědomí	Svaté přijímání - pří-	
Zrcadlo zpovědní .	prava pro dospělé	196
Hříchy proti Bohu	Modlitby před sva-	
Hříchy proti sobě a	tým přijímáním .	197
bližnímu	Při svatém přijímání	200
Hříchy proti příká-	Po svatém přijímání	200
záním církevním	Společné modlitby	
Hříchy proti povin-	ke mši svaté . .	203
nostem stavu . .	Poznámka redakční	206
Lítost		

ČESKÝ KANCIÓNÁL SVATOVÁCLAVSKÝ

Uspořádali

Msgre prof. Jan N. Boháč, Jaroslav Dušek, prof. P. František Jeřábek, univ. prof. Dr Antonín Škarka, P. Jan N. Štikar O. F. M., prof. O. A. Tichý, Dr Emilian Trola, Dr Ladislav Vachulka, univ. prof. Dr Josef Vašica, Miroslav Venhoda, Albert Vyskočil.

Vydává

Pražský Ordinariát za souhlasu všech českých Ordinariátů péčí Obecné Jednoty Cyrilské L. P. 1947 v nakladatelství Universum v Praze. Písmem Baskerville borgis vysázely a noty vyryly Č. A. T., vytiskla Imprensa v Praze. Vydání první. Cena váz. 30 Kčs.

DEO GRATIAS